

U D O M S A H N ศูนย์รวมความรู้และสาระ
วัดมาฆบูชา
วัดมาฆบูชา จังหวัดลพบุรี

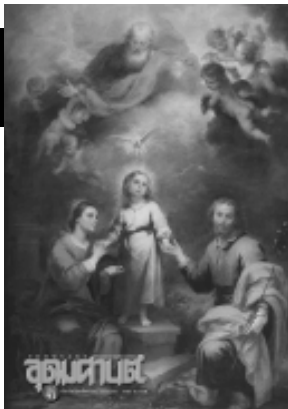

พระประสงค์ของสมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16 ประจำปี 2011

เดือนธันวาคม

เพื่อทุกประเทศในโลก ที่ได้รับการปลุกฝังให้เคารพซึ่งกันและกัน
จะก้าวหน้าในความสามัคคีกลมเกลียวและสันติภาพ

อันเนื่องมาจาก

ปกหน้าใน

“ชุมนุมสุดยอดผู้นำ
ทางจิตวิญญาณแห่ง

อัสซีซี” กับอีกหนึ่งหน้าประวัติศาสตร์ของพระศาสนจักรโรมันคาทอลิก ที่ต้องบันทึกไว้ด้วยความรักและศรัทธา เมื่อสมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16 ทรงเชิญผู้แทนศาสนาต่างๆ กว่า 100 ท่าน ให้มาร่วมงานจาริกแห่งความจริงและสันติภาพ ซึ่งจัดขึ้นที่เมืองอัสซีซี ประเทศอิตาลี ซึ่งได้รับความสนใจจากสื่อมวลชนทั่วโลก เพราะไม่บ่อยนักที่ผู้แทนศาสนาต่างๆ จะมารวมตัวกัน โอกาสนี้ยังได้เชิญผู้แทนของคนที่ไม่มีศาสนามาร่วมงานด้วย เมื่อวันพฤหัสบดีที่ 27 ตุลาคม 2011

สำหรับการชุมนุมครั้งนี้ ถือเป็นโอกาสฉลองครบรอบ 25 ปี แห่งการภาวนาเพื่อสันติภาพที่สมเด็จพระสันตะปาปายอห์น ปอล ที่ 2 ได้ทรงเริ่มขึ้นเมื่อวันที่ 27 ตุลาคม 1986 ณ เมืองอัสซีซี นี้ด้วยเช่นกัน

โอกาสคริสตมาส “อุดมสานต์” ขอส่งความปรารถนาดีมายังผู้อ่านทุกท่าน ให้ได้อยู่ในความรักของพระตรีเอกภาพ ตั้งแต่ในโลกลี้จนถึงโลกหน้าเมืองสวรรค์ หลังน้ำลดระดับลงแล้วให้ทุกท่านก้าวเข้าสู่ปีใหม่ อย่างมีความสุขและดำเนินชีวิตใหม่อย่างปกติสุข โดยเร็ววันในปี ค.ศ. 2012

ปกหน้า

“พระตรีเอกภาพบนแผ่นดิน และ ณ สรวงสวรรค์” สีน้ามันบนผ้าใบ ขนาด 293x207 เซนติเมตร วาดโดย บาร์-โตโลเม เอสเตบัน มูริโล ราวปี ค.ศ. 1675-1682 ตั้งแสดง ณ ห้องแสดงภาพแห่งชาติ กรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ

ศิลปินท่านนี้วาดภาพศาสนาคริสต์ไว้มากมาย ยังมีอีกภาพหนึ่งที่คริสตังไทยรู้จักกันดีคือ ภาพนางมารีย์รับเกียรติยกขึ้นสวรรค์ทั้งกายและวิญญาณ ในภาพนี้ ศิลปินต้องการจะชี้ให้เห็นว่า พระตรีเอกภาพในสวรรค์ คือ พระบิดา พระบุตร และพระจิตเจ้า พระตรีเอกภาพ ณ แผ่นดิน คือ พระบุตร (พระกุมารเยซู) พระมารดามาริอา และนักบุญยอแซฟ พระบุตรทรงรับเอาสภาพเนื้อหนังเสด็จลงมาประสูติเป็นมนุษย์ในครอบครัวศักดิ์สิทธิ์

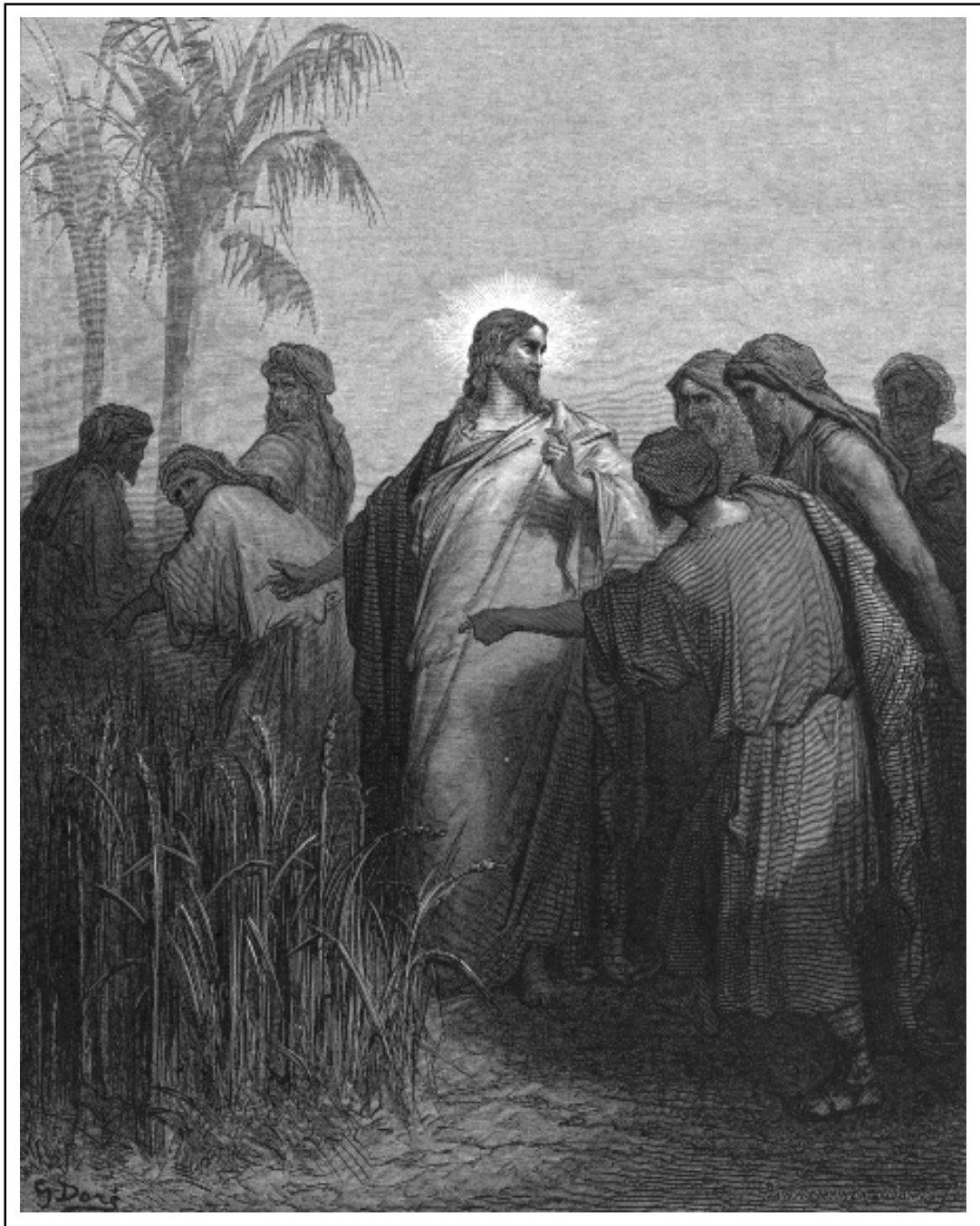
วิสัยทัศน์ ประชากรของพระเจ้าร่วมเป็นหนึ่งเดียวในความรัก แสวงหา ติดตามและประกาศพระเยซูคริสตเจ้า

พันธกิจ พระศาสนจักรในประเทศไทยมุ่งอุทิศตนฟื้นฟูชีวิตให้สนิทกับพระคริสตเจ้าโดยอาศัยพระวาจาและศีลศักดิ์สิทธิ์ เป็นหนึ่งเดียวร่วมมือและแบ่งปันซึ่งกันและกัน แสวงหาคุณค่าพระอาณาจักรในบริบทสังคม เสวนาฉันพี่น้องกับผู้ที่มีความเชื่ออื่น ประกาศพระเยซูคริสตเจ้า และเป็นประจักษ์พยานด้วยการดำเนินชีวิตเรียบง่าย รักและรับใช้ปวงชน โดยเน้นผู้ยากไร้

วัตถุประสงค์

- ▶ เพื่อเป็นสื่อสัมพันธ์ระหว่าง พระสงฆ์ นักบวช และฆราวาสทั่วไป
- ▶ เพื่อเสนอข่าวสาร บทความ สารคดี บันทึกคดี บทความที่มีคุณค่าต่อชีวิตตามจิตตารมณ์ของพระวรสาร
- ▶ เสริมสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีระหว่างประชาชนในด้านศาสนา สังคมและวัฒนธรรม

ภาพพิมพ์โลหะ
โดย : กุสตาฟ โดเร

บรรดาศิษย์เตี๋ยวงข้าวในวันสัปดาห์

มธ 12:1-8

การนำเคียวลงเกี่ยวข้าวเพื่อจะได้ข้าวเป็นรวงนำกลับไปสีนั้นช่างต่างกับบุคคลที่หิวข้าวแล้วเคียววงข้าวแกะเปลือกออกไปใส่ปากเคียวประทังความหิวอย่างชัดเจน วันสัปดาห์เป็นวันพระและธรรมเนียมบัญญัติห้ามทำงาน แต่บรรดาฟาริสีจึงใจจับผิดพระเยซูเจ้าและบรรดาศาสนุศิษย์โดยตีความการเคียววงข้าวเท่ากับการเกี่ยวข้าวทำงาน นักบุญมัทธิวต้องการจะชี้ให้ชาวยิวเพื่อนร่วมชาติได้ตระหนักสองประการ คือ

ประการที่ 1 - การถือธรรมเนียมบัญญัติโดยขาดจิตตารมณ์นั้นเป็นเรื่องบกพร่องสักเพียงไร การถือแค่ตัวอักษรแต่ขาดหัวใจแห่งความรักทำให้ความรักต่อพระผู้เป็นเจ้าของและเพื่อนมนุษย์หายไปจากชีวิตผู้คน เหลือแต่การคอยจับผิดในเรื่องไร้สาระแบบเด็กๆ

ประการที่ 2 - พระเยซูเจ้าทรงยิ่งใหญ่กว่าธรรมเนียมบัญญัติของโมเสส เพราะพระองค์เป็นพระเจ้าผู้ไถ่ที่ทำให้ธรรมเนียมบัญญัติทั้งปวงของโมเสสสำเร็จไป กฎหมายมีเอาไว้เพื่อเตรียมตัวรอคอย ทำให้ทุกสิ่งทุกอย่างสมบูรณ์ กฎที่มีไว้เพื่อเตรียมรับพระองค์ก็หมดความหมาย เมื่อมีพระองค์ผู้ทรงเป็นพระบุตรพระเจ้าท่ามกลางพวกเขาแล้ว

ข้าแต่พระเจ้า... พวกลูกขอขอบคุณพระองค์ที่ชี้บัญญัติเอกที่สำคัญที่สุดแก่ลูก นั่นคือ จงรักองค์พระผู้เป็นเจ้าสิ้นสุดจิตใจ สิ้นสุดกำลังและวิญญาณ อีกทั้งจงรักเพื่อนพี่น้องเหมือนรักตนเอง ด้วยความรักนี้เองจะทำให้พวกลูกเป็นอิสระหลุดพ้นจากกฎบัญญัติกำหนดทั้งปวง เพราะพระองค์สอนลูกให้ทำความดีด้วยความรักพระเท่านั้น มิใช่ความกลัวข้อกำหนดจะบังคับลงโทษ

ขาดทุนคือกำไร กำไรคือกำไรชีวิต

และในที่สุดชีวิตก็พาทุกท่านเดินทางมาถึงเดือนธันวาคม เดือนสุดท้ายของปี 2011 ปีนี้ที่ว่าอย่างแรงแล้ว ปีถัดไป 2012 อาจจะแรงกว่า ผมนึกถึงเพลงของจ๊อบ ทู ดู ขึ้นมาตะจิดๆ “อย่าแรงนาน” ตอนนั้นไม่ค่อยเข้าใจว่า คำนี้ก็เป็นชื่อเพลงได้ซะ แต่จริงๆ แล้วก็ให้ความหมายไปอีกแบบ อย่าแรงนาน ผ่อนๆ กันบ้าง

ในมุมมองของคนทำหนังสือ ปีนี้คงแย่ไปตามๆ กัน ผมเคยอ่านผ่านๆ ในหนังสือพิมพ์ที่รับประจำ (แต่อาจจะไม่ได้อ่านเป็นประจำ...ฮา) เขาเล่าว่า ยอดขายหนังสือตกมาเรื่อยๆ อย่างต่อเนื่อง มาชัดเจนช่วงปลายๆ ของงานสัปดาห์หนังสือนานาชาติ เมื่อตุลาคมที่ผ่านมา น้ำพัดพา และทำให้หนังสือของหลายสำนักพิมพ์ต้องเสียหาย การส่งในบางจุดหยุดชะงัก หนังสือที่เก็บไว้ต่ำ และโรงพิมพ์ที่มีเครื่องสำหรับพิมพ์หลากหลาย อยู่ชั้นต่ำๆ ไม่สามารถยกเก็บหรือเคลื่อนออกทัน คำว่าพังก็ถามหา งานบางส่วนคงหยุดชะงัก หนังสือที่สะสม นักเขียนบางท่านอาจจะสูญเสียต้นฉบับที่เขียนมาอย่างดีด้วยซ้ำ นี่ผมขวนมอมแ่งงานหนังสือ การพิมพ์เท่านั้น ผมว่าความเสียหายคงมีกันถ้วนหน้า เราจึงพยายามใช้เวลาสำหรับการเยียวยา และฟื้นฟู เร็วที่สุดเท่าที่สามารถ กำลังใจและผู้ร่วมทางเป็นสิ่งสำคัญที่สุด

ขาดทุนคือกำไร ฟังดูเหมือนไม่ และไม่น่าปกติ แต่ขาดทุนในบางเรื่องมันได้กำไรมาจริงๆ เพราะกำไรคือกำไรชีวิตนั่นเอง คำนี้มาจากวันที่สื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย จัดพิธีมอบรางวัลคาทอลิก มีเดีย อวอร์ด ประจำปี ครั้งนี้เป็นครั้งที่ 29 และปีที่ 32 (จำนวนปีมากกว่า เพราะบางปีไม่ได้จัด แต่บางปีก็จัด 2 ครั้งด้วย) ในวันนั้นมีรางวัลทั้งสิ้น 13 รางวัล หนึ่งในนั้นคือรางวัลพิเศษที่ชื่อว่า Grand Jubilee Award มีที่มาที่ไปจากปี 2000 และรายการที่ได้รับรางวัลของคาทอลิกอย่างต่อเนื่องถึง 3 ปีคือหมายความว่าดีสนิท รายการนั้นคือรายการคุณพระช่วย จังหวะของการมอบรางวัลคือการประกาศรายชื่อ อธิบายเหตุผล ฉายคลิปวิดีโอของรายการนั้นสั้นๆ หลังจากนั้นก็เชิญตัวแทนรายการนั้นๆ ขึ้นไปรับรางวัล และกล่าวความในใจ ทุกรายการกล่าวได้น่าประทับใจ ผมมาสะดุดใจกับรายการปราชญ์เดินดิน ที่เล่าว่า 5 ปีที่ทำรายการนี้มา มีคนดี คนมีความสามารถที่เป็นชาวบ้านมากมาย ถึง 200 คน สปอนเซอร์ไม่ค่อยมี ต้องต่อสู้กันต่อไป แต่การขาดทุนอยู่ตลอดเวลา นี่คือการกำไร เพราะว่าการใช้ชีวิตที่ได้ทำดี ที่ได้ส่งเสริมคนดี และได้เปิดเวทีให้กับสาธารณะได้รับรู้เกี่ยวกับความดีของคนๆ นั้น

หนึ่งปีกำลังจะผ่านไปแล้ว ชีวิตที่ดีและบกร่อง ชีวิตที่เหนียว เป็นพิเศษสำหรับเพื่อนพ้องน้องพี่ชาวไทย กับอุปสรรคที่ผ่านมาทดสอบชีวิตของเรา ขอขอบคุณพระจึงเป็นสิ่งที่ควรทำ ขอโทษพระจึงเป็นสิ่งที่ต้องปฏิบัติด้วยเช่นกัน หลังจากนั้นก็กล่าวต่อไป เปลี่ยนขาดทุนให้เป็นกำไร เปลี่ยนกำไรให้เป็นความเข้มแข็งและเรียนรู้น้ำพระทัยของพระ

มาถึงบรรทัดสุดท้ายของคำกักกายแห่งปี ผมเพียงอยากจะบอกว่า ขอพระอวยพรทุกท่านเสมอ ขอให้ได้รับสิ่งดีๆ กันถ้วนหน้า แ่ความรักของพระที่ให้โอกาสและลมหายใจกับเราต่อไป แ่นี้ก็คือกำไรพอแล้วกระมัง

บรรณาธิการบริหาร

อุดมทัศน์

ประธานสัอมวลชนคาทอลิกประเทศไทย :
พระคุณเจ้าประธาน ศรีคารุณศีล

คณะกรรมการที่ปรึกษา :

ภราดาหลุยส์ ซาเนล,
อ.ประคิม ชุมสาย ณ อยุธยา,
อ.ชัยณรงค์ มนเทียรวิเชียรฉาย

เจ้าของ :

คุณพ่อวรยุทธ กิจบำรุง
(ในนามสภาพระสังฆราชคาทอลิก
แห่งประเทศไทย)

บรรณาธิการ ผู้พิมพ์-ผู้โฆษณา

ผู้อำนวยการและจิตตากร :

คุณพ่อวรยุทธ กิจบำรุง

บรรณาธิการบริหาร :

คุณพ่ออนุชา ไชยเดช

หัวหน้ากองบรรณาธิการ :

วัชร กิจสวัสดิ์

กองบรรณาธิการ :

เสกสรร กองคำ
จารุวรรณ ศรีวรรกุล
กิตติพงษ์ งามกิตติคุณ

อุดมทัศน์

นิตยสารคาทอลิกรายเดือน

คำบำรุงปีละ 400 บาท

ธนาณัติในนามซิสเตอร์ศรีนทิพย์ กิจสวัสดิ์
ส่งจ่าย ป.ณ.ยานนาวา 10120

สำนักงาน :

122/11 ซ.นาคสุวรรณ ถ.นนทบุรี
แขวงช่องนนทบุรี เขตยานนาวา
กรุงเทพฯ 10120
โทร. 0-2681-3900 ต่อ 1801
โทรสาร : 0-2681-3900 ต่อ 1802

CATHOLIC PRESS OF THAILAND
UCIP/SEACPA (THAILAND)

122/11 Soi Nak Suwan, Nonsi Rd.,
Chong Nonsi, Yan Nawa,
Bangkok 10120 Thailand.
Tel. 66-2681-3900 ext. 1801
Fax : 66-2681-3900 ext. 1802
E-mail : thecatcom@loxinfo.co.th
Website : www.udomsam.com

พิมพ์ที่ :

โรงพิมพ์อัสสัมชัญ โทร. 0-2235-1045

เลขที่ :

บริษัท วี.ไอ.พี. โทร. 0-2683-5544-5

สารบัญ

สฎีป/บทความพิเศษ/สัมภาษณ์

- 6 คาทอลิกไทย เทิดไท้องค์ราชัน
- 18 คู่กับครอบครัววจินตนเสรี
- 27 พระคุณเจ้าเล่าให้ฟัง
- 32 ใครจะเชื่อชีวิตนี้
จะได้ร่วมผจญภัยไปกับพระสันตะปาปา

พระคัมภีร์

- 53 กว่าจะเป็นนักบุญ
- 56 วันละก้าวกับพระเยซู

ชีวิตคริสตชน

- 58 ข้างธรรมาสัน
- 59 เรื่องเล่าของชานา
- 60 ซ่อนไว้...ในจังหวะชีวิต
- 62 ระหว่างเดือน
- 66 ได้ตามโค้งตะวัน
- 72 คู่กับเกศจักร
- 74 บันที่ภกรรมพุด
- 78 ดูหนัง
- 80 ผ่านมา 55 ปี พอจะมีเรื่องเล่าสู่กันฟัง
- 82 นานาอาชีพ

ศิลปะ

- 85 พจนมาลา
- 86 ภาพเคียงคำ
- 87 พงศ์ ประมวล

เด็กและเยาวชน

- 88 สโมสรรอุดมทัศน์
- 93 การ์ตูนครุฑ้อย
- 95 คู่กันฉันเพื่อน
- 99 ฟ่อนคลายสไตล์พี่้อย
- 101 มุมเด็กศิลป์
- 104 ชวนคิดชวนอ่าน

จีปาดะ

- 106 จดหมายจากผู้อ่าน
- 108 เขียนกวีเขียนชีวิต

คาทอลิกไทย เทิดไท้องค์ราชัน 84 พรรษา ขอพระชนมายุยืนนาน

แผ่นดินสยามเป็นแหล่งที่เปิดกว้างสำหรับมิสชันนารี นับจากสมัยกรุงศรีอยุธยาที่มีมิสชันนารีของนิกายโรมันคาทอลิกได้เข้ามาแพร่ธรรม ต่างได้รับน้ำพระทัยและพระมหากรุณาธิคุณจากพระมหากษัตริย์ของสยามเสมอมา อาทิ ในสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 4 ทรงมีพระราชดำริเรื่องเสรีภาพในการนับถือศาสนา (มงซินญอร์ปีลเลอกัวซ์, 2520) และเมื่อพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเสด็จประพาสยุโรปครั้งแรกในปี พ.ศ. 2440 (ค.ศ. 1897) พระองค์พร้อมด้วยพระเจ้าน้องยาเธอผู้ติดตามเสด็จได้เข้าเฝ้าสมเด็จพระสันตะปาปาเลโอ ที่ 13 เมื่อเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2440 (ค.ศ. 1897) ซึ่งสมเด็จพระสันตะปาปาเลโอ ที่ 13 ทรงเตรียมพร้อมที่จะรับเสด็จพระองค์อย่างสมพระเกียรติ สมณกระทรวงประกาศพระวรสารสู่ปวงชน (Propaganda Fide) ได้แสดงความเชื่อมั่นว่า การพบปะระหว่างพระมหากษัตริย์ไทยและสมเด็จพระสันตะปาปา จะช่วยให้คาทอลิกในประเทศไทยพบกับเสรีภาพทางศาสนาอย่างสมบูรณ์ ต่อมาในปลายรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว มิสซังสยามได้รับสิทธิการครอบครองที่ดินและทรัพย์สินตาม “พระราชบัญญัติว่าด้วยลักษณะฐานะวัดบาทหลวงโรมันคาทอลิกในกรุงสยาม” (ร.ศ. 128) (พ.ศ. 2453 หรือ ค.ศ. 1910) ทำให้วัดบาทหลวงโรมันคาทอลิกมีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นองค์กรคริสตศาสนาในประเทศไทยของค์กรเดียวที่ได้รับการรับรองทางกฎหมายในลักษณะดังกล่าว

ในปี พ.ศ. 2429-2430 (ค.ศ. 1886-1887) เมื่อบาทหลวงกลอมเบต์ ได้รับรงศ์เพื่อขยายโรงเรียนอาชมาซาน กอเล็ส (Le College de Assumption) หรือโรงเรียนอัสสัมชัญที่ตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2428 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงมีพระราชศรัทธาพระราชทานเงินจำนวน 50 ชั่ง (4,000 บาท) และสมเด็จพระอัครมเหสี พระราชทาน 25 ชั่ง (2,000 บาท) ตลอดจนพระบรมวงศานุวงศ์ข้าราชการชั้นสูง พ่อค้าวานิช และชาวต่างประเทศ ต่างมีจิตศรัทธาร่วมบริจาคในโครงการของบาทหลวงกลอมเบต์ จนสามารถรวบรวมปัจจัยได้เพียงพอและเริ่มต้นการก่อสร้างอาคารหลังแรก โดยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงมีพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช เจ้าฟ้ามหาวชิรุณหิศ สยามมกุฎราชกุมาร เสด็จแทนพระองค์ไปทรงวางศิลาฤกษ์ในวันที่ 15 สิงหาคม พ.ศ. 2430 (ค.ศ. 1897)

พระราชไมตรีไทย-วาติกัน

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชไมตรีกับคริสตศาสนาตั้งแต่ทรงพระเยาว์ เมื่อพระองค์ทรงเข้ารับการศึกษาในระดับชั้นระดับอนุบาล (Kindergarten) ที่โรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย กรุงเทพฯ ในสังกัดของพระศาสนจักรโรมันคาทอลิก จากนั้นจึงได้เสด็จไปทรงศึกษา ณ ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ซึ่งจากพระราชไมตรีดังกล่าวนับเป็นจุดเริ่มต้นที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงสัมผัสกับบรรยากาศของคริสตศาสนา และเมื่อพระองค์เสด็จขึ้นครองราชสมบัติแล้วทรงมีความเกี่ยวข้องกับกิจการคริสตศาสนาหลายประการ ที่สำคัญเบื้องต้นคือพระองค์ทรงมีพระราชไมตรีกับสันตะสำนัก พระประมุขพระศาสนจักรโรมันคาทอลิกแห่งนครรัฐวาติกัน โดยพระองค์พร้อมด้วยสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ เสด็จเข้าเฝ้าสมเด็จพระสันตะปาปาโยฮัน ที่ 23 ณ นครรัฐวาติกัน ในวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2503 (ค.ศ. 1960) การเสด็จเข้าเฝ้าครั้งนี้ นับเป็นพระราชไมตรีที่มีความสำคัญต่อองค์กรคริสตศาสนาในประเทศไทยเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากการยืนยันถึงบทบาทของคริสตศาสนาและการทรงมีพระบรม-

ราชูปถัมภ์ในกิจการของคริสตศาสนาในประเทศไทย ที่แสดงให้เห็นจากพระคำรัสของ พระสันตะปาปาจอห์น ที่ 23 ว่า

“ข้าพเจ้ารู้สึกปีติซาบซึ่งเป็นอย่างยิ่ง ในการเสด็จมาเยือนของพระองค์ เป็นโอกาส ให้ข้าพเจ้าได้แสดงความรู้สึกหวังดีเป็นพิเศษต่อประชากรแห่งประเทศไทย

ประเทศไทยเป็นประเทศที่บริบูรณ์ด้วยความงามตามธรรมชาติ อีกทั้งเพียบพร้อมไปด้วยชนบประเพณีอันสูงศักดิ์มาแต่กาลนาน รัฐบาลและประชากรชาวไทยได้เพียรพิทักษ์รักษามรดกอันแสนประเสริฐนี้ไว้ด้วยความห่วงแหน และมุ่งนำประเทศชาติให้พัฒนาการในด้านต่างๆ ของชีวิตมนุษย์ จึงได้บรรลุถึงผลอันสมควรแก่การสรรเสริญ เป็นต้น ในวงการสังคมและการศึกษา บรรดาบาทหลวง นักบวช และสัตบุรุษชาวคาทอลิกผู้เป็นบุตรของข้าพเจ้า ต่างใฝ่ใจที่จะได้มีส่วนช่วยเหลือในการนี้ ด้วยกิจการอันเกิดผลรุ่งเรืองและมากมายหลายชนิดด้วยกัน เช่น โรงเรียน โรงพยาบาล และสุขาเสนา เพื่อแสดงให้เห็นปรากฏว่าตนเองก็กระหายที่จะทำงานเช่นบุตรผู้ซื่อสัตย์ เพื่อความเจริญวัฒนาและความรุ่งเรืองของปิตุภูมิของตนในโลกนี้ และเพราะความเลียดลอบอันไม่เห็นแก่ตัวนี้ จึงทำให้เขาเหล่านี้ได้รับความเคารพยกย่องและเห็นใจ อันเป็นสิ่งที่ประเสริฐที่สุดในการปฏิบัติหน้าที่ของตน

ข้าพเจ้ามีความยินดีที่จะกราบบังคมทูลเฉพาะพระพักตร์พระองค์ว่า คาทอลิกได้รับการเคารพและเสรีภาพ ซึ่งเป็นผลของการมองเห็นอนาคตอันแจ่มใสแห่งข้อกำหนดกฎหมาย และความหวังดีอันนำชมของบรรดาผู้มีอำนาจในรัฐ กุศลกรรมนี้นับเป็นชนบประเพณีมาแต่โบราณกาลแล้ว ทั้งนี้เนื่องด้วยตั้งแต่ ค.ศ. 1688 แล้ว สมเด็จพระสันตะปาปาอินโนเซนต์ ที่ 11 ได้ทรงมีพระสมณสาส์นถึงพระเจ้าแผ่นดินแห่งกรุงสยาม แสดงความขอบพระมหากรุณาธิคุณของพระองค์ ที่ได้พระราชทานความคุ้มครองเป็นอย่างดีแก่มิสซังคาทอลิก

ในโอกาสที่คณะทูตไทยได้มากรุงโรมและสมเด็จพระสันตะปาปาผู้ศักดิ์สิทธิ์ได้ให้การต้อนรับอย่างดีที่สุดได้แสดงความเอาพระทัยใส่ต่อบรรดาผู้ร่วมชาติของพระองค์ด้วยการติดตาม ดูแลและพระราชทานของที่ระลึกต่างๆ พระองค์ทั้งสองทรงตระหนักพระทัยแล้วว่าประเทศไทยมิใช่เป็นประเทศแปลกหน้าของนครรัฐวาติกัน สำหรับข้าพเจ้าเอง ข้าพเจ้ามีความรู้สึกต่อประเทศไทยเช่นเดียวกับสมเด็จพระสันตะปาปาอินโนเซนต์ ที่ 11 ผู้ล่วงลับไปแล้ว และข้าพเจ้ารู้สึกพอใจเป็นอย่างยิ่งที่จะยืนยันแสดงความหวังดีนี้ต่อพระองค์ ข้าพเจ้าขอวิงวอนพระเป็นเจ้าผู้ทรงสรรพานุภาพ โปรดประทานพระพรอันอุดมแก่ประเทศชาติอันสูงศักดิ์นี้ แต่บรรดาผู้นำชาติ และเป็นต้นแต่พระองค์และพระเจ้าลูกเธอทุกพระองค์ด้วย”

ในโอกาสนี้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีกระแสพระราชดำรัสถึงประชาชนชาวไทยเนื่องในการเสด็จเยือนสมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ที่ 23 ความว่า

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เฝ้าสมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ที่ 23 ณ พระราชวังวาติกัน เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2503

“การไปเยือนของข้าพเจ้าและสมเด็จพระบรมราชินีครั้งนี้ น่าจะยังผลให้เกิดการร่วมมือกันโดยใกล้ชิดและกว้างขวางยิ่งขึ้น ข้าพเจ้าและสมเด็จพระบรมราชินีได้ไปเยือนกรุงวาติกันอีกด้วย พระสันตะปาปาจอห์นทรงพระกรุณาเป็นอย่างดียิ่ง ในการปฏิบัติหน้าที่ของเรา ... ข้าพเจ้าและสมเด็จพระบรมราชินีกำลังปฏิบัติหน้าที่อย่างดีที่สุดเพื่อส่งเสริมเพิ่มพูนประโยชน์ของประเทศชาติ และเพื่อที่จะทำให้ประชากรทั้งมวลของโลกได้รู้จักคุณธรรมและคุณลักษณะอันแท้จริงของประชาชนชาวไทยโดยทั่วกัน”

(จากหนังสือเสด็จ เยือน ๑๔ ประเทศ รวบรวมและเรียบเรียงโดยประกาศ วัชรภรณ์)

ภายหลังต่อมาพระราชไมตรีนี้ได้มีความแน่นแฟ้นยิ่งขึ้น เมื่อสมเด็จพระสันตะปาปาเปาโล ที่ 6 ได้ทรงขอเจริญสัมพันธไมตรีทางการทูตระดับเอกอัครราชทูต มีการแต่งตั้งเอกอัครราชทูตไทยไปประจำนครรัฐวาติกัน และทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้อาร์คบิชอปยัง ยาโคต์ เอกอัครสมณทูตวาติกันประจำประเทศไทยคนแรกเข้าเฝ้าถวายสาส์นตราตั้ง ณ พระที่นั่งจักรีมหาปราสาท เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ 16 ตุลาคม พ.ศ. 2512 (ค.ศ. 1969) และพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำรัสในวโรกาสนี้ว่า

“ท่านเอกอัครราชทูต

ข้าพเจ้ามีความยินดีที่ได้รับพระราชสาส์นตราตั้งจากสมเด็จพระมหาสังฆราช สันตะปาปาเปาโล ที่ 6 ทรงแต่งตั้งท่านเป็นเอกอัครราชทูตแห่งวาติกันคนแรกประจำราชสำนักของข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าขอต้อนรับท่าน และรู้สึกชื่นชมที่ท่านได้กล่าวถึงความพยายามร่วมกันที่จะ
ชำระไว้ซึ่งสันติภาพอันถาวรและเสรีภาพของมนุษยชาติ ประเทศไทยได้ถือเป็นนโยบาย
เสมอมาในการให้ประชาชนพลเมืองมีเสรีภาพในการนับถือศาสนา ชาวไทยทุกคนมีเสรีภาพ
อย่างเต็มที่ในการเลือกนับถือศาสนาใดๆ ตลอดทั้งการปฏิบัติบูชาตามความเชื่อของตนด้วย
รัฐธรรมนูญของไทยก็ได้รับรองสิทธิและอิสรภาพดังกล่าวข้างต้น โดยประการฉะนี้ บรรดา
ผู้นับถือศาสนาต่างๆ กันในประเทศไทย จึงมีชีวิตอยู่ร่วมกันด้วยความผาสุกมานานนับศตวรรษ
ข้าพเจ้าพอใจที่ท่านกล่าวยืนยันถึงความภาคภูมิใจและความร่วมมือของชาวคาทอลิกใน
ประเทศไทย อีกทั้งความร่วมมือของท่านในอันที่จะส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของประเท
ศไทย ในการนี้ ขอให้ท่านมั่นใจได้ว่า ท่านจะได้รับการสนับสนุนจากข้าพเจ้า และทาง
ราชการไทยจะได้อำนวยความสะดวกและความช่วยเหลือทุกประการเท่าที่จะกระทำได้ เพื่อ
ให้สัมฤทธิ์ผลในหน้าที่ของท่าน”

ในปี พ.ศ. 2527 (ค.ศ. 1984) สมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2 พระประมุข
แห่งนครรัฐวาติกันเสด็จเยือนประเทศไทย พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พร้อมด้วยสมเด็จพระ
พระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ และพระบรมวงศานุวงศ์ ถวายการต้อนรับอย่างสมพระเกียรติ
และพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงมีพระราชดำรัสต้อนรับที่แสดงถึงพระบรมราชูปถัมภ์
ในกิจการของคริสตศาสนาในประเทศไทย ความว่า

“ข้าพเจ้าและพระราชินีมีความปีติชื่นชมยิ่งนักที่ได้ต้อนรับพระองค์ในโอกาสที่เสด็จ
มาเยือนประเทศของเรา

สำนักวาติกันกับประเทศไทย แม้จะมีความสัมพันธ์ทางการทูตอย่างสมบูรณ์ไม่นานนัก
แต่แท้ที่จริงเราได้มีความผูกพันอันลึกซึ้งต่อกันมาแล้วช้านาน ในประการที่คริสตศาสนา
นิกายโรมันคาทอลิกได้เผยแผ่เข้ามาถึงประเทศนี้ นับด้วยศตวรรษ ตั้งแต่ครั้ง
พระนครศรีอยุธยาเป็นราชธานี คณะบาทหลวงและคณะทูตผู้เดินทางเข้ามาเผยแผ่ศาสนา
ทุกเหล่าทุกรุ่นได้นำเอาคริสตธรรมพร้อมทั้งวิทยาการต่างๆ ซึ่งเจริญอยู่ในประเทศยุโรป
ในกาลนั้นๆ เข้ามาสั่งสอนคนไทย อำนาจโอกาสให้คนไทยได้เรียนรู้คริสตศาสนาและ
สรรพวิทยาอันก้าวหน้า พร้อมทั้งศิลปวัฒนธรรมประเพณีของชาวตะวันตก และได้นำมา
ประกอบปรับปรุงให้เป็นประโยชน์แก่กิจการบ้านเมืองเป็นอันมาก

การที่ประเทศไทยและชาวไทยยินดีต้อนรับผู้เผยแผ่ศาสนาต่างๆ ด้วยไมตรีและด้วย
ความจริงใจฉันมิตรทุกสมัยมานั้น เป็นเพราะชาวไทยซึ่งเป็นพุทธมามกชนมีจิตสำนึกมั่นคง
อยู่ในกุศลสุจริตและความเมตตาการุญ เห็นว่าศาสนาทั้งปวงย่อมสั่งสอนความดี ให้
บุคคลประพฤติปฏิบัติแต่ในทางที่ถูกที่ชอบ ที่เป็นประโยชน์ ให้ใฝ่หาความสงบสุขอย่าง
ผ่องใสให้แก่ชีวิต ทั้งเรายังมีเนติแบบธรรมเนียมให้ต้อนรับนับถือชาวต่างชาติต่างศาสนา

ด้วยความเป็นมิตร แม้ไม่ตรีแก่กันด้วยเมตตาจิตและด้วยความจริงใจบริสุทธิ์ใจ มิให้คู่แข่งเบียดเบียนผู้ถือสัญชาติและศาสนาอื่น ด้วยจะเป็นเหตุนำความแตกร้างและความรุนแรงเดือดร้อนมาให้ ดังนี้ คริสตศาสนาจึงเจริญงอกงามขึ้นได้ในประเทศนี้ ชาวไทยต่างรู้จักและเคารพยกย่ององค์พระสันตะปาปาประมุขแห่งชาวคาทอลิกอย่างสูง ในฐานะบุคคลสำคัญผู้หนึ่งผู้แผ่ความสงบร่มเย็นและความสว่างแจ่มใสแก่ชาวโลกถ้วนหน้า

เมื่อคราวที่ข้าพเจ้ามีโอกาสเสด็จเยือนสำนักวาติกัน เมื่อปีคริสตศักราช 1960 สมเด็จพระสันตะปาปายอห์น ที่ 23 ตรัสถามถึงคนไทย ว่านับถือศาสนาากน้อยเพียงใด ข้าพเจ้าได้ทูลตอบว่าคนไทยเป็นศาสนิกชนที่ดีทั่วกัน ส่วนใหญ่นับถือพระพุทธศาสนาอันเป็นศาสนาประจำชาติ และนอกนั้นยังนับถือศาสนาอื่นอีกหลายศาสนา เพราะประชาชนของข้าพเจ้ามีอิสรภาพและสิทธิเสมอภาคกัน ทั้งโดยกฎหมาย และโดยประเพณีนิยมในการนับถือศาสนา สมเด็จพระสันตะปาปาทรงแสดงความชื่นชมยินดีกับข้าพเจ้าเป็นอันมาก ที่ประเทศไทยมีพลเมืองที่ดี มีศีลธรรมยึดความถูกต้องเที่ยงตรงเป็นหลักปฏิบัติ

ในการเสด็จเยือนประเทศไทยครั้งนี้ พระองค์คงจะได้ทรงประจักษ์ชัดว่า ชาวคริสต์ในประเทศไทยต่างปฏิบัติศาสนกิจของตนอย่างเคร่งครัดด้วยความผาสุก ทั้งคงจะได้สังเกตเห็นด้วยว่าประชาชนชาวไทยมีความนิยมยินดี เต็มใจถวายพระเกียรติที่พระองค์เป็นประมุขแห่งศาสนา ผู้ใฝ่สันติที่เปี่ยมด้วยเมตตาจิตและความบริสุทธิ์เยือกเย็น ข้าพเจ้าเชื่อว่าเป็นมิตรความมีเมตตาปรารถนาดีต่อกัน ความเอื้ออาทรเกื้อกูลกัน โดยจริงใจระหว่างศาสนิกชนทั้งมวลนั้นจะเป็นปัจจัยสำคัญอันมีกำลังศักดิ์สิทธิ์ที่จะยังสันติสุขกับทั้งอิสรภาพเสรีภาพและความเสมอภาคให้บังเกิดขึ้นแก่มวลมนุษย์ได้เป็นแน่แท้”

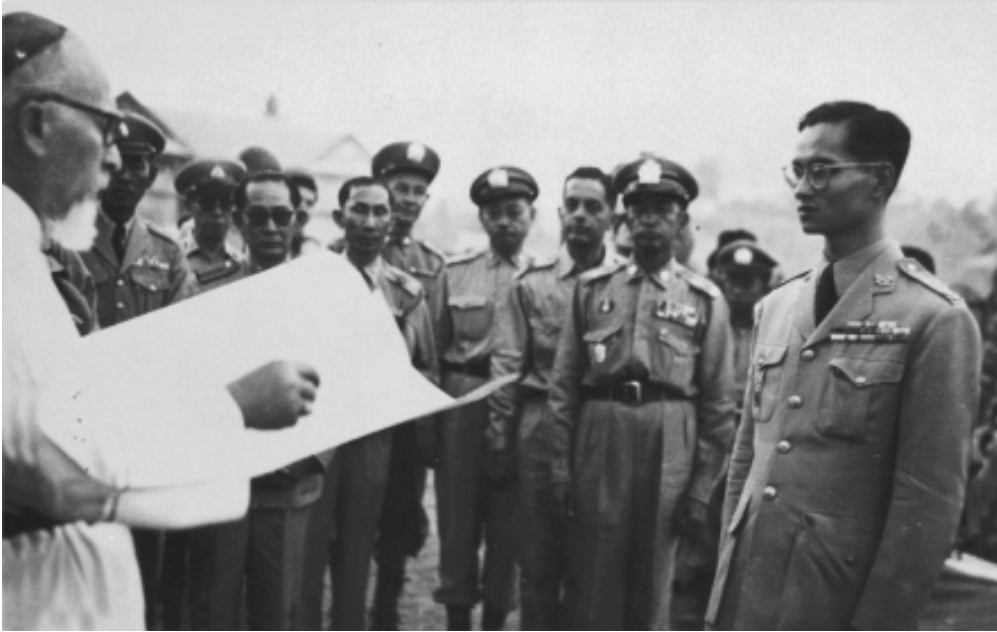
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ และพระบรมวงศานุวงศ์ ทรงถวายการต้อนรับเสด็จสมเด็จพระสันตะปาปาโยฮันน์ ปอล ที่ 2 ณ พระที่นั่งจักรีมหาปราสาท ในพระบรมมหาราชวัง เมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม พ.ศ. 2527

สมเด็จพระสันตะปาปาโยฮันน์ ปอล ที่ 2 ทรงมีพระราชดำรัสตอบ ความว่า

“ข้าพเจ้าทราบดีว่า การพำนักในประเทศไทยครั้งนี้ แม้จะเป็นระยะเวลาสั้น แต่ก็จะเป็นการให้โอกาสได้ประสบด้วยตนเองถึงคุณค่า อันยังลึกลึกอยู่ในชีวิตจิตใจของมนุษย์ ซึ่งเป็นฐานที่ตั้งของชีวิตทางสังคมและทางวัฒนธรรมอีกทั้งขนบธรรมเนียมและประเพณีของไทย การได้เป็นพระราชอาคันตุกะของประเทศซึ่งยึดถือว่า เสรีภาพเป็นคุณลักษณะอันเป็นส่วนประกอบสำคัญของประชากรณันั้น ก็เกียรติอันยิ่งใหญ่โดยแน่แท้ในโลกปัจจุบันของเรานี้ ประวัติความเป็นไทยของประเทศไทยและจิตตารมณ์โอบอ้อมอารีเอื้อเพื่อเกื้อกูลอันเลื่องชื่อของประเทศไทย เป็นเครื่องเตือนให้รำลึกถึงความมุ่งมั่นปรารถนาอย่างลึกซึ้งของครอบครัวมนุษยชาติ ในอันที่จะเจริญชีวิตอยู่ในสันติสุข ในความสามัคคีกลมเกลียว และในความเป็นพี่น้อง โดยเฉพาะการที่สมเด็จพระบรมบพิตรทรงเคารพสิทธิของมนุษยชนในด้านเสรีภาพทางศาสนานั้น นำเกียรติอย่างไพศาลมาสู่ประเทศของสมเด็จพระบรมบพิตร”

จากพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ทรงมีต่อเอกอัครสมณทูตวาติกันประจำประเทศไทยคนแรกใน พ.ศ. 2512 และพระราชดำรัสที่ทรงมีต่อสมเด็จพระสันตะปาปาโยฮันน์ ปอล ที่ 2 ในปี พ.ศ. 2527 นับเป็นการแสดงพระมหากรุณาธิคุณแห่งองค์ศาสนูปถัมภกที่ทรงมีต่อคริสตศาสนาอย่างแจ่มชัด และพระองค์ยังทรงมีพระราชกรณียกิจตามพระราชดำรัสดังกล่าวอยู่เสมอ

- เสด็จฯ เยี่ยมราษฎรและศาสนสถานต่างๆ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จเยี่ยมราษฎรที่จังหวัดเชียงใหม่ในวันที่ 5 มีนาคม พ.ศ. 2496 (ค.ศ. 1953) ทรงรับฟังการถวายคำบรรยายจากมุขนายกลูเซียน ลากอสต์ ประมุข มิสซังโรมันคาทอลิกเชียงใหม่

พระบาทสมเด็จพระเจ้า
อยู่หัว ทรงมีพระราช-
ปฏิสันถารกับบาทหลวง
โอลลิเออร์
เมื่อครั้งเสด็จ
พระราชดำเนินเยี่ยม
ราษฎรจังหวัดนครนายก
เมื่อวันที่ 18 ตุลาคม
พ.ศ. 2498

ต่อมาในปี พ.ศ. 2498 (ค.ศ. 1955) ได้เสด็จเยี่ยมราษฎรที่จังหวัดอุบลราชธานี ทรงมีพระราชปฏิสันถารกับพระสังฆราชผู้อภิบาลที่นั่น และเมื่อวันที่ 18 ตุลาคม พ.ศ. 2498 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ได้เสด็จพระราชดำเนินเยี่ยมราษฎรที่จังหวัดนครนายก ในครั้งนั้น โรงเรียนมาลาสวรรค์พิทยา ซึ่งเป็นโรงเรียนของวัดคาทอลิก ได้จัดตั้งชุมนุมหน้าโรงเรียนเป็นรูปสามเหลี่ยมหน้าจั่ว และตั้งแท่นโดยนำรูปแม่พระซึ่งเป็นชื่อของโรงเรียนตั้งรับเสด็จ นักเรียนหญิงชาย 380 คน ตั้งแถวอยู่สองฟากถนนยุทธศาสตร์ นักเรียนทุกคนถือธงชาติที่ทำด้วยผ้า นักเรียนหญิงสองคนแต่งขาว ถือกระเช้าดอกไม้ นอกจากนั้นยังมีบาทหลวงโอลลิเออร์ เจ้าคณะบาทหลวงโกเชต์ ปลัดวัดบ้านนา และหนองรี ชิสเตอร์ และคณะครูมาลาสวรรค์พิทยา 11 คน เฝ้ารับเสด็จ เมื่อทั้งสองพระองค์เสด็จพระราชดำเนินผ่านไปพักที่ อ.บ้านนา ซึ่งทางการจัดที่ประทับและเปิดโอกาสให้ราษฎรเข้าเฝ้าชมพระบารมี บาทหลวงโอลลิเออร์ บาทหลวงโกเชต์ และครูใหญ่พร้อมด้วยนักเรียนหญิงสองคนที่ถือกระเช้าดอกไม้ได้เดินทางตามไปเข้าเฝ้า บาทหลวงโอลลิเออร์ได้อ่านคำถวายพระพรเป็นคำกลอนภาษาฝรั่งเศส พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงถามถึงกิจการของโรงเรียน และทรงมีพระราชปฏิสันถารกับบาทหลวง พร้อมทั้งทรงประทานเงินก้นถุง 1 ถุง เพื่อเป็นมิ่งขวัญแก่โรงเรียน ต่อมาบาทหลวงโอลลิเออร์ ได้นำนักเรียนหญิงสองคนถวายกระเช้าดอกไม้แด่สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระองค์ทรงได้ติดตามถึงกิจการของโรงเรียน และชีวิตของบาทหลวงโอลลิเออร์ที่รอเข้าเฝ้ารับเสด็จ และยังพระราชทานเงินก้นถุง 2 ถุง แก่นักเรียนที่ถือกระเช้าด้วย

เมื่อวันที่ 16 พฤศจิกายน พ.ศ. 2498 (ค.ศ. 1955) พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ เสด็จเยี่ยมราษฎรที่จังหวัดอุบลราชธานี คณะบาทหลวงสัตบุรุษ ครู นักเรียนของโรงเรียนอาวมารีอา และมุขนายกเกลาดิอุส บาเยต์ ได้

จัดแถวเฝ้ารับเสด็จ ณ สองฟากถนน รุ่งขึ้นวันที่ 17 พฤศจิกายน ทรงเปิดโอกาสให้บรรดาข้าราชการ พ่อค้า ประชากรราษฎร เข้าเฝ้ารับเสด็จที่หน้าศาลากลางจังหวัด มุขนายกและบาทหลวงได้มาเข้าเฝ้าด้วย ทั้งสองพระองค์เสด็จพระราชดำเนินไปท่ามกลางประชาชนอย่างใกล้ชิด ทรงมีพระราชปฏิสันถารทุกซอกทุกซอกกับราษฎร และรับของขวัญด้วยพระทัยเมตตา

มุขนายกเกลาดิอุส บาเยต์ ได้อ่านคำถวายพระพรสั้นๆ และทูลเกล้าฯ ถวายของที่ระลึกแด่พระเจ้าอยู่หัว และถวายกระเช้าดอกไม้แด่สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ

เมื่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงเยี่ยมหมู่บ้านเมืองงาม อ.แม่เอย จ.เชียงใหม่ ในปี พ.ศ. 2510 (ค.ศ. 1967) ซึ่งเวลานั้นมีบาทหลวงปีเตอร์ ซัลลา คณะเบธาราม เป็นเจ้าอาวาสวัดคูแล้ตบรูษ หมู่บ้านเมืองงามและหมู่บ้านห้วยบง หมู่บ้านเมืองงามมีชาวบ้านอาศัยอยู่ประมาณ 30 กว่าครอบครัว ส่วนใหญ่ได้อพยพมาจาก อ.แม่สะเรียง จ.แม่ฮ่องสอน บาทหลวงปีเตอร์ ซัลลา มีโอกาสเฝ้ารับเสด็จอย่างใกล้ชิดและพระองค์ทรงมีพระราชปฏิสันถารถึงทุกข์สุขและความเป็นอยู่ของราษฎรในหมู่บ้านเมืองงาม ยิ่งกว่านั้น พระองค์ทรงเห็นว่าบริเวณหมู่บ้านอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติ เหมาะแก่การทำมาหากินแบบเศรษฐกิจพอเพียง และทรงมีรับสั่งให้ชาวบ้านเก็บรักษาที่ดินไว้ ไม่ต้องไปขายให้แก่นายทุน หรือคนต่างถิ่น

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ และสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินเยี่ยมบ้านห้วยตอง หมู่บ้านปกากะญอ ในอำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ เมื่อวันที่ 19 มกราคม พ.ศ. 2522 มุขนายกรัตน์ บำรุงตระกูล และคุณพ่อแฮร์รี่ ทิล คณะพระมหาไถ่ เฝ้ารับเสด็จ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เสด็จพระราชดำเนินไปทรงประกอบพิธีเปิดวัดพระแม่มหาการุณย์ เมื่อวันที่ 16 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2517 โดยมีพระอัครสังฆราชไมเกิ้ล มีชัย กิจบุญชู ประมุขอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ และบาทหลวงบุญเลิศ ธาราฉัตร เฝ้ารับเสด็จ

(อ่านต่อหน้า 40)

ต่อกระจก..ผ่าตัดช่วยคุณได้

คลินิกตา โรงพยาบาลเซนต์หลุยส์

ขอเสนอบริการ..รักษาต่อกระจกด้วยวิธีการผ่าตัด

โดยแพทย์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางที่มากด้วยประสบการณ์พร้อมด้วยเครื่องมือที่ทันสมัย
และห้องผ่าตัดที่มีระบบป้องกันการติดเชื้อที่ได้มาตรฐานจากเยอรมัน
ภายใต้การดูแลจากพยาบาลวิชาชีพอย่างใกล้ชิดตลอดการรักษาและพักฟื้น

สอบถามได้ที่ : คลินิกตา อาคารร้อยปีกรมวิทย์ ชั้น 3

โทรศัพท์. 0-2675-5000 ต่อ 10325 - 6

เวลาทำการ

จันทร์ - ศุกร์ เวลา 09.00 - 16.00 น. และ 17.00 - 19.00 น.

เสาร์ - อาทิตย์ เวลา 09.00 - 12.00 น. , 13.00 - 15.00 น.

และเวลา 17.00 - 19.00 น.

โรงพยาบาลเซนต์หลุยส์
SAINT LOUIS HOSPITAL

โรงพยาบาลเซนต์หลุยส์ 27 ถนนสาทรใต้ แขวงยานนาวา เขตสาทร กรุงเทพฯ 10120

โทรศัพท์. 0-2675-5000 โทรสาร. 0-2675-5200 www.saintlouis.or.th

คุยกับครอบครัว จินตนาเสรี

คุณยายมารีอา มักดาเลนา ทัศนีย์ จินตนาเสรี

อายุ 94 ปี ตัวเลขที่ใครๆ อยากได้

“ขอพระอย่างเดียว ยิ่งไงๆ ขอให้ได้ไปวัด”

เป็นครั้งแรกที่ได้มีโอกาสขับรถมาทางถนนจรดวิถีถาวร เป็นช่วงรถติดเอามากๆ จนต้องโทรศัพท์กันถึงสองสามครั้ง เพื่อความสบายใจของเจ้าของบ้านและเราทั้งสองฝ่ายว่า ไปแน่ ไปแน่ๆ แต่รถมันติด ที่ติดเพราะกำลังสร้างอุโมงค์ตรงสี่แยก “จรด 69” คือเป้าหมาย และขับไป เป็นถนน เป็นซอยเล็กๆ ถ้าคนไม่คุ้นอย่างผมก็คงกังวลใจ แต่พอถึงบ้าน คุณป้า ท่านหนึ่งก็ยิ้มริ้ๆ รอย อยู่ เราก็เดาใจกันและกันว่า “ใช่แล้ว”

ผมได้ข้อมูลมาว่า คุณยายผู้มีเรื่องราวน่าสนใจ และใจศรัทธา ลูกๆ แต่ละคนก็เป็น คนดี มีงานการทำ และหลายๆ ก็ได้รับผลบุญมาด้วย

“สวัสดิ์คุณยาย และคุณป้า!”

คุณยายมารีอา มักดาเลนา ทัศนีย์ จินตนาเสรี อยู่บ้านกับครอบครัวลูกสาวคนโตและ ท้ามกลางลูกๆ และหลานๆ ซึ่งมีครอบครัวแล้ว แต่ก็ไปลูกบ้านอยู่ในบริเวณเดียวกันเรียงกัน 3 หลัง แต่วันนั้นผมได้คุยกับคุณยายและลูกสาวคุณยายชื่อ เซลินนา จามรี ผมขอเรียกว่า คุณป้า จามรี แล้วกันนะครับ

นามสกุลเดิม โรจนเสน เมื่อแต่งงานก็ได้ใช้นามสกุล พันธุมจินดา ต่อมาได้เปลี่ยนเป็น “จินตนาเสรี”

คุณยายทัศนีย์เล่าว่า ครอบครัวพ่อแม่ดั้งเดิมเป็นคนทีวัดจันทบุรี คุณยายเกิดวันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2460 / ค.ศ. 1917 สมัยสงครามโลกครั้งที่ 1 นับนิ้ววกลบก็พบว่า อายุ 94 ปีแล้ว แต่เมื่อดูหน้าตาและน้ำเสียงที่พูดคุย คุณยายยังแข็งแรง ความจำยังใช้ได้ มีบ้างที่ ระหว่างคุยกัน ต้องอาศัยคุณป้าช่วย แต่คุณยายก็มีตัวช่วยของตัวเองไว้ คือบันทึกเรื่องราวต่างๆ ในสมุดเล่มเล็กๆ

“เรื่องสำคัญๆ ยายบันทึกไว้ในสมุดเล่มนี้ ลายมือสวยงาม อ่านชัดเจนครับ”

คุณพ่อคุณแม่ส่งมาเรียนที่โรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์ กรุงเทพฯ เป็นนักเรียนประจำ คุณตาจะมาเอาตัวไปอยู่ด้วยที่ฝรั่งเศส คุณพ่อจึงเอาตัวออกมาอยู่กับคุณย่าที่สามเสน และได้

เรียนอยู่ที่โรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์
คุณยายทัศนีย์ได้เล่าให้ฟังว่า “คุณ
ตาชวดเป็นทหารชาวฝรั่งเศสถูกส่งมาใน
กองทัพให้มาอยู่ที่จันทบุรี และได้มาพบ
กับคุณยายชวดที่นั่น เกิดรักชอบกัน และ
แต่งงานกัน ท่านมีลูกชื่อ เฮเรียต เป็น
ลูกสาวคนเดียว

คุณยายเฮเรียตเป็นลูกครึ่งฝรั่งเศส
ได้แต่งงานกับนายทหาร ร้อยโทพริ้ง โรจน-
เสน เป็นสัตบุรุษวัดนักบุญฟรังซิสเซเวียร์
ที่สามเสน และมีลูกสาวคนเดียวคือ
คุณยายทัศนีย์ โรจนเสน

คุณยายทัศนีย์จึงกลายเป็นลูก
หัวแก้วหัวแหวน “คุณหนู” ของทุกคน
ตั้งแต่ในบ้าน รวมไปถึงเพื่อนๆ ของคุณพ่อ
และคุณแม่ และจากการแต่งกาย เสื้อผ้า และ
ใบหน้า สังเกตว่า คุณยายเป็นคนมีระเบียบ
เรียบร้อย สะอาด และเป็นคนสวยทีเดียว
ครับ

คุณยายทัศนีย์คนสวย พาไปดูรูปถ่ายรูปหนึ่งแจวนบนกำแพง ในห้องรับแขก เป็นภาพ
เก่ามาก และเข้ากรอบไว้อย่างดี พร้อมทั้งชี้ให้ดูรูปเด็กตัวเล็กๆ ยืนอยู่ในท่ามกลางผู้ใหญ่ทั้งหลาย
“เด็กคนนั้นคือยายเอง!”

“คุณหนูตัวจริง!” เป็นเด็กน่ารักที่เติบโตขึ้นในวังสวนกุหลาบ “คุณพ่อและคุณแม่รับใช้
อยู่ในวัง ใกล้ชิดกับหม่อมแก้ว หม่อมของท่านอัยยวงศ์ฯ น้องชายของรัชกาลที่ 6”

คุณยายได้ชี้ให้ดูรูปถ่ายที่มีคุณยายสมัยเป็นเด็กมีคุณแม่ของคุณยาย และหม่อมแก้ว
ประทับอยู่ด้วยในภาพ และยังมีอีกหลายท่านที่อยู่ในภาพนี้

หม่อมแก้ว เป็นชายของสมเด็จพระอนุชาธิราช เจ้าฟ้าอัษฎางค์เดชาวุธ น้องชายของ
รัชกาลที่ 6 สมรสแล้วยังไม่มิตุริธิดาถึงแก่กรรม เมื่อหม่อมแก้วอายุเพียง 21 ปี ต่อมาได้
สมรสกับหม่อมราชวงศ์ตัน สนิทวงศ์ และมีอายุ 98 ปี ถึงแก่กรรมวันที่ 24 กันยายน
พ.ศ. 2543/ค.ศ. 2000

“ช่วงนี้ คุณยายทัศนีย์ น่าจะอายุประมาณ 5-6 ขวบ”

อีกภาพหนึ่งเป็นภาพขาว ถ่ายหมู่สมัยรัชกาลที่ 6 เป็นภาพผู้ใหญ่ระดับนายทหารของ
ประเทศอินโดจีน นำเกรงขามกันทุกคน มีเด็กหญิงตัวเล็กๆ เพียงคนเดียวยืนอยู่ในหมู่ผู้ใหญ่

บิดาร้อยโทพริ้ง โรจนเสน มารดาเฮเรียต พันธุมจินดา

ทั้งหมด

“เป็นการประชุมอะไรก็จำไม่ได้ เสร็จประชุมแล้ว ก็ถ่ายรูปนี้กัน เขาก็ให้ย้ายเข้าไปถ่ายรูปด้วย”

คุณยายได้พาไปดูรูปถ่ายที่แขวนอยู่ที่ฝาบ้าน เป็นรูปพิธีแต่งงาน และมีรูปของคุณหญิง มาลีและพี่น้องสมัยสาว ๆ แต่งตัวตั้งแถวอยู่ในขบวนแห่แต่งงาน

เมื่อคุณยายอายุ 18 ปี อยู่ที่วัดสามเสน ได้แต่งงานกับสามีชื่อ จินดา พันธุมจินดา เป็นคนอยู่บางบัวทอง นนทบุรี อายุห่างกัน 10 ปี แต่งงานวันที่ 21 กันยายน ค.ศ. 1935/พ.ศ. 2478 ณ วัดนักบุญฟรังซิสเซเวียร์ สามเสน โดยคุณพ่อหลุยส์ สง่า สังขรัตน์ และมีพยาน คือ ยอแซฟ วาศ และฟรังซิสโก สน และอันนา รื่น เสร็จแล้วก็ลงเรือไปกินเลี้ยงฉลองที่บางบัวทอง

วันแต่งงานคุณจินดา และคุณยายทัศนีย์ ณ วัดนักบุญฟรังซิสเซเวียร์ สามเสน

เมื่อแต่งงานก็ทำงานบ้าน ดูแลเลี้ยงลูก
อย่างเดียว ตัดเย็บเสื้อผ้า ไม่ได้ทำอะไร

ครอบครัวชายทักษิณ และคุณตา
จินดา มีลูกทั้งหมด 5 คน

คนที่หนึ่ง นางจามรี จินตนะรี
แต่งงานกับนายประสงค์ มีลูก 3 คน
เป็นหญิงสองคน และลูกชายหนึ่งคน
คืออาจารย์ศรินทร์ (ไนท์)

คนที่สอง ชื่อจริยา เสียชีวิต
ตั้งแต่เล็กๆ

คนที่สาม นายเจริญทัศน์ จินตนะ-
รี เป็นหมอด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา
อดีตผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย
ตอนนี้เกษียณแล้ว ไม่สบายเป็นอัลไซ-
เมอร์ ภรรยาชื่อ นางสาวนีย์ มีลูก 4
คน เป็นลูกสาวทั้งหมด

คนที่สี่ นายเสรี ภรรยาชื่อ ลภา
จินตนะรี ไม่มีบุตร ทำงานธนาคาร
และเป็นอดีตผู้จัดการตลาดหลักทรัพย์ฯ

คนที่ห้า นางมานิดา แต่งงานกับชาวฝรั่งเศส เป็นหมอ มีบ้านอยู่ฝรั่งเศส มีลูก 1 คน
เป็นลูกชาย

วันนี้คุณยายมีหลานๆ ทั้งหมด 8 คน

เมื่อแต่งงานแล้วก็ไปอยู่ที่บางบัวทอง ต่อมาได้ย้ายมาอยู่ที่สามเสน กรุงเทพฯ

ตอนอยู่ที่สามเสน ตรงข้ามกับโรงพยาบาลวชิระพยาบาล บ้านที่สวนอ้อยเคยถูกไฟไหม้
คุณหญิงมาลีเขาทำงานบริษัทประกันฯ เขาก็เข้ามาช่วยดูแลเรื่องความเสียหายต่างๆ และเขาก็
ชวนไปพักอยู่ที่บ้านของเขาที่ซอยศรีนคร ถนนนางลิ้นจี่ ยกบ้านให้หลังหนึ่งเลย อยู่เกือบ 1 ปี
และหลังจากนั้นได้ย้ายมาบ้านที่อยู่ปัจจุบันนี้ 35 ปีแล้ว

ตอนจะแยกมาอยู่ที่นี่ เขาก็ไม่อยากให้ออกมา อยากให้อยู่ด้วยกันที่นั่น รู้สึกใกล้ชิดครอบครัว
แม้มาอยู่ที่นี่ เขาก็มาเยี่ยม มาดูแลกันอยู่ เป็นประจำทุกปี เมื่อมาอยู่ที่นี่ ลูกๆ เขาก็ปลุกบ้านติดๆ
กัน บ้านอยู่ในบริเวณเดียวกัน

คุณยายพูดพลางซึ้งมือไปยังบ้านที่ถัดกัน 2 หลัง

เรื่องเลี้ยงลูกๆ ตอนเล็กๆ ก็สอนให้พี่น้องช่วยกัน คนพี่คอยดูแลน้อง เรื่องการศึกษาของลูกๆ
ก็ตั้งใจให้เขาเรียนเท่าที่จะเรียนได้ ลูกชายเข้าโรงเรียนเซนต์คาเบรียล ลูกสาวเรียนโรงเรียน

เซนต์ฟรังฯ พยายามสอนให้ลูก
เข้าวัด และรักกัน ตอนเล็กเขา
ซนมาก ต้องดูเพื่อให้เขาเป็นคนดี
มีระเบียบวินัย

“คุณยายดูไหม?” ผมถาม
ลูกสาวคนโต ต่อหน้าคุณยายที่นั่ง
ยิ้มๆ อยู่

“ดูค่ะ...ดูมาก!” ลูกสาวย้า
เพิ่มน้ำหนักให้

วันนี้ ความรู้สึกของแม่ต่อ
ลูกแต่ละคน ได้แต่ชื่นชมที่ลูกๆ
หลายๆ เขาก็โตๆ มีครอบครัว
ของเขา มีหลักมีฐานดีแล้ว ไม่เป็น
ห่วงเท่าไรแล้ว ส่วนคุณแม่ก็ค่อยๆ
เตรียมตัวจากไป หลังจากได้ทำ
หน้าที่แม่ ย่า ยาย และชวด มาจน
ถึงที่สุดแล้ว

เมื่อคุณยายทักษิณี้แต่งงานแล้ว ในฐานะที่เป็นสะใภ้ครอบครัว “พันธุจินดา” คุณยาย
ได้เล่าถึงความสัมพันธ์กับญาติทางสามีว่า ในบรรดาคนที่สนิทกัน ไปมาหาสู่กันบ่อยที่สุดก็
เป็นคุณหญิงมาลี พันธุจินดา ต่อมาเมื่อแต่งงานกับหม่อมหลวงชัง สนิทวงศ์ ก็เปลี่ยน
นามสกุลเป็น “สนิทวงศ์ ณ อยุธยา”

บิดาของคุณหญิงมาลีเป็นลูกครึ่งฝรั่งเศส วิคเตอร์ วิชัย และคุณแม่ชื่อ มาเรีย สละ
พันธุจินดา อยู่ที่วัดบางบัวทอง ท่านเป็นลูกของพี่สาวลุงจินดา แม่ของเธอเป็นป้า พี่น้อง
คุณหญิงมาลี จึงมีศักดิ์เป็นหลานของคุณยายทักษิณี้

ชื่อตามทะเบียนของสุสานสานตคามระบุชื่อบิดาและมารดาว่า Victor Augustin Bourguiel
and Maria Bourguiel—Pierre Emil บูรเดช

“คุณหญิง เขาเรียกยายว่า “น้ำแม่็ก” มาจากชื่อนักบุญ “มารีอา มัคดาเลนา”

“เขาอายุอ่อนกว่ายาย 6-7 ปี สมัยที่ยังเป็นวัยรุ่นๆ เขาคอยเชียร์น้ำเขาให้รู้จัก แนะนำ
ให้รู้จัก ว่าเขาดีอย่างนั้น อย่างนี้ อยากให้แต่งงานกัน....(หัวเราะ)”

ปีที่ฉลองแต่งงานครบรอบ 50 ปี คุณยายทักษิณี้ คุณหญิงมาลีได้มาร่วมงานและได้มา
เล่าประวัติยายและครอบครัวให้ฟัง เล่าอย่างละเอียด และสนุกดี เขาเป็นคนจดจำรายละเอียดต่างๆ
ได้ดีมาก เมื่อแม่เขาเสียไปก็ไม่ค่อยได้ติดต่อกัน ห่างกันไป มีแต่คุณหญิงมาลีคนเดียวที่ไปมา
หาสู่กัน ในตอนสุดท้ายที่เขาป่วยอยู่โรงพยาบาลเซนต์หลุยส์ และนอนไม่รู้ตัวอยู่ที่บ้านหลายปี

ครอบครัวคุณยายทัศนีย์ จินคนเสรี กับลูกๆ หลานๆ

ไม่รู้ตัว ก็ไปเยี่ยมบ้าง

วันนี้ คุณยายอยู่กับลูกสาวคนโต และหลานๆ ร่องรอยชีวิตที่ผ่านมาหลายอย่างที่ น่าสนใจยิ่งนัก พร้อมกับวันเวลาที่กลายมาเป็นอายุของคนๆ หนึ่ง วันนี้อายุ 94 ปี เรื่องราวที่ บ้านที่ก่ด้วยชีวิต

วันนี้ โดยทั่วไปก็แข็งแรงดี ต้องไปหาหมอ เข้าออกโรงพยาบาลก็หลายครั้ง ความทรงจำ ค่อยๆ เลื่อนลิ้มไปบ้าง แต่ใบหน้าของคุณยายสะท้อนให้เห็นถึงอดีตที่สวยงามระดับต้นๆ ของ ประเทศก็ว่าได้ ด้วยสีผิวที่เป็นลูกครึ่ง

ทุกวันยายตื่นเช้าขึ้นมา พอรู้ตัว ก็ทำเดชะพระนามก่อน สวดภาวนาขอบคุณพระที่ โปรดรักษาลูกให้รอดมาอีกคืนหนึ่ง ข้าแต่พระบิดา วันทามาริอา ขอบคุณพระ พอสายๆ ก็ สวดส่ายประจำ และบ่ายสามโมง ก็สวดพระเมตตา ตอนหกโมงเย็น สวดพระพุทฺธิ์ โปรด คู่คุ้มครองลูก ครอบครัว ลูกๆ หลานๆ และญาติพี่น้องผู้ล่วงลับไปแล้ว

เมื่อขอให้คุณยายเล่าถึงครอบครัวคุณหญิงมาลีบ้าง ท่านได้เล่าให้ฟังว่า หลายครั้งคุณยาย ต้องอาศัยผู้ช่วยคอยป้อนข้อมูลให้ เพราะลิ้มเลื่อนไป บางเรื่องคุณยายรู้สึกหงุดหงิดตัวเอง “จำไม่ได้ นึกไม่ออก”

“คุณหญิงมาลี มีพี่น้องทั้งหมด 5 คน เสียชีวิตบ้าง และยังมีชีวิตอยู่อีกสองคน

คนที่หนึ่ง คุณหญิงมาลี (มรณะ วันที่ 4 มกราคม ค.ศ. 2011) คนที่สอง ชื่อ เหม คน ที่สาม ชื่อ เป็ย เป็นผู้ชาย (มรณะ) คนที่สี่ เนย์ (มรณะ) คนที่ห้า ชื่อ ลัดดาวัลย์” จำกันได้ แต่ชื่อเล่น

คุณป้าจามรี ได้พูดถึงญาติพี่น้องของคุณหญิงมาลีว่า คนที่สนิทใกล้ชิดกันก็มี คุณหญิงมาลี ไปมาหาสู่กันมาตลอด คนอื่นๆ ก็ไม่ค่อยได้ติดต่อกันเท่าไร

ปกติจะเรียกเขาว่า “พี่” คุณหญิงมาลีเขาเป็นคนน่ารักดี เป็นคนทำงานใหญ่โต มีชื่อเสียง

เขาเป็นคนดีมากๆ มีอะไรก็ปรึกษาเขาได้เสมอ วันคริสต์มาสและปีใหม่จะมาเยี่ยมคุณแม่ “น้ำแม่็ก” เสมอ เขาเป็นคนชอบเล่าเรื่อง ตอนฉลองครบรอบแต่งงาน 50 ปี เขาก็มาร่วมงาน และมาเล่าประวัติคุณยายทัศนีย์ให้ฟังอย่างละเอียด

“คุณแม่เขาจะหมดจด เป็นหลานน่ารัก เพราะคุณแม่เป็นเหมือนสะใภ้ในครอบครัว พันธุ์จินดา”

อาจารย์ศรินทร์ (ไนท์) ซึ่งเป็นหลาน ได้พูดถึงคุณหญิงมาลี ซึ่งเป็นป้าว่า “เป็นคนใจดีมาก ยิ้มเก่ง และเอ็นดูหลานๆ ท่านชอบฟังเพลง และเรียบริ้อยมาก ทุกปีท่านจะมาเยี่ยมคุณยาย แม่ ฯลฯ ปีละสองครั้ง”

คุณป้าจามรีลูกสาวคนโต

ป้าจามรี จินตนาเสรี แต่งงานกับนายประสงค์ ลิ้มปิชัย นับถือศาสนาพุทธ แต่เขาก็สนับสนุนเราที่เป็นคริสตณะ มีบุตรด้วยกัน 3 คน เคยอยู่ที่โรงเรียนเซนต์ฟรังฯ เคยเป็นยูวี่ลีด ถึงตรงแหวเวลาฉลอง นักขับร้องช่วยกิจการต่างๆ ของวัด

ผมได้ขอคุณป้าจามรี ได้เล่าถึงลูกๆ แต่ละคนให้ฟังบ้าง ใครทำอะไรกัน

คนที่ 1 จบธรรมศาสตร์ แต่งงานกับชาวฝรั่งเศส มีลูก 2 คน

คนที่ 2 จบปริญญาโทจุฬาฯ แต่งงานกับชาวออสเตรเลีย ทำธุรกิจเกี่ยวกับเครื่องนอน มีลูก 2 คน

คนที่ 3 ศรินทร์ (ไนท์) จบจากเซนต์คาเบรียล และจบปริญญาโทที่สหรัฐอเมริกา ด้านการเงินธนาคาร ตอนรับปริญญาพวกเขาจะไปร่วมพิธีกันเลย กลับมาทำงานธนาคารอยู่ 10 กว่าปี แต่เขารู้สึกว่า “ไม่ใช่!”

ต่อมาก็ไปเรียน เรียนด้านดนตรี การควบคุมวงประสานเสียงที่มหาวิทยาลัย ซานโต โทมัสที่ฟิลิปปินส์ จบมาเมื่อต้นปี ค.ศ. 2011 นี้เอง

สมัยรุ่นๆ เขาเป็นพลมารีที่เข้มแข็ง เคยคิดอยากจะทำบวช ต่อมาเขาก็มองว่า การรับใช้พระเจ้ามีหลายวิธี ไม่จำเป็นต้องบวชก็ได้ การเล่นดนตรีในวัดก็เป็นทางหนึ่ง

ป้าจามรีเล่าว่า “คุณประสงค์ สามีเป็นคนสนุกสนาน ใจดี เพื่อนฝูงเยอะ ชอบช่วยเหลือคน ชอบเที่ยว กินเหล้า เฮฮา ตอนนี้อยู่เสียชีวิตมา 18 ปี อายุ 55 ปี ตอนอยู่โรงพยาบาล เขาได้รับศีลล้างบาปเรียบริ้อย โดยมีลูกชายเป็นพ่อทูนหัว ชื่อนักบุญ โทมัส”

ป้าจามรีเอง ดูท่าทางแข็งแรง ยิ้มแย้ม แต่งตัวเรียบร้อย สุขภาพดี ไม่มีอะไรน่าเป็นห่วง
หน้าที่การงานที่ผ่านมาน่าภูมิใจ เคยทำงานด้านบัญชีที่โรงงานยาสูบอยู่ 39 ปี จนเกษียณ
มาได้ 14 ปีแล้ว

ตอนเป็นเด็กรู้สึกสนุก เคยเป็นยุวศิวล แต่งชุดถือธงเวลามีฉลองของวัด สมัยคุณพ่อตาปี
เป็นเจ้าอาวาส คุณพ่อตาปีเป็นชาวฝรั่งเศสก็สนิทกับคุณแม่ เพราะเป็นฝรั่งด้วยกัน ต่อมาก็
เป็นคุณพ่อลลอ สังขรัตน์

ลูกๆ เห็นว่าเราก็อทำงาน ต้องรับผิดชอบ เขาก็พยายามรับผิดชอบตัวเอง ตั้งใจเรียน
ขยันเรียนกัน เขารับผิดชอบตัวเขาเอง เราไม่ต้องเป็นห่วงมากนัก ต้องขอบคุณพระที่ลูกๆ
ทุกคนเรียบร้อย ไม่เคยทำให้พ่อแม่หนักใจเลย เรื่องศาสนา เราก็อไปวัดพร้อมกันทุกวันอาทิตย์
กับคุณแม่อยู่แล้ว เพราะคุณแม่ต้องไปวัดทุกอาทิตย์

คุณป้าจามรีได้พูดถึงคุณแม่ว่า “คุณแม่เป็นคนเจ้าระเบียบ ขยันมากเลย ตั้งแต่ตื่นนอน
แม่ก็จะให้เราช่วยกันรับผิดชอบ ในบ้านไม่มีคนใช้”

ถ้ามองบริเวณรอบๆ บ้าน ในบ้าน ทุกอย่างจะเรียบร้อย สะอาด ป้าจามรีเล่าว่า
“คุณแม่จะทำโน่นทำนี่ตลอด รดน้ำต้นไม้ เก็บกวาด ทำความสะอาด ท่านจะหางานทำอยู่
ตลอดเวลา และสวดภาวนาของท่านเป็นประจำ”

หลังจากได้พูดคุยกันมาใกล้ถึงเวลาที่จะขออนุญาตลาแล้ว คุณยายก็พูดทิ้งท้ายไว้ สำหรับ
ชีวิตทุกวันนี้ สิ่งที่สวดขอพระทุกวันนี้คือ

“เวลานี้ ยายขอย้อย่างเดียว ยังไง ขอให้ไปวัด!” ๕

พระคุณเจ้าเล่าให้ฟัง

การทำงานด้านสื่อมวลชนของคาทอลิก จุดเด่นอีกประการหนึ่งคือเครือข่ายและการเชื่อมต่อข้อมูล ทุกปีจะมีการประชุมระดับสหพันธ์สภาพระสังฆราชแห่งเอเชีย (FABC) เรื่องเกี่ยวกับสื่อมวลชน พระสังฆราชโยเซฟ ประธาน ศรีดารุณศีล ประธานสื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย และพระสังฆราช ยอแซฟ ลือชัย ธาตุวิสัย ประธานคณะกรรมการคาทอลิกเพื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ จากประเทศไทย เข้าร่วมประชุม ที่ได้หวั่น ระหว่างวันที่ 14-19 พฤศจิกายน 2011 ในหัวข้ออะไร มีประสบการณ์ไหน เล่าสู่กันฟัง ติดตามพระคุณเจ้าทั้งสองกันเลยครับ

บทสัมภาษณ์ พระสังฆราชโยเซฟ ประธาน ศรีดารุณศีล

ก่อนที่จะไปประชุม FABC OSC พระคุณเจ้าไปประชุมเกี่ยวกับ Radio Veritas มาใหม่ครับ ช่วยสรุปภาพรวมของการประชุมให้ฟังหน่อยครับ?

ใช่ พ่อได้รับการขอร้องให้ร่วมเป็นหนึ่งในคณะกรรมการบริหาร Radio Veritas ในฐานะตัวแทนของ FABC OSC เพิ่งเข้ารับตำแหน่งปีนี้ มีวาระ 3 ปี

การประชุมคราวนี้เป็นการประชุมพิจารณาเรื่องงบประมาณประจำ 3 ปี นอกจากคณะกรรมการทำงานแล้ว มีตัวแทนจาก Missio ผู้ให้ทุนสำคัญ ตัวแทนจากสมณกระทรวงประกาศพระวรสาร สู่ปวงชน และตัวแทนที่ปรึกษา Cameco

สืบเนื่องจากภาวะเศรษฐกิจโลก และยุโรปที่กำลังถดถอย ทางผู้ให้ทุนจำเป็นต้องตัดงบประมาณลง 5% ซึ่งส่งผลกระทบต่อการทำงานของสถานีวิทยุ Veritas เป็นอย่างมาก เพราะหมายถึงการลดพนักงานลง การปรับผังรายการ แต่ยังคงคงไว้ซึ่งคุณภาพที่ดีเอาไว้

ดังนั้น ในที่ประชุมจึงมีการพูดคุยและหาแนวปฏิบัติต่อไป แนวคิดหลักก็คือ พยายามให้แผนกภาษาต่างๆ ผลิตรายการในประเทศของตน แล้วส่งรายการผ่านอินเทอร์เน็ตไปยังสถานีส่งที่ Zambales, Palauig ฟิลิปปินส์ เกี่ยวกับผู้ให้ทุน แทนที่จะพึ่งยุโรปอย่างเดียว ควรหันมาพึ่งเอเชียด้วยกัน โดยเฉพาะสภาพระสังฆราชในแต่ละประเทศแถบเอเชีย ควรใส่ใจและให้การสนับสนุน นอกนั้น เป็นที่ปรากฏชัดว่า ชาวเอเชียที่อยู่ในยุโรปหรือทวีปอื่นหลายคนมีฐานะดี น่าจะหาวิธีการให้เขาได้เข้ามาช่วยเหลือ ผลที่ตามมาก็คือ จำเป็นต้องทบทวน วิทยุทัศน์ และพันธกิจของ Radio Veritas กันใหม่ แน่นนอน แนวทางเหล่านี้ต้องค่อยเป็นค่อยไป

หลังจากเข้ารับตำแหน่งต่อจากพระสังฆราชยอร์ช ยอด พิมพิสาร พระคุณเจ้าไปประชุมในนาม สื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย ที่ไหนบ้างแล้วครับ แล้วเป็นอย่างไรบ้าง

ได้ไปประชุม Bishops' meet ทุกปี เช่น ที่ฟิลิปปินส์ บาห์ลี ประเทศไทย และครั้งนี้ที่ได้หวั่น เป็นการประชุมสำหรับบรรดาพระสังฆราชและผู้นำสื่อโดยเฉพาะของแต่ละประเทศในเอเชีย

ได้ความรู้เกี่ยวกับเอกสารของพระศาสนจักร แนวทางการทำงานด้านสื่อ ความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ในแถบเอเชีย มีกำหนดพบปะกันทุกปีในสัปดาห์ที่สามของเดือนพฤศจิกายน ส่วนสถานที่ก็ผลัดเวียนกันไปตามตกลงกัน ประเทศไทยมักถูกเลือกเป็นเจ้าภาพบ่อยๆ ก็เพราะสะดวกในการขอวีซ่า และแน่นอน การต้อนรับขับสู้ อาหาร สถานที่ ดี

ในการประชุม นอกจากได้ความรู้แล้ว ได้เพื่อน ได้พบเห็นวัฒนธรรมชีวิตของประเทศที่เราไปประชุมบ้าง แต่ไม่มากนัก เพราะเราทำงานกันหนัก

จะมีการประชุมเกี่ยวกับสื่อมวลชนที่พระคุณเจ้าจะไปเป็นตัวแทนอีกในอนาคต เมื่อไหร่อย่างไรครับ

ในปีหน้าจะมีประชุมที่ประเทศเวียดนาม ช่วงสัปดาห์ที่สามของเดือนพฤศจิกายนครับ

การประชุมที่ได้หวั่นหัวข้อการประชุม และภาพรวมเป็นอย่างไรบ้างครับ เช่น หัวข้ออะไร ที่ไหน มีผู้เข้าร่วมกี่ท่าน?

การประชุมที่ได้หวั่น เป็นการประชุมที่มีชื่อว่า “Bishops' meet” เป็นการประชุมประจำปี เพื่อศึกษาเรื่องใดเรื่องหนึ่งเกี่ยวกับสื่อมวลชน

หัวข้อการประชุมครั้งนี้ได้แก่ “Social Networking for Pastoral Ministry” มีผู้เข้าร่วมประชุม 32 คน ระหว่างวันที่ 14-19 พฤศจิกายน 2011

พระคุณเจ้าต้องนำเสนอด้วย พระคุณเจ้านำเสนอเรื่องอะไรบ้างครับ

สิ่งที่พอได้รับการขอให้นำเสนอก็คือ Social Media in Pastoral Ministry – Experiences in Asia เป็นการนำเสนอประสบการณ์การใช้สื่อเพื่อการอภิบาลในฐานะพระสังฆราช

ข้อคิดที่ได้จากการประชุมครั้งนี้มีอะไรบ้างครับ?

สิ่งที่ผมได้เป็นข้อคิดประการแรกก็คือ การศึกษาเอกสารของพระศาสนจักรฉบับต่างๆ ที่เกี่ยวกับสื่อมวลชน เพื่อจะได้ทราบความคิดของพระศาสนจักร และมีจุดยืนในการทำงาน

พระศาสนจักรได้ให้หลักเกณฑ์และแนวทางการใช้สื่อไว้อย่างดีและละเอียด รวมทั้งจริยธรรมของสื่อด้วย

ประการที่สอง ผู้นำของพระศาสนจักร เช่น พระสังฆราช พระสงฆ์ และผู้อภิบาล จำเป็นต้องรับการอบรมอย่างต่อเนื่อง เพราะเรื่องของสื่อมีการพัฒนาเร็วมาก

ประการที่สาม ความจำเป็นของการอบรมสามเณร โดยเฉพาะในบ้านเณรใหญ่ในเรื่องของสื่อมวลชน

ประการที่สี่ ได้รับทราบเกี่ยวกับความสำคัญของการใช้โปรแกรม FOSS (Free Open Software Service) ซึ่งหมายถึงโปรแกรมการทำงานกับคอมพิวเตอร์ วิทยากรได้ให้ข้อคิดว่า ซอฟต์แวร์เหล่านี้ เป็นของฟรี มีความมั่นคง เมื่อเราใช้ซอฟต์แวร์เหล่านี้ เราเป็นนายเหนือมัน เราสามารถจัดการตามที่เราต้องการได้

ในขณะที่เราใช้วินโดวส์ หรือซอฟต์แวร์ที่เขาสร้างขึ้นมา เราก็เป็นทาสของเขา คือหมายความว่า เราต้องทำตามที่เขาหนดไว้ อาจเป็นได้ที่สักวันหนึ่ง บริษัทซอฟต์แวร์เหล่านี้เลิกกิจการ หรือเปลี่ยนแปลง ข้อมูลต่างๆ ที่เราเซฟไว้ด้วยระบบเหล่านี้ก็จะเกิดปัญหา แต่ถ้าเราใช้ฟรีซอฟต์แวร์ จะไม่เกิดปัญหานี้เลย วิทยากรยังให้ข้อคิดว่า เอกสารบางอย่างสำคัญ ที่เราเซฟไว้ หากเราเปิดใช้งานไม่ได้ก็จะสูญไปอย่างน่าเสียดายยิ่ง

สิ่งที่สามารถนำมาปรับใช้ได้ในงานสื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย มีอะไรบ้างครับ?

พอดึกว่าสิ่งใหม่คงไม่มีอะไรมาก เพราะเรากำลังทำอยู่แล้ว สิ่งสำคัญก็คือ เราจะทำให้สิ่งที่เรากำลังทำอยู่นี้ให้มีความเป็นมืออาชีพได้อย่างไร

อีกประการหนึ่ง มีความจำเป็นที่ต้องศึกษาเอกสารของพระศาสนจักรเกี่ยวกับสื่อมวลชน เราจะได้มีหลักเกณฑ์และมั่นใจในแนวทางการทำงานของเรา

มีอะไรอยากจะทำร่วมกับผู้อ่านอุดมสารและอุดมสานต์ หรือผู้ที่ส่งกำลังใจไปในช่วงสัมนาที่ได้วันบ้างครับ?

ต้องขอบคุณผู้อ่านอุดมสารและอุดมสานต์ที่ส่งกำลังใจไปให้ในช่วงการสัมนา พร้อมกับพระเจ้า ขอแซฟ ลีโอชัย ธาตุวิสัย ได้พยายามทำหน้าที่อย่างดีแทนพระศาสนจักรในประเทศไทย ขอท่านผู้อ่านช่วยกันสนับสนุนสื่อมวลชนคาทอลิกของเรา ด้วยคำภาวนา กำลังกาย กำลังสติปัญญา และกำลังทรัพย์ เพื่อให้อุปกรณ์เหล่านี้ช่วยทำให้พระวาจาของพระเจ้าแผ่ขยายไปยังพี่น้องชาวไทยทุกคน

บทสัมภาษณ์พระสังฆราชขอแซฟ ลือชัย ชาติวิสัย

หัวข้อการประชุมและภาพรวมเป็นอย่างไรบ้างครับ และในประเด็นพิเศษที่พระคุณเจ้าดูแล (งานไอทีในสภาพระสังฆราชฯ) มีประเด็นนี้ชัดเจนไหม อย่างไร ขอพระคุณเจ้าช่วยแบ่งปัน?

โดยภาพรวมแล้วการประชุมพระสังฆราชประจำปีเกี่ยวกับสื่อสารสังคมครั้งที่ 16 ซึ่ง FABC-OSC ได้จัดขึ้นที่ St. Paul's Pastoral Centre, Hualien, Taiwan (ROC) ระหว่างวันที่ 14-19 พฤศจิกายน ค.ศ. 2011 ที่ผ่านมามีได้ว่าประสบความสำเร็จและเป็นที่น่าสนใจของผู้เข้าร่วมทุกคน หัวข้อหลักของการประชุมครั้งนี้คือ “Social Networking for Pastoral Ministry” น่าสนใจสำหรับเราทุกคนที่อยู่ในยุคดิจิทัล มีทั้งการให้ความรู้เกี่ยวกับโลกโซเชียลและการแบ่งปันประสบการณ์เกี่ยวกับการใช้สื่อใหม่ในงานอภิบาล ผู้จัดประชุมยังได้เชิญผู้เชี่ยวชาญในด้านนี้มาพูดถึง “โอกาสและสิ่งท้าทาย” ในโอกาสสี่สิบปีของเอกสารเรื่อง “เอกภาพและความก้าวหน้า” (Communio et Progressio) ของสมณสภาสื่อสารสังคมด้วย ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศหรืองานไอทีที่พอรับผิดชอบอยู่ ที่ประชุมมีการพูดถึงและแบ่งปันเกี่ยวกับการใช้สื่อใหม่ในการอภิบาลบ้างแต่ก็ไม่มากนัก เท่าที่ทราบในประเทศอื่นเขาไม่มีการแยกแยะหว่างงานด้านสื่อสารสังคมออกจากงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ทั้งสองเป็นหน่วยงานเดียวกัน เพราะฉะนั้นเวลาเขาพูดถึงเรื่องเหล่านี้ ดูเหมือนว่าเป็นเรื่องเดียวกันหมด

พระคุณเจ้าในฐานะน้องใหม่ รู้สึกอย่างไรบ้างครับในการร่วมประชุมในครั้งนี้ ประทับใจตารางเวลา บุคคล สถานที่ หรือเหตุการณ์อะไรในช่วงไหนบ้าง?

การประชุมระดับ FABC ครั้งนี้ถือว่าเป็นครั้งแรกสำหรับพ่อ ในฐานะน้องใหม่พ่อรู้สึกประทับใจในความเป็นกันเอง เรียบง่าย แต่มีสาระเนื้อหาที่น่าสนใจและทันสมัยของการประชุมครั้งนี้ จริงอยู่

พ่อไม่มีความกดดันในงานด้านนี้เท่าใดนัก แต่หลังจากที่ได้เข้ามารับผิดชอบและมาประชุมครั้งนี้รู้สึกว่าเป็นงานที่น่าสนใจมาก ยิ่งได้เรียนรู้จักมากขึ้น ก็ยิ่งรู้ว่างานนี้มีความสำคัญต่องานอภิบาลในสมัยปัจจุบันนี้มาก ผู้เข้าร่วมประชุมส่วนใหญ่รู้จักพระคุณเจ้ายอด พิมพิสาร ดีและเมื่อรู้ว่าพ่อมาจากสังฆมณฑลอุดรธานี ทำให้การสร้างความสัมพันธ์กับพวกเขาง่ายขึ้น สถานที่และบรรยากาศของการประชุมดีมาก

ตารางเวลาก็ไม่กระชับมากเกินไป มีเวลาพักผ่อนและพบปะสังสรรค์กันบ้าง ในวันสุดท้ายพระคุณเจ้า Philip Hwang พระสังฆราชสังฆมณฑล Hualien ซึ่งเป็นประธานคณะกรรมการสื่อสารสังคมของสภาพระสังฆราชแห่งไต้หวัน ได้จัดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมประชุม ได้รู้จักสังฆมณฑลของท่านอีกด้วย รู้สึกประทับใจกับการต้อนรับของบรรดาสัตบุรุษที่นั่น พวกเขาน่ารักมาก

ข้อคิดที่ได้จากการประชุมครั้งนี้และสามารถปรับใช้ในสังฆมณฑลหรือกับพระศาสนจักรในประเทศไทย?

พ่อคิดว่าสิ่งที่ได้รับจากการประชุมครั้งนี้ไม่ถือว่าเป็นเรื่องใหม่เลยทีเดียว เป็นสิ่งที่เราพูดคุยกันอยู่ตลอดเวลาในประเทศไทยของเรา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการใช้สื่อใหม่เพื่องานอภิบาลและการประกาศข่าวดี สิ่งที่สำคัญคือเราต้องรู้จักใช้สื่อเหล่านั้นให้ตรงกับความสนใจของกลุ่มเป้าหมายแต่ละกลุ่มจึงจะทำให้งานที่เรากำลังทำเกิดผลเต็มที่ ที่ประชุมยังเน้นอีกว่าตัวเราแต่ละคนคือสื่อที่ดีที่สุดในการประกาศข่าวดีแห่งความรักของพระเจ้า

มีอะไรอยากจะทำร่วมกับผู้อ่านอุดมสารและอุดมสานต์ หรือผู้ที่ส่งกำลังใจไปในช่วงสัมมนาที่ได้วันบ้างครับ?

พ่อขอขอบคุณทุกคนสำหรับคำภาวนาและกำลังใจที่ส่งไปให้ระหว่างการประชุมที่ได้วันครั้งนี้ ทุกสิ่งทุกอย่างผ่านพ้นไปอย่างราบรื่นและบรรลุผลตามเป้าประสงค์ที่ผู้จัดได้วางไว้ขอพระเจ้าอวยพรทุกคน

แนวทางของพระศาสนจักร คำๆ นี้ต้องเป็นเข็มทิศให้กับทุกหน่วยงานในพระศาสนจักร ท่ามกลางโลกที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะสื่อ

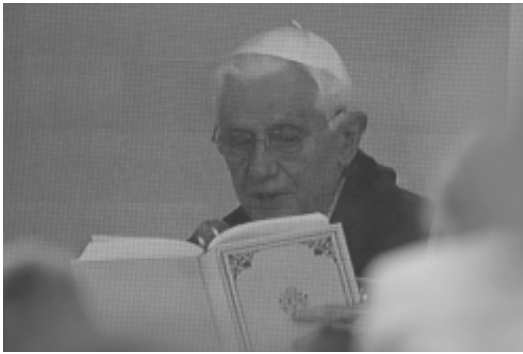
สื่ออาจจะเปลี่ยนแปลงที่ประสิทธิภาพของเครื่องมือแต่สื่อที่คืนันต้องมีจริยธรรม รับผิดชอบต่อสังคม และเป็นเครื่องมือที่ส่งเสริมความจริง ความดีงาม และสันติสุข สื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย และทุกคนที่รับผิดชอบงานด้านนี้ กำลังพยายามขับเคลื่อนและทำให้สื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย เดินไปตามแนวทางนี้ อย่างแน่วแน่ตลอดไป ❀

ใครจะเชื่อชีวิตนี้จะได้ร่วมพวงกุญแจ ไปกับพระสันตะปาปา

ในชีวิตของมนุษย์คนหนึ่งมักจะมีเวลาใฝ่ฝันอยู่เสมอ ซึ่งก็จะแตกต่างกันออกไป แต่สำหรับคริสตชนอย่างผมการที่จะได้เห็นพระพักตร์พระสันตะปาปา เป็นความปรารถนาอันดับต้นๆ ที่ผมเชื่อว่าจะต้องมีโอกาสนี้มาถึงผมแน่นอน ด้วยความรักของพระเจ้า หลังจากที่ครั้งหนึ่งผมมีโอกาสดำเนินชีวิตเป็นตัวแทนเยาวชนไปร่วมงานชุมนุมเยาวชนเอเชีย ที่ประเทศฟิลิปปินส์ เมื่อปี 2009 ภาพฝันที่จะเห็นพระสันตะปาปาก็เริ่มมีความชัดเจนขึ้นมา ซึ่งหลังจากกลับจากการร่วมชุมนุมเยาวชนเอเชียแล้ว ผมใช้ประสบการณ์ที่ได้รับมาแบ่งปันแก่บรรดาเยาวชนทั้งในระดับวัด เขต และสังฆมณฑลฯ ทั้งด้วยการบอกเล่าประสบการณ์ และการจัดกิจกรรมในรูปแบบต่างๆ พร้อมกับหวังในใจลึกๆ ว่า สิ่งดังกล่าวที่ตามมา จะเป็นจุดเริ่มต้นของการได้เป็นตัวแทนในการไปร่วมงานชุมนุมเยาวชนโลกครั้งที่ 26 ณ กรุงมาดริด ประเทศสเปน เพื่อที่จะได้มีโอกาสร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณกับสมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16 และ

อาจจะได้เห็นพระองค์แบบที่ชาวบ้านเรียกกันว่าตัวเป็นๆ และด้วยความรักของพระเจ้า ผมที่เป็นเพียงเด็กน้อยในสลัมก็ได้รับโอกาสนั้น โอกาสที่ยิ่งใหญ่สำหรับชีวิต โอกาสที่ความใฝ่ฝันของผมจะเป็นจริง แต่เหมือนพระเจ้าจะทดสอบความเชื่อและความตั้งใจของผมในการที่จะทำตามฝันครั้งนี้ ด้วยการมอบอุปสรรคไว้ในแบบที่ภาพความฝันของผมเริ่มจางลงเรื่อยๆ แต่สุดท้ายในขณะที่ผมยังเชื่อ ไว้วางใจ และน้อมรับน้ำพระทัย พยายามที่จะต่อสู้ และฝ่าฟันความยากลำบากทั้งหมดไปนั้น พระเจ้าก็ทรงยื่นพระหัตถ์เข้ามาปิดฝุ่นให้ความฝันของผมชัดเจนขึ้นอีกครั้ง และทรงมอบรางวัลความพยายามด้วยการให้ผมมีโอกาสดำเนินชีวิต และภาวนาที่หมู่บ้านเทเซ ประเทศฝรั่งเศส ก่อนที่จะเดินทางไปครั้งร่วมงานผม และผู้ร่วมเดินทางทุกคนได้มาร่วมใช้ชีวิต เรียนรู้ถึงสิ่งที่เราจะต้องเผชิญด้วยกัน และที่สำคัญเรียนรู้ที่จะใช้ชีวิตร่วมกันในต่างแดน ร่วมคิด ร่วมวางแผนต่างๆ และหลังจากที่เราได้ก่อสร้างมิตรภาพและความ

สัมพันธ์อันดีต่อกันและกันแล้ว ก็พร้อมแล้วที่เราจะเดินทางไปสู่ประเทศสเปน วันเดินทางพวกผมได้ไปรวมตัวกันที่วัดพระกุมารเยซู เพื่อร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณ และทบทวนหน้าที่ และรับฟังรายละเอียดต่างๆ ตอนนี่เองที่ผมเริ่มไม่แน่ใจว่าจะได้มีโอกาสเห็นพระสันตะปาปา เพราะผู้ประสานงาน และผู้เคยร่วมเดินทางไปร่วมกล่าวว่า “อย่าคาดหวังมาก เพราะจะทำให้เราผิดหวัง หลายครั้งที่ผ่านมามีโอกาสได้เห็นพระสันตะปาปาแบบที่ใกล้สุดก็เพียงเท่านี้ก็พอ” สิ้นประโยคทุกคนก็ชูนิ้วก้อยขึ้นมามอง ในขณะที่ผมบอกพระเจ้าในใจว่าขอเป็นเท่าที่อนแวนเถอะพระเจ้าช้านิ้วก้อยจะเลิกกันไป เราเดินทางไปด้วยกันทั้งสิ้น 39 ชีวิต แบ่งการเดินทางออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มผมเดินทางด้วยสายการบินแอร์ฟรานซ์ ใช้เวลาเดินทาง 12 ชั่วโมง ถึงเมืองปารีส ประเทศฝรั่งเศส และเดินทางต่ออีก 2 ชั่วโมงไปยังกรุงมาดริด ประเทศสเปน รวมเวลาแล้ว 14 ชั่วโมง แต่ในความจริงแล้วใช้เวลาทั้งสิ้น 15 ชั่วโมง เพราะพวกเรตกเครื่องเนื่องจากมีเวลาเพียง 30 นาทีในการเปลี่ยนเครื่อง แต่ก็ไม่ใช่อุปสรรคที่จะมาสร้างความกังวลใจอะไรมากนักให้กับทีม ผู้ที่มีหน้าที่ในส่วนของการนำอุปกรณ์ ออกมาสร้างรอยยิ้ม และเสียงหัวเราะให้กับทุกคนด้วยการเล่นกระโดดเชือก ไม่เพียงแค่ว่าพวกเราคนไทยที่มีรอยยิ้มบรรดาชาวต่างชาติที่เห็นความสนุกสนานร่าเริงของพวกเราก็มีรอยยิ้มเกิดขึ้นบนใบหน้า

เช่นกัน และหลังจากที่เราเดินทางมาถึงพร้อมกัน ผ่านด่านตรวจคนเข้าเมือง ก็ถือว่าเราได้เดินทางมาถึงเมืองมาดริดโดยสมบูรณ์ เริ่มฉลองการเดินทางมาถึงด้วยอาหารมื้อเที่ยง มื้อแรกในชีวิตที่ต้องใช้เงินสกุลยูโรในการซื้ออาหาร ผมจับกลุ่มกับสมาชิกอีก 5 ชีวิต มีทั้งพระสงฆ์ ชิสเตอร์ และเยาวชน ไปรับประทานอาหารมื้อเที่ยงด้วยกัน ก็เป็นศูนย์อาหารภายในสนามบินนั่นเอง ผ่านมื้อแรกไปด้วยความอนุเคราะห์ของคุณพ่อหนึ่งเดียวในกลุ่ม หลังจากมื้อเที่ยงเราก็พบกับสมาชิกอีก 15 คน ที่เดินทางมาถึง และก็เดินทางไปยังหมู่บ้านอิสกา (Iscar) เป็นหมู่บ้านในสังฆมณฑลบายาโดลิด (Valladolid) อยู่ขึ้นไปทางเหนือของกรุงมาดริด ในช่วงที่เราเดินทางไปสัมผัสชีวิตที่หมู่บ้านนี้เป็นช่วงวันหยุดฉลองแม่พระรับเกียรติยกขึ้นสวรรค์ หมู่บ้านค่อนข้างเงียบ แต่ถึงกระนั้นพวกเราทั้งหมด 39 ชีวิต สัมผัสได้ถึงความอบอุ่นในหัวใจ ท่ามกลางอากาศที่อุณหภูมิ 38 องศาเซลเซียส กับป้ายผ้าที่บรรดาเยาวชนของหมู่บ้านถือมาต้อนรับพวกเรา

ด้วยข้อความที่ว่า “ยินดีต้อนรับคุณ” และช่วย
พวกเราแบกสัมภาระไปยังสถานที่รับรอง (เป็น
ห้องกว้างๆ สำหรับไว้ทำกิจกรรม มีห้องครัว
สำหรับประกอบอาหาร) เราถูกเรียกชื่อและให้นั่ง
เป็นกลุ่ม ในขณะที่เรากำลังลึ้นอยู่จะได้กลับบ้าน
ใคร อยู่ใกล้ใคร ก็มีชาวบ้านทั้งวัยชรา วัยกลางคน
แม้กระทั่งเยาวชนก็ไม่เว้นถือเอกสารในมือ แล้วก็
พยายามมองเอกสาร สลับกับมองพวกเรา ซึ่งผม
รู้ว่าที่หลังว่าเอกสารในมือ นั่นคือรูปภาพ ประวัติ
และรายละเอียดของพวกเราแต่ละคนว่า ชอบทาน
อะไร ไม่ชอบทานอะไร แพ้อะไร และมีโรค
ประจำตัวอะไร นับเป็นการใส่ใจในการต้อนรับ
และการดูแลที่พวกเราสัมผัสได้ตั้งแต่วันแรกที่มาถึง
และยังมีเอกสารสำคัญอีก 1 อย่างที่จะทำให้เรา
และครอบครัวสามารถที่จะเรียนรู้ซึ่งกันและกัน
นั่นคือ คำศัพท์ ภาษาไทย ทุกคนพยายามที่จะ
เรียนรู้ภาษาไทย เพื่อที่จะพูดคุย และดูแลเราใน
ชีวิตประจำวัน ชาวสเปนไม่ค่อยนิยมที่จะใช้ภาษา
อังกฤษ ถึงตอนนี้บรรดาเยาวชนหลายคนรวมถึง
ผมด้วย ยิ้มได้อย่างสบายใจ เพราะพวกเรา
เยาวชนกังวลเรื่องภาษาพอสมควร วันนี้เหมือนว่า
ทุกคนเริ่มไปพร้อมกัน เริ่มที่จะเรียนรู้ภาษาสเปน
และชาวบ้านที่สเปนก็เริ่มที่จะเรียนรู้ภาษาไทย นาที
นี้ มือ ตา ท่าทางต่างๆ นับเป็นประโยชน์สูงสุด
ในการสื่อสาร เมื่อแต่ละคนได้พบและพูดคุยกับ
ครอบครัวแล้วก็ต้องแยกย้ายนำสัมภาระไปเก็บด้วย
เวลาหกโมงเย็น และเรานัดพบบันที่วัดเพื่อร่วม
มิสซา เวลา 19.15 น. เพื่อร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณ
ผมได้พบกับเยาวชนสังฆมณฑลจันทบุรี เมื่อมา
ถึงบ้านเราก็จัดการเก็บข้าวของ และทำความเข้าใจ
กับครอบครัวอีกสักพักซึ่งตอนนั้นเวลาก็นั่งห่ม
กว่าแล้ว แต่เรายังค่อยจัดสัมภาระไปเรื่อยๆ
เพราะแสงแดดร้อนเหมือนตอนประมาณ
สักบ่ายสองโมงที่เมืองไทย จนได้เวลานัดเราต้อง

รีบเดินไปที่วัด แสงแดดร้อนเดินไปที่วัดก็ยังไม่
มีที่ท่าว่าจะร้อนน้อยลง เราร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณ
กับบรรดาครอบครัวอุปถัมภ์ และบรรดาชาวบ้าน
เสร็จประมาณเกือบสามทุ่ม พระอาทิตย์ก็ยังคง
ทำงานต่อไป จนประมาณสามทุ่มครึ่งดวงจันทร์
ถึงจะสว่างขึ้นมา และเราเริ่มอาหารมื้อแรกที่
หมู่บ้านอิสก่าก่อนที่จะแยกย้ายกันกลับไปพักผ่อน
ภารกิจของการจะทำตามฝันมันช่างทรมาณซะ
เหลือเกินเพียงแค่วันแรก ก็ว่าจะได้นอนดีหนึ่ง
ห้วงในใจว่าอีก 5 วันที่เหลือคงจะพอมีเวลาบ้าง

พวกเราเยาวชนไทยจะใช้เวลาสัมผัสชีวิตที่
หมู่บ้านอิสก่าเป็นเวลา 6 วัน ในแต่ละวันก็จะมี
กิจกรรมที่แตกต่างกันไป มีการจาริกไปยังโบสถ์
โบราณ เยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์ สนามสู่วัวกระทิง
เมืองโบราณประวัติศาสตร์ของหมู่บ้านอิสก่า
ปราสาทหินในหมู่บ้าน รวมไปถึงการภาวนา
และการร่วมกิจกรรมสันตนาการต่างๆ กิจกรรม
ทั้งหมดถูกจัดวางไว้ครบทั้ง 6 วันอย่างลงตัวใน
แบบที่เริ่มต้นของวันที่หกโมงเช้า และจบภารกิจ
ด้วยเวลาห้าทุ่ม เที่ยงคืน ทุกวัน การใช้ชีวิตของ
ผมที่นี่ไม่ได้ลำบากเลย จะใช้คำว่าสบายมากเลยก็
ว่าได้ ไม่ว่าจะด้วยสภาพของบ้าน และหมู่บ้าน
รวมถึงการดูแลของครอบครัว แต่ถึงกระนั้นก็
ทำให้เกิดถึงอาหารไทยบ้าง บางคนไม่เคยกินผัก
หรือไม่เคยลองที่จะกินในสิ่งที่เคยกิน แต่พวกเรา
หลายคนกล้าที่จะกินผัก กล้าที่จะลองกินในสิ่งที่
ยังไม่เคยกินเพื่อเป็นสิ่งตอบแทนเล็กๆ มอบคืน
ให้กับการที่เราได้รับการดูแลเป็นอย่างดี อย่างที่
กล่าวมาแล้วว่าในแต่ละวันผม และสมาชิกทุกคน
มีกิจกรรมตลอดทั้งวันตั้งแต่เช้าจนค่ำ ช่วงเวลาที่
เราจะได้พูดคุยและใช้เวลาร่วมกันกับครอบครัว
จึงแทบไม่มี เวลาที่เรากลับบ้านก็เป็นเวลาที่
ร่างกายของมนุษย์ต้องการพักผ่อนไม่ใช่เพียงแค่
เราที่เหนื่อยกับกิจกรรมตลอดทั้งวัน สมาชิกใน

ครอบครัวของพวกเขาทุกคนก็เห็นดีเห็นงามจากการเตรียมอาหารให้เราทุกมื้อ แต่เหมือนความคิดของพวกเขาจะตรงกัน นั่นคือการบอกกับร่างกายให้รอก่อน ให้เราได้พูดคุยกัน เรียนรู้ซึ่งกันและกันก่อนที่จะล้มกายลงนอน จึงมีอีกหนึ่งกิจกรรมเกิดขึ้นกับพวกเราหลายๆ คน นั่นคือ การพูดคุยถึงกิจกรรมในแต่ละวัน พร้อมทั้งนัดแนะเวลาในวันถัดไป ไม่นานเราก็ใช้ชีวิตที่หมู่บ้านอิสกาครบ 6 วัน ถึงเวลาที่เราจะต้องเดินทางเข้าไปที่กรุงมาดริดแล้ว การใช้ชีวิต 6 วัน กับครอบครัวดูเหมือนเป็นช่วงเวลาสั้นๆ แต่ในการจากลาที่ทำเอาใบหน้าของเราหลายคนเปื้อนน้ำตากันเลยทีเดียว ขอบคุณพระเจ้าสำหรับช่วงเวลาสั้นๆ ที่เต็มไปด้วยความรัก และความรู้สึกดีๆ ของคนที่มิถินกำเนิดคนละซีกโลก ขอบคุณพระองค์สำหรับโอกาสอันยิ่งใหญ่ที่ส่งถึงผม และสมาชิกทุกคน

ในที่สุดผม และสมาชิกอีก 38 คน ก็ได้มาอยู่ที่ซานเมืองมาดริดเป็น โรงเรียนที่ทางผู้จัดงานได้เตรียมไว้สำหรับเป็นที่พักของบรรดาเยาวชนที่มาร่วมงานครั้งนี้ พวกเราคนไทยได้นอนด้วยกันผู้ชาย 1 ห้อง และผู้หญิง 1 ห้อง เป็นห้องเรียนที่มีโต๊ะ เก้าอี้ เราแต่ละคนต่างช่วยกันทำความสะอาด เก็บกวาด และจัดระเบียบห้องให้เหมาะแก่การนอนหลับ และเราก็จับจองที่นอนก่อนที่จะพูดคุย และรับเอกสารต่างๆ ที่จะต้องใช้

ตลอดเวลาของการพำนักอยู่ที่นี้ ทั้งหนังสือคู่มือสื่อกระเป๋าคั่วโดยสารระบบขนส่งมวลชน บัตรอาหาร แต่ที่ทางผู้จัดเน้นย้ำว่าสำคัญที่สุดคือกล่องกระดาษเล็กๆ กล่องหนึ่ง เขาบอกว่าเป็นกล่องยา แต่ด้านในนั้นเป็นไม้กางเขนพร้อมเชือก ซึ่งนับเป็นการนำเสนอในรูปแบบใหม่ๆ ยานี้รักษาได้ทุกโรคจริงๆ เพียงแค่เราเชื่อ ไว้วางใจ และมอบความหวังไว้กับพระองค์ ซึ่งจากการพูดคุยก็ทำให้ผมรู้สึกตื่นเต้นกับการที่จะได้เห็นพระสันตะปาปา แม้ในขณะนั้นผมจะไม่รู้เลยว่าจะมีคนสักกี่คนที่คิดแบบผม จะมีคนสักกี่คนที่พยายามที่จะไปจับจองที่เพื่อต้อนรับพระองค์ และเช้าวันรุ่งขึ้นเราได้ไปเข้าที่เมืองมาดริดเพื่อร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณเปิดงานชุมนุมเยาวชนโลกครั้งที่ 26 และยิ่งเดินทางเข้าไปใกล้สถานที่จัดงานมากเท่าไร ก็ยิ่งเบียดเสียดไปด้วยบรรดาเยาวชนจากทั่วทุกมุมโลกมากเท่านั้น พวกเราเยาวชนไทยเลือกที่จะจับจองพื้นที่บริเวณจอถ่ายทอดขนาดใหญ่เพราะเราไม่สามารถเข้าไปใกล้กว่านี้ได้แล้ว ตอนนี้องค์ที่ต้องคิดถึงคำพูดของรุ่นพี่ที่ว่า “เราเห็นพระสันตะปาปาพระองค์ท่านี่วก็อ้ย” ตอนนี้อย่างยิ่งแค่เห็นวก็อ้ย แม้แต่เท่าปลายเล็บก็ยังไม่ได้เห็นและการจับจองพื้นที่ก็เป็นการจับจองที่แสนจะทรมาณ จะต้องต่อสู้กับแสงแดดตั้งแต่บ่าย จนเย็นแต่อย่าลืมนะแม้จะเย็นแล้วพระอาทิตย์ก็ยังคงอยู่ เราพร้อมพิธีบูชาขอบพระคุณเปิดงานชุมนุมเยาวชนโลกโดยมีพระคาร์ดินัลชาวสเปนเป็นประธาน เมื่อเสร็จพิธีเราจับมือกันรืบฝ่าฝูงชนออกมาเพื่อเดินทางกลับบ้าน เพราะด้วยจำนวนคนขนาดนี้ เป็นไปไม่ได้เลยที่ระบบขนส่งจะมีพอ ถ้าไม่รีบอาจจะต้องกลับถึงที่พักแบบดิ๊กมากเลยทีเดียว

* เช้าวันที่ 18 สิงหาคม 2011 เป็นวันที่ผมรู้สึกตื่นเต้น ตื่นแต่เช้าแม้ว่าจะนอนดิ๊ก จัดการเตรียมตัวเองให้พร้อมเพื่อที่จะออกเดินทางไป

ร่วมต้อนรับสมเด็จพระสันตะปาปา จาก
 ประสบการณ์เมื่อคืนที่เราต้องเผชิญกับความ
 แออัดของบรรดาเยาวชนทำให้การวางแผนของ
 กลุ่มพวกเราเยาวชนไทยในวันนี้จะมุ่งไปยังสถานที่
 บริเวณที่จะมีพิธีการต้อนรับพระสันตะปาปา เพื่อ
 จับจองพื้นที่ให้ใกล้ที่สุด แต่เราก็กังไม่เร็วพอที่จะ
 จองพื้นที่บริเวณดังกล่าวได้ แต่ไม่รู้ว่าจะด้วยอะไร
 ก็ตามแต่ พวกเราก็กังพยายามที่จะหาที่ดีที่สุด
 เวลานั้นให้ได้ และในที่สุดเราก็กังได้พื้นที่
 บริเวณใกล้รั้วเหล็กที่กั้นสำหรับให้รถของพระสัน-
 ตะปาปาเสด็จผ่าน และยังคงมองเห็นเวที ที่
 พระองค์จะกล่าวกับบรรดาเยาวชน ทุกคนรีบนำ
 ผ้าใบที่ติดตัวมาปูพื้นนำกระเป๋าวางเพื่อจับจอง
 พื้นที่เพื่อรอรับเสด็จพระสันตะปาปา ตั้งแต่เวลา
 14.00 น. ยังคงต้องต่อสู้กับความร้อนของแสงแดด
 เช่นเคย ธงชาติช่วยบรรเทาความร้อนให้พวกเรา
 ได้เป็นอย่างดี พร้อมกับบรรดาอาสาสมัครชาว
 สเปนที่สพายกระเป๋ามีปืนสำหรับฉีดน้ำให้กับ
 ทุกคน แต่พอเวลาผ่านไปไม่นานผู้คนเริ่มเยอะขึ้น
 การนั่งกับพื้นจึงไม่ค่อยจะปลอดภัยเท่าไร เพราะ
 เราถูกเบียดเข้ามาเรื่อยจากบรรดาเยาวชนที่เพิ่ม
 จำนวนขึ้น พวกเราก็กังต้องยืนขึ้น และรอเวลาอีก
 สามชั่วโมงเพื่อที่จะเห็นพระสันตะปาปา ตั้งแต่ที่
 พวกเรามาถึงจนตอนนี้ผ่านไป 4 ชั่วโมงแล้ว แล้ว
 ยังต้องยืนอีก 2 ชั่วโมง สมาชิกหลายคนถอดใจ
 ถอยออกไปยืนด้านนอก ความหนาแน่นถ้าจะ
 บรรยายให้เห็นภาพคือถ้าเราเป็นลมเราก็กัง
 สามารถยืนอยู่ได้ไม่ล้มไปไหนแน่นอน แม้
 กระทั่งจะทรุดตัวลงก็ยังไม่ได้ และในที่สุดเวลาที่
 รอคอยก็มาถึงเมื่อเยาวชนโห่ร้องด้วยเสียงดังว่า
“Esta es la juventud del papa!” แปลว่า **“พวก
 เราเป็นเยาวชนของพระสันตะปาปา”** ไปพร้อม
 กับการนำกล้อง และโทรศัพท์ขึ้นขึ้นเพื่อบันทึก
 ภาพความทรงจำที่ครั้งหนึ่งในชีวิต ได้เห็น

พระพักตร์ของพระสันตะปาปา สำหรับผมแล้ว
 ณ เวลานั้นความเหนื่อยล้าที่ต้องอยู่ในที่คับแคบ และ
 อากาศที่อบอ้าว มันหายไปหมดแต่กลับมีความ
 รู้สึกตื่นตันในหัวใจที่ความใฝ่ฝันของผมได้สำเร็จ
 ลงแล้ว พระองค์ทรงฟังคำขอของผม และทรง
 ประทานให้เกิดความคาดหวัง เมื่อก่อนเดินทางมา
 ผมขอเพียงแค่เห็นพระสันตะปาปาขนาดเท่า
 ท่อนแขน เพราะนี่ก็อยู่ดูจะเล็กไป แต่วันนี้
 ระหว่างผมกับพระสันตะปาปา มีเพียงรั้วเหล็กกั้น
 เอาไว้ ผมไม่สามารถแบ่งแยกความรู้สึกตัวเองได้
 ไม่ว่าจะดีใจ ตื่นตัน ซาบซึ้ง ตื้นตัน ทุกอย่างกำลัง
 เกิดขึ้นในตัวผมไปพร้อมๆ กัน วันนี้ผมเดินทาง
 กลับที่พัสดุด้วยรอยยิ้มในหัวใจ ครั้งหนึ่งในชีวิตของ
 ผู้ชายคนหนึ่งที่เคยโตมาจากสลัม พระองค์ก็ยก
 ทรงมอบสิ่งที่ดีที่สุดให้ จะมีสักกี่คนที่จะมีโอกาส
 อันยิ่งใหญ่นี้ แม้ผมจะไม่ได้ยืนต่อหน้าพระสันตะ-
 ปาปาเป็นเวลานาน แต่ภาพของพระองค์จะคงอยู่
 ในหัวใจ และความทรงจำของผมไปตลอด

เช้าวันนี้ผมยังหวังจะเห็นพระสันตะปาปา
 อีกครั้ง แต่ด้วยความอ่อนเพลียของร่างกายผม
 และสมาชิกในทีมที่ยังคงเหลืออยู่จากเมื่อวาน เรา
 จึงตัดสินใจที่จะเลือกหาที่นั่งบริเวณจอยักษ์ และ
 รั่มไม้ เพื่อร่วมการเดินรูปผ่านทางจอ เพราะการ
 เดินรูปนั้นพระสันตะปาปาจะประทับอยู่ที่พระแท่น
 จะมีเพียงตัวแทนเยาวชนไม่กี่คนเท่านั้นที่จะแบก
 กางเขนไม้สัญลักษณ์ของงานชุมนุมเยาวชนโลก

ไปตามสถานที่ต่างๆ ทั้ง 14 สถานที่ และด้วยความ
อยากที่จะสำรวจเมืองมาดริดของผม และเพื่อนอีก
1 คน เราจึงเดินไปทั่วบริเวณนั้น เพื่อชมความ
สวยงามของอาคาร และเมืองมาดริด เป็นการ
ผ่อนคลายหลังจากเหนื่อยกับการต่อสู้ และแย่งชิง
เพื่อที่จะทำตามฝันของตัวเองมาหลายวัน ก่อนจะ
กลับมาร่วมเดินรูปไปพร้อมกับสมเด็จพระสันตะ
ปาปา เป็นอีกครั้งที่ผมทูลพระเจ้าในใจว่า “ขอบคุณ
พระองค์สำหรับช่วงเวลาี่ของลูก ขอบคุณพระองค์
ที่ให้ลูกได้ร่วมมรรคาศักดิ์สิทธิ์ไปพร้อมกับ
พระสันตะปาปา ขอบคุณพระองค์สำหรับโอกาส
ดีๆ ที่ยังคงส่งถึงลูกเสมอ” และเมื่อเสร็จพิธีพวกเรา
ก็รีบมุ่งหน้าไปยังรถไฟใต้ดินเพื่อเดินทางกลับที่พัก
และในขณะที่กำลังจะข้ามถนนนั้นเจ้าหน้าที่ตำรวจ
ก็ปิดถนน ผมเชื่อด้วยสัญชาตญาณว่าพระสันตะ
ปาปาจะต้องเสด็จกลับทางนี้แน่ๆ จึงพยายาม
แทรกตัวเองให้ไปอยู่ชิดรั้ว และไม่นานพระองค์
ก็เสด็จผ่านมา พร้อมทั้งหันพระพักตร์มาทางผม
ความตื่นเต็นของผมไม่น้อยไปกว่าเมื่อวานที่เห็น
พระองค์ครั้งแรก และก็เช่นเดียวกับครั้งที่แล้ว
ผมบันทึกภาพเหตุการณ์ไว้เป็นที่เรียบร้อย เป็น
อีกวันที่พวกเรายังคงมีความสุขกับภาพเหตุการณ์
และเป็นประเด็นเอกในการสนทนาของพวกเรา
ระหว่างเดินทางกลับที่พัก

เริ่มเช้าวันใหม่ด้วยภารกิจที่หนักหนา
พอสมควร พวกเราต้องเตรียมสัมภาระส่วนตัว

สำหรับวันนี้ และพรุ่งนี้อีก 1 วัน แยกติดตัวไป
ด้วย เพราะค่าคืนนี้เราจะร่วมเดินเผ้ากับพระสันตะ
ปาปา แม้เราจะรู้ว่าวันนี้เราอาจจะไม่ได้เห็น
พระองค์อีกครั้ง แต่เราก็จะได้ร่วมภาวนาไป
พร้อมกับพระองค์ในคืนนี้ เราออกเดินทางจาก
ที่พักเพื่อมุ่งตรงไปยังสนามบิณฑการ ซึ่งเป็น
สถานที่สำหรับการจัดงานใน 2 วันนี้ ทั้งพิธีเดินเผ้า
และพิธีบูชาขอบพระคุณปิดงานชุมนุมเยาวชน
โลกในวันรุ่งขึ้น การเดินทางเข้าไปที่สนามบิณฑ
การจะต้องเดินเท้าเข้าไปเนื่องจากว่าทางผู้จัดงาน
ได้จัดระเบียบของการเดินเข้างานตามโซนที่ได้รับ
เพื่อลดปัญหาความแออัดของคนที่มีมุ่งหน้าไปใน
ทิศทางเดียวกันกว่า 2 ล้านคน กว่าที่เราจะเดินทาง
เข้าไปถึงยังบริเวณที่เราจะใช้ชีวิตอยู่ในคืนนี้
และวันรุ่งขึ้น เมื่อเดินทางมาถึงในเวลาประมาณ
บ่ายสองโมงกว่า ในบริเวณสนามบิณฑการได้ถูกจัด
ไว้อย่างเป็นระเบียบ มีการแบ่งโซนของที่นั่ง มี
วัดน้อยสำหรับเป็นที่ประทับของพระเยซูเจ้าใน
สิมมมหาสนิท และสำหรับให้เยาวชนได้มีเวลา
มาภาวนา มีร้านขายอาหาร และเครื่องดื่ม ร้าน
จำหน่ายของที่ระลึก มีห้องสุขา และรางน้ำดื่ม
เนื่องจากอากาศที่ร้อน ที่ก้นน้ำดื่มจึงเป็นน้ำเย็น และ
เป็นน้ำสารพัดประโยชน์เพื่อคลายร้อนได้อย่างดี
ทั้งดื่ม ล้างหน้า ราดศีรษะ หรือแม้กระทั่งใส่
กระบอกฉีด แล้วฉีดให้ความชุ่มชื้นกับร่างกาย ที่
เดียวที่มีร่มเงาคือ วัดน้อย จึงเต็มอยู่ตลอดเวลา เรา
ต้องอยู่ในสภาพอากาศแบบนี้ โดยที่กิจกรรมของ
พวกเราคนไทยคือการนำเสื้อแจ็กเก็ตมาสวม
ป้องกันแดด นั่ง นอน เดินไป เดินมา เพื่อรอ
เวลาที่พระสันตะปาปาจะเสด็จมาเป็นประธาน
ในคืนเดินเผ้านี้ และอีก 1 สิ่งที่คุณเหมือนพวกเรา
จะตั้งใจเป็นพิเศษคือการภาวนา ขอพระเจ้าช่วย
ให้เราอยู่ในสภาพอากาศแบบนี้ได้แบบ
ไม่ต้องร้อนมากเท่านี้ ผมทูลพระองค์ในใจว่า “ขอ

พระองค์โปรดส่งเมฆมาเพื่อบรรเทาความร้อนให้พวกลูก” พร้อมกับสวดสายประคำไปเรื่อยๆ ไหนจะร้อนจากอากาศ ไหนจะร้อนจากความอบอ้าวที่สวมแจ็คเก็ต พวกเราคนไทยดูเหมือนจะเป็นกลุ่มคนกลุ่มใหญ่พอสมควรที่อยู่ท่ามกลางบรรดาเยาวชนจากทวีปยุโรปที่ชอบอากาศร้อนแบบนี้ หลังจากที่อยู่กับความหนาวเย็นมาหลายเดือน แต่เราคนไทยอยู่ประเทศร้อนที่ว่าร้อนแล้ว ไปเจอฤดูร้อนที่ร้อนกว่าอีก ก็เป็นเรื่องปกติที่จะต้องห่อกันมิดชิดขนาดนี้ แต่สุดท้ายแล้วจะด้วยพระพรหรือการทดลองใจผมก็ไม่ทราบเมื่อใกล้เวลาที่พระสันตะปาปาจะเสด็จมา จากแสงแดดกลายเป็นพายุไม่ใช่เพียงแค่มืดแรง และมีละอองฝน ฝูงพลาสติกและกระดาษก่อดำกันหมุนเป็นวงกลม สูงมากทีเดียว แต่ก็ไม่ได้ทำให้เกิดความวุ่นวายมากนักทุกอย่างยังคงดำเนินต่อไป พระสันตะปาปาทรงเริ่มนำพวกเราเยาวชนภาวนา จากลมแรง และละอองฝน ก็เปลี่ยนเป็นพายุเรื่อยๆ ทั้งเสียงฟ้าร้องลมพายุ และเมื่อดฝนก็กระหน่ำลงมาท่ามกลางพวกเรา สิ่งที่เราทำได้ในตอนนี่คือห่อสัมภาระทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นเสื้อผ้า อาหาร และถุงนอน และก็ยืนท่ามกลางพายุฝนนี้ ผมเริ่มรู้สึกว่าการมาเป็นตัวแทนเยาวชนของผมทำไมช่วงลำบากขนาดนี้ ย้อนไปคิดถึงบรรดาเยาวชนรุ่นก่อนๆ พวกเขาลำบากขนาดนี้หรือเปล่า ความเหนื่อยล้าและความท้อแท้กับสิ่งที่เกิดขึ้น ทำให้ผมเกิดคำถามในใจว่า พระองค์ต้องการอะไรจากผม พระองค์ทรงมอบโอกาสให้พวกเราทุกคนมาอยู่ที่นี้ แต่แล้วทำไมพระองค์ทรงให้พายุฝนมาอยู่กับเรา มากมายสารพัดที่ผมไม่เข้าใจในน้ำพระทัย ณ เวลานั้น รวมถึงเหตุการณ์ และความยากลำบากในช่วงก่อนที่จะเดินทางมาก็มาปรากฏเต็มหัวสมอง สายประคำในกระเป๋าถูกหยิบขึ้นมาสวดภาวนาอีกครั้ง ยิ่งสวด ลมยิ่งแรง เม็ดฝนยิ่งมากขึ้น ผม

เงยหน้ามองฟ้าที่แดงไปทั่วบริเวณ และสายตาก็ไปพบกับจอภาพขนาดใหญ่ภาพที่ปรากฏในจอ นั้นเป็นภาพพระสันตะปาปาที่ยังคงประทับอยู่ที่เดิม มีเพียงร่ม 1 คัน ที่คุณพ่อผู้ช่วยนำมากางให้พระองค์ ในมือพระองค์ยังคงถือบทภาวนา เห็นชัดว่าฝนกระเด็นถึงพระองค์ น้ำตาผมไหลพราก ด้วยความคิดที่ว่า ทำไมช่วงเวลาที่กำลังลำบากมาถึงสงฆ์ ในความรักของพระเจ้า ทำไมผมเป็นเยาวชนที่ยังแข็งแรงกลับรู้สึกที่ถอดใจ และกำลังจะหมดความพยายาม แต่พระสันตะปาปาพระองค์ทรงมีพระชนมายุมากกว่าผมหลายเท่า ทำไมพระองค์ยังทรงภาวนาด้วยท่าทีสุภาพ และไม่ได้รับการ พระองค์เองให้พ้นจากพายุฝนนี้ มือ และปากของ ผมเริ่มทำงานพร้อมกันอีกครั้งในการสวดภาวนา และยังไม่ทันจบบทข้าแต่พระบิดา ทุกสิ่งทุกอย่างก็สงบลง สายลมที่เมื่อสักครู่ทำผม และบรรดาเยาวชนหนาวสั่น กลับกลายเป็นสายลมที่อบอุ่น มาถึงตอนนี้ผมหยุดสวดอีกครั้ง เพื่อสัมผัสกับสายลมที่ว่า และหลังจากที่สัมผัสแล้วผมก็บอกพระเจ้าว่า “ลูกขอบพระคุณพระองค์สำหรับพายุ

ฝนนี้ เพราะพระองค์ทำให้ลูกเห็นความเชื่อของ
ลูกที่ยั่งยืนนิด ทำให้ลูกเห็นว่าไม่ว่าลูกจะอยู่ใน
สถานการณ์ใด พระองค์ก็ยังคงมอบสิ่งที่ดีที่สุดใน
แก่ลูก แม้ในยามที่ลูกสงสัยในความรัก และพระ-
เมตตาของพระองค์ พระองค์ก็ยังทรงทำให้ลูก
เห็นชัดในความรัก และพระเมตตาอันนั้น” และเราก็
เริ่มพิธีเดินเผ่ากันต่อด้วยเผ่าสวดภาวนาต่อหน้า
ศีลมหาสนิท และพระสันตะปาปาทรงอวยพร
ศีลมหาสนิทแก่เราทุกคน และที่จะลืมไม่ได้เลย
พระองค์ตรัสกับพวกเราเยาวชนว่า “พ่อขอใบ
เยาวชนทุกคนที่ร่วมผจญภัยไปกับพ่อ เพื่อยืนยัน
ถึงพระเยซูคริสต์” เมื่อสิ้นประโยค เสียงปรบมือ
พร้อมกับเสียง “*Esta es la juventud del papa!*”
ที่แปลว่า “พวกเราเป็นเยาวชนของพระสันตะ-
ปาปา” ก็ดังสนั่นลั่นสนามบินอีกครั้ง

เริ่มเช้าวันสุดท้ายของงานชุมนุมเยาวชนโลก
วันนี้ผม และบรรดาเยาวชนทุกคนในงานจะได้
ร่วมในพิธีบูชาขอบพระคุณที่พระสันตะปาปา
ทรงเป็นประธาน ผมเริ่มต้นวันด้วยการขอบคุณ
พระสำหรับการพักผ่อนในคืนที่ผ่านมาท่ามกลาง
สายลมอ่อนตลอดคืน และก็จัดแจงหยิบอุปกรณ์
ไปยังบริเวณโซนด้านหลังเพื่อล้างหน้าแปรงฟัน
กว่าจะเสร็จจากภารกิจส่วนตัวที่ต้องต่อคิว และ
เบียดเสียดกับบรรดาเยาวชนจำนวนมากได้ ก็
กลับมาจัดแจงเก็บกระเป๋าเตรียมพร้อมสำหรับการ
เดินทางกลับหลังจากพิธีบูชาขอบพระคุณจบลง
แต่เมื่อทุกอย่างที่กล่าวมาเสร็จเรียบร้อยแล้ว ก็
เหลือเวลาอีกชั่วโมงกว่าๆ ก่อนที่จะเริ่มพิธีบูชา
ขอบพระคุณ ผมจึงเดินกลับไปบริเวณที่มีร้าน
จำหน่ายของที่ระลึก เพื่อซื้อของฝาก เลือกไป
เลือกมาก็ได้มาพอสมควร ทั้งเสื้อ และนาฬิกา
ผมก็ฝากผู้คนที่มาหาซื้อของ และที่เพิ่งมาทำ
ภารกิจส่วนตัว เพื่อกลับไปยังที่โซนที่นั่ง แต่ใน
ขณะที่เดินนั้นก็มึนบรรดาอาสาสมัคร และเจ้าหน้าที่

กำลังเคลียร์พื้นที่บริเวณที่เป็นถนน แล้วให้บรรดา
เยาวชนเข้าไปอยู่ในโซนที่เป็นที่พักผมรู้ได้ในทันที
ว่าอีกไม่นานพระสันตะปาปาจะต้องผ่านทางนี้
ด้วยความตื่นเต้นครั้งนี้ผมควบคุมอารมณ์และสติ
ได้มากกว่าครั้งที่ผ่านมา ผมยืนประชิดอาสาสมัคร
พร้อมทั้งมองรถของพระองค์ตั้งแต่เห็นลิบๆ
จนค่อยๆ เคลื่อนผ่านมาตรงหน้าผม ครั้งนี้ผม
มองพระองค์ด้วยสายตาของผม แบบที่ไม่ต้อง
ผ่านกล้อง ไม่ต้องผ่านโทรศัพท์ เพราะผมเลือก
ที่จะมองพระองค์ด้วยตาของตนเอง เพื่อภาพของ
พระองค์จะได้อยู่ในความทรงจำของผมตลอดไป
2 ครั้งก่อนหน้าี่ผมต้องมองพระองค์พร้อมกับ
หน้าจอก้อง และโทรศัพท์ นับเป็นพระพรอีกครั้ง
ที่พระเจ้าจะทำให้ผมเชื่อว่า พระองค์ทรงฟังเสียง
อ้อนวอนของผมเสมอ และวันนี้เป็นวันสุดท้ายที่
ยิ่งใหญ่ในหัวใจของผม และในหัวใจของเยาวชน
ไทยทุกคนที่อยู่ที่นี่ เมื่อพิธีบูชาขอบพระคุณจบลง
พระองค์ก็ทรงประกาศว่างานชุมนุมเยาวชนโลก
ครั้งต่อไปครั้งที่ 28 จะจัดขึ้นที่ประเทศบราซิล
(ครั้งที่ 28 ไม่ผัดผวนเพราะว่าการนับการชุมนุม
เยาวชนนั้นนับทุกปี แต่จะจัดสลับกับการจัดใน
สังฆมณฑลท้องถิ่น ครั้งที่ 27 จึงจะเกิดขึ้นในปี
2012 ในแต่ละสังฆมณฑล และครั้งที่ 28 ก็จะ
จัดขึ้นที่ริโอ เดอ จาเนโร ประเทศบราซิล) ในที่สุด
ผมก็ได้เดินทางมาถึงวันสุดท้ายของงานชุมนุม
เยาวชนโลกครั้งที่ 26 ด้วยอาการอ่อนเพลียทาง
ร่างกาย แต่ในหัวใจนั้นก็กลับเต็มไปด้วยพระพร และ
ความผูกพันทั้งผมกับสมาชิกที่ร่วมเดินทางด้วยกัน
และที่พิเศษกว่าคือความสัมพันธ์ระหว่างผมกับ
พระเจ้า ซึ่งความสัมพันธ์นี้มีมาตั้งแต่ผมเกิดมา
แต่วันนี้ทำให้เห็นชัดขึ้นจากความรักของพระองค์
หวังว่าประสบการณ์เล็กๆ ในงานที่ยิ่งใหญ่ของผมนี่
จะช่วยทำให้ทุกท่านเห็นความสัมพันธ์ระหว่าง
พระเจ้า และตัวท่านเองชัดเจนขึ้นนะครับ

คาทอลิกไทย เทิดไท้องค์ราชัน (ต่อจากหน้า 16)

ในวันที่ 16 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2517 (ค.ศ. 1974) พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เสด็จพระราชดำเนินไปทรงประกอบพิธีเปิดวัดพระแม่มหาการุณย์ ณ ต.บ้านใหม่ อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี เมื่อพระองค์เสด็จพระราชดำเนินถึงวัดพระแม่มหาการุณย์ ผู้ว่าราชการจังหวัดนนทบุรี กราบบังคมทูลถวายรายงานและเชิญเสด็จประทับพระราชอาสน์ ณ พลับพลापิธิ มุขนายกไมเกิด มีชัย กิจบุญชู ประมุขอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ กราบบังคมทูลถวายรายงานการสร้างวัดพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงกดปุ่มไฟฟ้าเปิดแพรคลุมป้ายชื่อวัด จากนั้นทรงพระสุหรัยและทรงเจิมแผ่นศิลาจารึก แล้วเสด็จพระราชดำเนินเข้าในวัด ประทับพระราชอาสน์ บรรดานักบวชคาทอลิกสวดถวายพระพร แล้วจึงกราบบังคมทูลเบิกผู้มีจิตศรัทธาเข้าเฝ้าทูลเกล้าฯ ถวายเงิน โดยเสด็จพระราชกุศลตามพระราชอัธยาศัย และเบิกผู้ที่บริจาคเงินสร้างวัดเข้ารับพระราชทานโล่ที่ระลึก ในโอกาสนี้ได้ทรงพระกรุณาฯ ลงพระปรมาภิไธยบนแผ่นศิลา และทรงปลูกต้นไม้ที่บริเวณหน้าวัด 2 ต้น คือ ต้นพิกุลและต้นสารภี อีกทั้งยังพระราชทานธงประจำรุ่นแก่ลูกเสือชาวบ้าน 3 รุ่น และทรงเยี่ยมราษฎรที่เฝ้ารับเสด็จในบริเวณวัด

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เสด็จพระราชดำเนิน พร้อมด้วยสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ และสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงเป็นประธานในงานฉลองครบรอบ 300 ปี ของวัดคอนเซ็ปชัน เมื่อวันที่ 2 ธันวาคม พ.ศ. 2517

ต่อมาในปีเดียวกัน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เสด็จพระราชดำเนิน พร้อมด้วยสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ และสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงเป็นประธานในงานฉลองครบรอบ 300 ปี ของวัดคอนเซ็ปชัน วันที่ 2 ธันวาคม พ.ศ. 2517 (ค.ศ. 1974) โดยพระอัครสังฆราช ไมเกิ้ล มีชัย กิจบุญชู ได้กราบบังคมทูลเชิญทั้งสองพระองค์ทรงลงพระปรมาภิไธย และพระนามาภิไธยในสมุดทอง จากนั้นได้ทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายเงินโดยเสด็จพระราชกุศลตามพระราชอัธยาศัย พระองค์ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานเครื่องหมายสมนาคุณแก่ผู้ร่วมบูรณะวัด ทรงพระสุหร่าย เจิมแผ่นศิลาจารึก และทอดพระเนตรนิทรรศการโบราณวัตถุที่ทางวัดจัดแสดง ทรงเยี่ยมราษฎรที่เฝ้ารับเสด็จอยู่ในบริเวณวัด ยังความปลาบปลื้มปีติอย่างล้นพ้น

❑ วัดคอนเซ็ปชัญ

❑ อาสนวิหารพระนางมารีอากุสทินนิรมล จันทบุรี

❑ วัดซางตาครู้ส

❑ วัดนักบุญฟรังซิสเซเวียร์ สามเสน

- ด้านการบูรณะวัดคริสตศาสนา

นอกเหนือจากพระบรมราชูปถัมภ์ดังกล่าวแล้ว ในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงครองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี ใน พ.ศ. 2549 (ค.ศ. 2006) คณะรัฐมนตรี มีมติให้ดำเนินโครงการบูรณะโบราณสถาน โบราณวัตถุ วัด และศาสนสถานสำคัญ เพื่อเฉลิมพระเกียรติในวโรกาสอันสำคัญยิ่งดังกล่าว ซึ่งนับเป็นพระมหากรุณาธิคุณที่ทรงมีต่อกิจการคริสตศาสนาในการบูรณะวัดหรือพระวิหารอันเป็นสถานนมัสการพระเจ้าให้เป็นที่ถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าและแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

พระศาสนจักรคาทอลิกในประเทศไทย ได้รับพระมหากรุณาธิคุณของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว โดยได้รับงบประมาณบูรณะ 4 วัด คือ วัดคอนเซ็ปชัญ อาสนวิหารพระนางมารีอากุสทินนิรมล จันทบุรี วัดซางตาครู้ส และวัดนักบุญฟรังซิสเซเวียร์ สามเสน

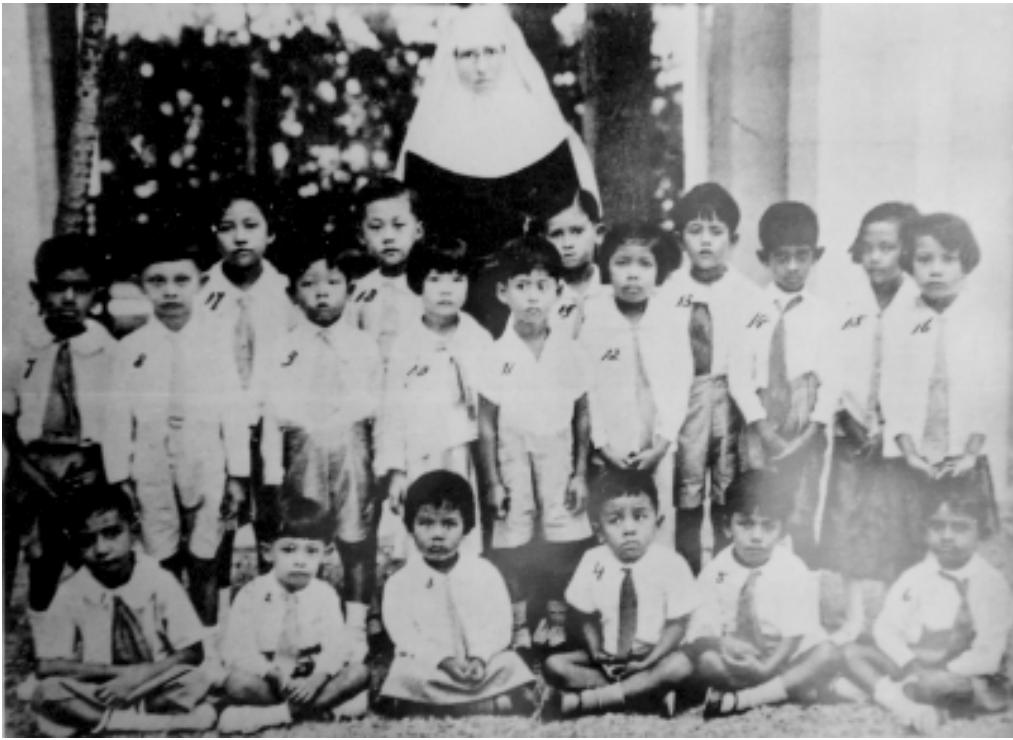
จากพระราชกรณียกิจที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับองค์คริสตศาสนาทั้งส่วนกลางและท้องถิ่น แสดงให้เห็นถึงน้ำพระราชหฤทัยของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว องค์เอกอัครศาสนูปถัมภก ผู้ทรงโอบอุ้มศาสนาทุกศาสนา พระทัยเอื้ออารี ยังผลให้เหล่าพสกนิกรชาวไทยไม่ว่าจะนับถือศาสนาใด นิกายใด ได้ดำรงชีวิตอย่างสงบสุขและมีสันติอย่างแท้จริง

- ด้านการรักษาพยาบาล

พระราชกรณียกิจของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในการบำบัดทุกข์บำรุงสุขของราษฎรนั้น มีการจัดการด้านการแพทย์และพยาบาลเป็นส่วนสำคัญประการหนึ่ง เนื่องจากในอดีตที่ผ่านมา ปัญหาเรื่องความเจ็บไข้เป็นสิ่งที่น่าสะพรึงกลัวและบั่นทอนกำลังของพลเมืองอยู่ไม่น้อย ดังมีรับสั่งของพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวถึงกรมหลวงวงศาธิราช (สนิท) แม่ทัพในการทำศึกเชียงตุงเมื่อต้นรัชกาลว่า “...วิไลราษฎร์ ไพร่บ้านพลเมืองๆ เขาก็ดีเราก็คดี ก็ยอมคอยที่จะหวาดหวั่นพรันพรึงด้วยภัย ๓ ประการคือ การทัพศึก ๑ การความไข้ ๑ เข้ายากหมากแพง ๑...” (พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว, 2521:53) ดังนั้น การบำบัดทุกข์บำรุงสุขเพื่อให้ราษฎรรอดพ้นจากโรคร้ายไข้เจ็บจึงเป็นพระราชกรณียกิจที่สำคัญยิ่ง

เมื่อมิสชันนารีเข้ามาเผยแผ่คริสตศาสนาได้ทำพันธกิจด้านการแพทย์และการพยาบาล ให้บริการแก่ประชาชนที่เจ็บป่วย ในเชิงการกุศลและการบริการที่ไม่หวังผลกำไรเป็นหลัก ขณะที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงเอาพระทัยใส่ในกิจการการแพทย์และพยาบาลขององค์คริสตศาสนา และทรงมีน้ำพระราชหฤทัยต่อกิจการในการบำบัดทุกข์บำรุงสุขเสมอมา

ในโอกาสที่โรงพยาบาลเซนต์หลุยส์ ดำเนินกิจการมาครบ 84 ปี ใน พ.ศ. 2525 (ค.ศ. 1982) พระศาสนจักรโรมันคาทอลิกกรุงเทพฯ ได้จัดงานอนุสรณ์ 84 ปี โรงพยาบาลเซนต์หลุยส์ขึ้น เพื่อแสดงความสำนึกในความกรุณาอันยิ่งใหญ่ไพศาลของพระผู้เป็นเจ้า และสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณพระมหาภคินีราชแห่งพระบรมจักรีวงศ์ทุกพระองค์ โดยเฉพาะพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 ที่ได้พระราชทานสิทธิที่ดินแก่มิสซังโรมันคาทอลิกกรุงเทพฯ เพื่อให้ใช้เป็นศาสนสถาน ศึกษาศาสนสถาน และพยาบาลสถาน อันเป็นต้นกำเนิดโรงพยาบาลเซนต์หลุยส์ งานราชการผู้มีขึ้นเมื่อวันอังคารที่ 21 ธันวาคม พ.ศ. 2525 (ค.ศ. 1982) โดยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี เสด็จแทนพระองค์ เสด็จเป็นองค์ประธาน ทำมกลางบรรดามุขนายก บาทหลวง นักบวชชาย-หญิง และพสกนิกรรอเฝ้ารับเสด็จภายในบริเวณงานอย่างคับคั่ง ในโอกาสนี้เจ้าหน้าที่สำนักพระราชวังอัญเชิญโคมประทีปซึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงใช้แวนขยายจุดจากแสงอาทิตย์ในพระตำหนักจิตรลดารโหฐานเข้าสู่วัดพระจิตเจ้า

โรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย ถวายการศึกษาเมื่อครั้งทรงพระเยาว์ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
เมื่อดำรงพระยศเป็นพระเจ้าวรวงศ์เธอพระองค์เจ้าภูมิพลอดุลยเดช
ทรงเครื่องแบบนักเรียนขณะทรงศึกษาอยู่โรงเรียนนี้

- ด้านการศึกษา

นอกจากพระมหากษัตริย์คุณที่ทรงมีต่อกิจการคริสตศาสนาในทางการแพทย์และพยาบาลแล้ว ในกิจการทางการศึกษาที่นับเป็นพันธกิจอันสำคัญยิ่งต่อการสร้างและส่งเสริมประชากรของประเทศให้มีคุณภาพ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญไม่น้อยเช่นกัน ดังที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ทรงมีพระราชดำริซึ่งทางการจัดการศึกษาไว้ตอนหนึ่งว่า “...ถ้าเราสามารถที่จะสร้างความสัมพันธ์ระหว่างศาสนากับการศึกษาและชีวิตของคนที่มีมากขึ้นๆ ให้กลับมาเป็นอย่างเดิมเหมือนอย่างของเก่าโบราณของเรา คือให้รู้สึกว่าการเรียนก็คือวัด วัดคือโรงเรียน ก็จะทำให้บ้านเมืองมีอนุชนที่มีความสามารถในทางวิชาการและมีจิตใจดีเป็นพลเมืองดีต่อไป จะช่วยให้ส่วนรวมสามารถที่จะดำเนินต่อไป...” (แนวพระราชดำริเก้ารัชกาล, 2528 : 298)

จากแนวพระราชดำรินี้สะท้อนถึงการจัดการศึกษาของไทยในอดีตที่เน้นความสำคัญอยู่ที่ศาสนา ซึ่งถึงแม้จะมีศูนย์กลางของการศึกษาที่วัดและเป็นแหล่งให้การศึกษา

สำหรับคุณูปการเป็นหลัก แต่การให้การศึกษาสำหรับสตรีกับคนในสังคมทั่วไปซึ่งเทียบเคียงกับสมัยนี้ว่า การศึกษานอกระบบ (Non-formal Education) และการศึกษาตามอัธยาศัย (Informal Education) ก็มีเรื่องศาสนาเป็นแกนกลางอยู่เสมอ ความเกี่ยวข้องกับกิจการด้านศึกษานับเป็นพระมหากรุณาธิคุณอีกด้านหนึ่งที่ทรงมีต่อองค์กรคริสตชนชาวไทย เนื่องจากพระองค์ทรงเห็นความสำคัญด้านการศึกษาที่ราษฎรจะต้องได้รับ นอกจากการจัดการศึกษาของรัฐบาลแล้ว มีสภานารียังได้วางรากฐานจัดการศึกษาสมัยใหม่ และองค์กรคริสตศาสนาที่รับมรดกของการจัดการศึกษาของมิสชันนารีได้มีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการจัดการศึกษาในสังคมไทย เพื่อสนับสนุนการจัดการศึกษาที่ดีและเป็นทางเลือกอย่างหลากหลายของผู้คนในสังคม

เมื่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จขึ้นครองสิริราชสมบัติ พระองค์ได้ทรงให้ความสนพระทัยต่อกิจการจัดการศึกษาของโรงเรียนคาทอลิก ซึ่งพระองค์ทรงมีประสบการณ์เข้ารับการศึกษาระดับชั้นอนุบาลที่โรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย

โดยพระองค์ทรงมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียนคาทอลิกหลายวาระ อาทิ ในปี พ.ศ. 2499 (ค.ศ. 1956) พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จพระราชดำเนินทอดพระเนตรคอนเสิร์ต ณ หอประชุมสุวรรณสมโภช โรงเรียนอัสสัมชัญ ต่อมาในปี พ.ศ. 2500 (ค.ศ. 1957) พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถเสด็จพระราชดำเนินทอดพระเนตรการแข่งขันกีฬาฟุตบอลทหาร ณ โรงเรียนหัวหินวิทยาลัย จ.ประจวบคีรีขันธ์ ปี พ.ศ. 2500 และทรงมีพระราชปฏิสันถารกับบรรดานักบวชของคณะซาเลเซียน และเช่นเดียวกัน ในปี พ.ศ. 2502 (ค.ศ. 1959) พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถทรงมีพระราชปฏิสันถารกับอธิการ โรงเรียนหัวหินวิทยาลัย จ.ประจวบคีรีขันธ์ ณ สนามฟุตบอลของโรงเรียนไกลกังวล

ในปลายปีเดียวกันนี้ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จพระราชดำเนินทรงเปิดงานวชิรสมโภช ณ ตึกสุวรรณสมโภช โรงเรียนอัสสัมชัญ เมื่อวันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ. 2502 เจ้าพระยาศรีธรรมราชิเบสร์ องคมนตรี มุขนายกหลุยส์ โชแรง พระสมณทูตยอห์น กอร์ดอน ท่านเจ้าคุณอภิการบดี ยอห์น เมรี่ เจ้าคณะเจ้าคุณจารย์ เซนต์คาเบรียล แห่งประเทศไทย อธิการโรงเรียนอัสสัมชัญ ตลอดจนศิษย์เก่าคนสำคัญอีกหลายท่าน เฝ้ารับเสด็จ พระองค์ทรงร่วมในพิธีการต่างๆ และทอดพระเนตรการแสดงศิลปะหัตถกรรมของนักเรียน

ในปี พ.ศ. 2512 (ค.ศ. 1969) พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จพระราชดำเนิน ทรงเปิดอาคารหอประชุม เดอ มงฟอร์ต เนื่องในโอกาสฉลองครบรอบ 50 ปี โรงเรียน เซนต์คาเบรียล วันที่ 11 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2512 พระองค์ได้พระราชทานเหรียญที่ระลึก แก่ภรรดาและครูที่ทำงานมากกว่า 25 ปี ทรงทอดพระเนตรนิทรรศการและทรงรับฟังการ รายงานกิจการของโรงเรียน วันที่ 9 พฤศจิกายน พ.ศ. 2519 เสด็จพระราชดำเนินเนื่อง ในโอกาสฉลอง 75 ปี คณะภรรดาเซนต์คาเบรียลในประเทศไทย ณ โรงเรียนอัสสัมชัญ ศรีราชา

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เสด็จพระราชดำเนิน เนื่องในโอกาสฉลอง 75 ปี
คณะภรรดาเซนต์คาเบรียลในประเทศไทย ณ โรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา
เมื่อวันที่ 9 พฤศจิกายน พ.ศ. 2519

และต่อมาในวันที่ 5 กรกฎาคม พ.ศ. 2519 (ค.ศ. 1976) พระบาทสมเด็จพระเจ้า อยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ เสด็จพระราชดำเนินทรงเปิดอาคาร ฝึกงานช่างกลโรงงานและตึกอาคารเรียนห้าชั้น โรงเรียนคอนบอสโก พร้อมทั้งได้เสด็จ พระราชดำเนินทอดพระเนตรกิจการต่างๆ ของโรงเรียนทุกแผนก นับเป็นพระมหากรุณาธิคุณ ต่อนักเรียนและคณะผู้บริหาร โรงเรียนคอนบอสโกอย่างหาที่เปรียบมิได้

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ
เสด็จพระราชดำเนิน ทรงเปิดโรงเรียนอาชีวะดอนบอสโก เมื่อวันที่ 5 กรกฎาคม พ.ศ. 2519

โรงเรียนดอนบอสโก กรุงเทพฯ ได้ก่อตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2489 (ค.ศ. 1946) โดย
เข้าวังของพระองค์เจ้าวรเดช ที่ถนนวิทญู (สถานทูตเนเธอร์แลนด์ในปัจจุบัน) และเปิด
สอนแผนกวิชาชีพช่างตัดเย็บเสื้อผ้า ช่างพิมพ์และช่างไม้ แก่นักเรียนที่เป็นเด็กกำพร้าและ
ยากจน กลุ่มแรกจำนวน 35 คน โดยไม่เก็บค่าเล่าเรียนแต่อย่างใด ซึ่งถือเป็นนโยบายของ
โรงเรียนตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา เวลานั้นมีครูสอน 2 คน และบาทหลวงมารีโอ รูเซดดู เป็น
อธิการชาวอิตาลีขององค์แรก กิจการของโรงเรียนได้เจริญรุ่งเรืองเรื่อยมาด้วยความช่วยเหลือ
การสนับสนุน และการส่งเสริมของบุคคลและองค์กรที่มีจิตศรัทธาทั้งในและต่างประเทศ
ขณะที่กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้ให้การสนับสนุนงบประมาณ
จำนวน 500,000 บาทต่อปีในฐานะที่โรงเรียนเป็นสถานที่ให้ความช่วยเหลือแก่คนจน
และผู้ด้อยโอกาสและกระทรวงศึกษาธิการได้ช่วยเหลือเรื่องเงินอุดหนุนเงินเดือนครูตลอดมา
นอกจากนี้ยังได้รับการสนับสนุนจากองค์กรที่ส่งเสริมการศึกษาผู้ด้อยโอกาสจากต่างประเทศ
ทำให้โรงเรียนมีอุปกรณ์การเรียนการสอนด้านอาชีวะที่ต้องใช้เงินทุนค่อนข้างสูงในการ
จัดซื้อเพื่อให้สอนฝึกอาชีพของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี และทางโรงเรียนมีระบบในการเรียน
การฝึกหัดฝีมือ และการสอนด้านคุณธรรม จริยธรรม อย่างจริงจัง ซึ่งสิ่งที่สำคัญที่สุดที่
นักเรียนได้รับ คือการอบรมให้เป็นเยาวชนที่ดี มีศีลธรรม มีความศรัทธาต่อศาสนาของตนเอง
เพื่อจะได้เป็นพลเมืองที่ดี และมีคุณภาพของประเทศชาติต่อไป

โรงเรียนดอนบอสโก ได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และพระบรมวงศานุวงศ์ ในวาระสำคัญอีกครั้ง โดยในวันที่ 10 สิงหาคม พ.ศ. 2549 (ค.ศ. 2006) สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนิน เพื่อทรงเปิดหลักสูตรวิชาชีพพระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาการพิมพ์ (ปวช.) สำหรับ คนพิการทางการได้ยินซึ่งมีเด็กผู้พิการ จำนวน 24 คน (ชาย 16 คนและหญิง 8 คน) เป็นนักเรียนรุ่นแรกของหลักสูตรแห่งประวัติศาสตร์นี้ และทรงวางศิลาฤกษ์ตึกอนุสรณ์ 60 ปีของดอนบอสโก ในโอกาสฉลองครบรอบ 60 ปีของการก่อตั้งสถาบันการศึกษาเพื่อเยาวชนไทยที่ยากจนและผู้ด้อยโอกาส

อนึ่ง ในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงครองสิริราชสมบัติครบ 50 ปี ใน พ.ศ. 2539 รัฐบาลและประชาชนได้เฉลิมฉลองวาระอันน่ายินดีนี้ โรงเรียน มาแตร์เดอีวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร มีส่วนร่วมในมหามงคลสมัยดังกล่าว ดังปรากฏ ในสมุดจดหมายเหตุรายวันของโรงเรียน บันทึกไว้ว่า

“11 กรกฎาคม พ.ศ. 2539 คุณหญิงอลิศรา สนิทวงศ์ ณ อยุธยา นายกสมาคม นักเรียนเก่ามาแตร์เดอีวิทยาลัยในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้นำหนังสือที่ รล 0003/10288 ลงวันที่ 21 มิถุนายน พ.ศ. 2539 ลงนามโดยหม่อมหลวงพีระพงศ์ เกษมศรี ราชเลขาธิการ จากสำนักราชเลขาธิการ พระบรมมหาราชวังถึงนายกสมาคมนักเรียนเก่ามาแตร์เดอี วิทยาลัยในพระบรมราชูปถัมภ์ มามอบให้แก่คุณแม่บุญประจักษ์ ทรพรทรานนท์ ผู้รับ ใบอนุญาต เป็นหนังสือตอบของหนังสือลงวันที่ 28 พฤษภาคม 2539 ของนายกสมาคม นักเรียนเก่าฯ ซึ่งขอให้นำความกราบบังคมทูลพระกรุณาขอพระราชทานชื่ออาคารเรียน

ที่สร้างขึ้นสำหรับชั้นอนุบาลและมัธยมศึกษา เนื่องในโอกาสฉลองสิริราชสมบัติครบ 50 ปี สำนักพระราชเลขานุการได้พิจารณาแล้วเห็นสมควรใช้ชื่ออาคารว่า “อาคารเฉลิมพระเกียรติ” พร้อมทั้งให้ประดิษฐานตราสัญลักษณ์งานฉลองสิริราชสมบัติครบ 50 ปีที่อาคารนี้ ซึ่งความทราบฝ่าละอองธุลีพระบาทแล้ว ทั้งนี้ นำความกราบบังคมทูลมายังคุณแม่บุญประจักษ์ และทางโรงเรียนทุกคน”

อนึ่ง เมื่อการก่อสร้าง “อาคารเฉลิมพระเกียรติ” สำเร็จลงในปีต่อมา โรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัยได้เฉลิมฉลองวาระอันเป็นมงคลโดยกราบบังคมทูลเชิญสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ เสด็จมาประกอบพิธีเปิดอาคารเรียน เมื่อวันที่ 11 มีนาคม พ.ศ. 2540 (ค.ศ. 1997)

- วิโรกาสเฉลิมพระชนมพรรษา 84 พรรษา ขอพระองค์ทรงพระเจริญ

ในวโรกาสสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 84 พรรษา สถาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย ได้จัดเฉลิมพระเกียรติพระองค์ท่าน โดยให้คริสตชนชาวไทย ร่วมใจกันเพื่อระลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณของพระองค์ท่านเป็นพิเศษ ดังนี้ ประดับธงชาติไทย ธงตราสัญลักษณ์ และประดับตราสัญลักษณ์ตลอดปี ทุกวันอาทิตย์ตลอดปี 2554 ถวายคำภาวนาพิเศษในบทภาวนาเพื่อมวลชนแต่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในพิธีบูชาขอบพระคุณ และสวดบทอริษฐานภาวนาวอนขอพระพรพร้อมกันหลังพิธีบูชาขอบพระคุณ จัดพิธีอาศีรวาทราชสคูตี และพิธีบูชาขอบพระคุณพร้อมกันทั่วประเทศ ในวันอาทิตย์ที่ 4 ธันวาคม 2554 จัดนิทรรศการเฉลิมพระเกียรติ เกี่ยวกับพระราชประวัติ พระราชกรณียกิจ พระราชดำรัส โครงการพระราชดำริ ฯลฯ นอกจากนี้ ขอให้ยึดมั่นในการสร้างสรรค์คุณประโยชน์แก่แผ่นดินไทย มีความรัก ความสามัคคี ดำเนินชีวิตโดยยึดมั่นในหลักธรรมคำสอนของพระคริสตเจ้า น้อมนำพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดี พร้อมให้ความร่วมมือกับภาครัฐและเอกชนในการจัดงานเฉลิมพระเกียรติในวโรกาสสมหามงคลนี้ อย่างเต็มความสามารถ

และเดือนตุลาคม ซึ่งเป็นเดือนแห่งแม่ลูกประคำ ได้มีการเชิญชวนให้คาทอลิกทั่วประเทศพร้อมใจกันสวดสายประคำ 381,496 สาย เพื่อถวายพระพรแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในวโรกาสเฉลิมพระชนมพรรษา 84 พรรษา

นอกจากนี้ ได้เตรียมจัดกิจกรรม “คาทอลิกไทย เทิดไท้องค์ราชัน” นำเสนอด้วยการแสดงสื่อประสม และบทเพลง ณ เวทีกลางแจ้ง วัดซางตาครู้ส ภูเก็ต มีการสัมภาษณ์บุคคลที่เคยทรงงานใกล้ชิด โดยอาศัยความร่วมมือจากองค์กรต่างๆ ของพระศาสนจักรคาทอลิกไทย การแสดงจะประกอบไปด้วย 4 ฉากหลักคือ

1. องค์อุปถัมภ์การศึกษา

2. ศาสนา ๓ เกื้อกูล
3. ทรงผูกสายสัมพันธ์
4. ทุกคืนวันขึ้นชมพระบารมี ฯลฯ

กิจกรรมนี้ตั้งใจจัดขึ้นในวันที่ 2 ธันวาคม 2554 แต่เนื่องจากภาวะวิกฤติน้ำท่วมตั้งแต่เดือนตุลาคม จนถึงขณะนี้ยังไม่มีความมั่นใจได้ว่าจะจัดกิจกรรมนี้ได้ คณะกรรมการจึงออกจดหมายแจ้งการเลื่อนกำหนดการจัดงาน “คาทอลิกไทย เทิดไท้องค์ราชัน” จนกว่าจะกำหนดวันและเวลาได้อย่างเหมาะสม

นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมต่างๆ ที่บางสังฆมณฑล คณะนักบวช องค์การคาทอลิก หรือส่วนบุคคล ได้จัด เพื่อเทิดไท้องค์ราชันในปีนี้อย่าง

ในวโรกาสนี้เอง ในนามคริสตศาสนิกชนในประเทศไทย ขอน้อมจิตอธิษฐานต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งสรวงสวรรค์และสากลโลก ทรงโปรดประสิทธิประสาทพระพร อภิบาล และปกป้องรักษาได้ฝ่าละอองธุลีพระบาท ทรงเจริญด้วยจตุรพิธพรชัย ทรงพระเกษมสำราญ พระพลาณามัยสมบูรณแข็งแรง พระโรคาพาธประลาตไกล พระเกียรติคุณจรรยวจรัสขจรจายแผ่พระบารมีไปทั่วทิศานุทิศ สถิตเสถียรในไอศูรย์ราชสมบัติ เป็นฉัตรแก้วปกเกล้าปกกระหม่อมแก่ปวงข้าพระพุทธเจ้าทั้งหลาย และเหล่าพสกนิกรชาวไทยตราบกาลนาน ๕

นักบุญเจน ฟรังเชส เดอ ชังทัล St. Jane Frances de Chantal ฉลองวันที่ 12 ธันวาคม

เจน เป็นบุตรคนที่สองของประธานรัฐสภาฝรั่งเศสแห่งเบอร์กันดี เมื่อเธออายุ 20 ปี ได้แต่งงานกับท่านบารอน เดอ ชังทัล นายทหารราชองครักษ์ของพระเจ้าเฮนรี ที่ 4 สามิของเธอเสียชีวิตโดยอุบัติเหตุขณะทำการล่าสัตว์ เธอกลายเป็นแม่หม้ายขณะอายุเพียง 29 ปีเท่านั้น แต่ถึงกระนั้นเธอก็รู้จักเผชิญกับชีวิตด้วยความกล้าหาญยิ่ง ได้สู้อบรมบุตรทั้ง 6 คน แต่ก็พยายามหาเวลาสำหรับช่วยคนยากคนจน และคนป่วยด้วย

เจน ได้ตัดสินใจเปลี่ยนวิถีชีวิตจริงๆ ก็ต่อเมื่อได้พบกับนักบุญฟรังซิส เดอ ซาลส์ ซึ่งได้เป็นผู้แนะนำเธอบนหนทางแห่งชีวิตนักบวช หนทางแห่งชีวิตภายในที่พระสังฆราชผู้ยิ่งใหญ่องค์นี้แนะนำให้กับเธอนั้นตรงกับอุปนิสัยใจคอของเธอเป็นอย่างยิ่ง โดยที่เธอเป็นคนที่สุดุมรอบคอบและละเอียดอ่อนอยู่ก่อนแล้ว

นักบุญฟรังซิส เดอ ซาลส์ ได้ช่วยเธอให้ตั้งคณะนักบวชขึ้นคณะหนึ่งมีชื่อว่า “คณะแม่พระเสด็จเยี่ยม” และให้เธอเป็นผู้ปกครองดูแลคณะนักบวชนี้ ซึ่งเธอก็ได้ปกครองดูแลด้วยความสุขุมรอบคอบอย่างยิ่ง

เจน ถูกทดลองต่างๆ นานา แต่ก็ได้สู้ทนอย่างวิริสตรีย เธอได้เป็นแบบอย่างของบรรดา “มารดาผู้ให้การอบรม” สำหรับสตรีผู้เป็นมารดาและเป็นครูทั้งหลายด้วยเธอได้มีความรักเมตตาต่อคนยากคนจน คนป่วย คนโรคเรื้อน เธอเป็นคนที่พูดน้อยแต่ทำมาก

สภาสังคายนายอมรับรู้ว่าชีวิตนักบวช ชีวิตที่ซิดสนิทกับพระนำผลประโยชน์มากมายมาสู่พระศาสนจักร

ซิสเตอร์เจนได้เดินทางไปเยี่ยมอารามในคณะของเธอถึง 87 แห่ง และได้ถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ 13 ธันวาคม 1641 รวมอายุ 69 ปี

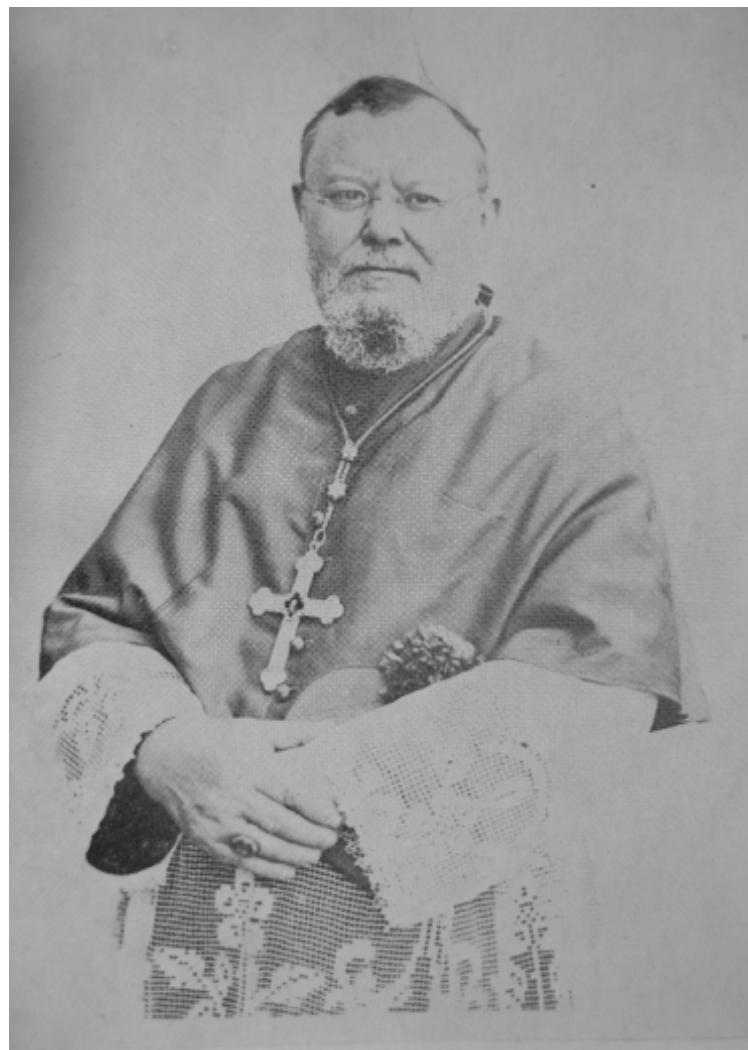
ข้าแต่พระเจ้าผู้เป็นเจ้า พระองค์ทรงเลือกสรรผู้มีเจตจำนงบริสุทธิ์ มั่นคง มารับใช้พระองค์ แล้วทรงโปรดประทานเกียรติอันสูงส่งให้ดังเช่นนักบุญเจน ฟรังเชส เดอ ชังทัล ขอทรงโปรดให้ข้าพเจ้าทั้งหลายชื่นชมยินดีต่อฤทธิ์กุศลและปรรณนาที่จะเจริญรอยตามท่านนักบุญด้วยเทอญ **✠**

จาก
สารสาสน์ คฤศตัง
เป็น **อุดมตาบต์**
บนเส้นทางอักษร 90 ปี บูมทรัพย์คริสตังไทย

คุณพ่อวรยุทธ กิจบำรุง

(ต่อจากเดือนที่แล้ว)

สารสาสน

พี่น้องให้รอด และนำสันติภาพของ
พระคริสตเจ้ามาให้พี่น้องทุกคนด้วย

พี่น้องที่รักทั้งหลาย ในคืนปี ๑๘๔๘ นี้
ด้วยความรักอันเต็มเปี่ยมในใจเราต่อ
พี่น้อง เราขอให้สันติภาพของพระคริสต
เจ้าจงสถิตอยู่ในใจพี่น้องทุกคน จงสถิต
อยู่ในใจของพี่น้องพระสงฆ์ทั้งหลายของ
บรรดาผู้ที่ พระผู้เป็นเจ้า ทรง เลือกลง

เป็นพิเศษเพื่อปฏิบัติพระคริสตธรรมอย่าง
สมบูรณ์ ของสัตบุรุษชายหญิงผู้มีฐานะเศ
ของผู้มั่งมีและของคนยากจน ของสามี
ภรรยา และของบุตรหลาน ของผู้รักษา
ศีลและพระพร และของคนบาปทั้งหลาย
แห่งพระสมัญการอลิก ของทุกคนที่
พระผู้เป็นเจ้า และพระสันตปาปา ทรงฝาก
ไว้ให้อยู่ในความอุปการะของเรา

ขอพระพรของพระบิดา พระบุตร และพระจิตต์ จงลงมายังพี่น้องทั้งหลาย

และสถิตอยู่กับพี่น้องเป็นอัครวาเทอญ

กรุงเทพฯ
วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๑๘๔๗

+ หลุยโซแรง
สังฆราชและประมุขมิชชันนารีกรุงเทพฯ

30 ก้าวบนทางแห่งแสงสว่างพร้อมกับบุญราศีสมเด็จพระสันตะปาปาโยฮัน ปอล ที่ 2
(Walking in the Light : 30 days with Pope John Paul II)

(ต่อจากเดือนที่แล้ว)

ก้าวที่ 25 : ก. พระดำรัสของสมเด็จพระสันตะปาปาโยฮัน ปอล ที่ 2 :

การให้อภัย ก่อนอื่นใดหมด การให้อภัยเป็นเรื่องของการเลือกของแต่ละคน เป็นเรื่องของการตัดสินใจที่จะกระทำตรงกันข้ามกับความโน้มเอียงตามธรรมชาติของมนุษย์ที่จะโต้ตอบความไม่ดีด้วยความไม่ดีเช่นกัน ให้สามม ให้หายแค้นการให้อภัยไม่ทำเช่นนี้..... และมีตัวอย่างที่ดึงมาจากการที่พระคริสต์ทรงภาวนาบนกางเขน : “พระบิดาเจ้าข้า โปรดอภัยความผิดแก่เขาเถิด เพราะเขาไม่รู้ว่ากำลังทำอะไร?” (ลก 23:34)

- กรุงโรม ค.ศ. 2002

ข. บทพระวรสาร – มัทธีว 6:9-13 :

เพราะฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงอธิษฐานภาวนาดังนี้ “ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย พระองค์สถิตในสวรรค์ พระนามพระองค์จงเป็นที่สักการะ พระอาณาจักรจงมาถึง พระประสงค์จงสำเร็จในแผ่นดินเหมือนในสวรรค์ โปรดประทานอาหารประจำวันแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายในวันนี้ โปรดประทานอภัยแก่ข้าพเจ้าเหมือนข้าพเจ้าให้อภัยแก่ผู้อื่น โปรดช่วยข้าพเจ้าไม่ให้แพ้การประจญ แต่โปรดช่วยให้พ้นจากความชั่วร้ายเทอญ

ค. บทภาวนา :

ข้าแต่พระผู้ไถ่ที่น่ายกย่อง การให้อภัยดูเหมือนเป็นความดีงามแห่งจิตใจที่ทำได้ง่ายๆ แต่เมื่อข้าพเจ้าลองพิจารณาตัวเอง ก็รู้ว่าข้าพเจ้าไม่ได้ให้อภัยแก่คนอื่นอย่างแท้จริงเลย ข้าพเจ้ายังจดจำความเจ็บปวด ความเจ็บแค้นในจิตใจจากที่ถูกระทำให้ไม่ดี ไม่ยุติธรรม

- โปรดประทานหัวใจแห่งการให้อภัยอย่างแท้จริงแก่ข้าพเจ้าด้วยเถิด

ง. ข้อปฏิบัติ :

วันนี้ข้าพเจ้าจะมุ่งเป้าไปยังบุคคลคนหนึ่งซึ่งข้าพเจ้าควรให้อภัยแก่เขา/ เธอ และข้าพเจ้าจะตั้งใจให้การอภัยนี้เป็นเรื่องถาวรตลอดไป

ก้าวที่ 26 : ก. พระดำรัสของสมเด็จพระสันตะปาปาโยฮัน ปอล ที่ 2 :

ความ ยุติธรรม ความเข้าใจที่เต็มไปด้วยเหตุและผลของข้าพเจ้า (สมเด็จพระสันตะปาปาโยฮัน ปอล ที่ 2) และได้รับการยืนยันด้วยการเผยในพระคัมภีร์อย่างแจ่มชัดว่าระเบียบของโลกที่ถูกทำลายลงไปนั้น ไม่สามารถจะถูกแก้ไขพินคินมาอย่างถาวรได้ ถ้าหากขาดคุณธรรมสองประการคือ ความยุติธรรม และการให้อภัย เสาหลักของสันติสุขที่แท้จริงคือ ความยุติธรรม และความรักที่เต็มไปด้วยการให้อภัย

จึงเป็นสิ่งจำเป็นเป็นอย่างยิ่ง

- กรุงโรม ค.ศ. 2002

ข. บทพระคัมภีร์ – ปัญญาจารย์ 3:1 :

มีฤดูกาลสำหรับทุกสิ่ง และมีวาระสำหรับเรื่องราวทุกอย่างภายใต้ฟ้าสวรรค์

ค. บทภาวนา :

ข้าแต่พระผู้ไถ่ที่น่ายกย่อง สำหรับข้าพเจ้าความยุติธรรมพึงแล้วดูเหมือนเป็นเรื่องไกลตัว เป็นเรื่องสำหรับผู้พิพากษาเป็นผู้ตัดสินในศาล โปรดช่วยข้าพเจ้าให้ปฏิบัติคุณธรรมนี้ในชีวิตประจำวัน โดยอุทิศตนเองเพื่อความยุติธรรม เพื่อความเมตตา อารี และเพื่อการให้อภัย

- ข้าพเจ้าต้องการพระพรแห่งหัวใจที่สำคัญในความยุติธรรม

ง. ข้อปฏิบัติ :

วันนี้ข้าพเจ้าจะพยายามปฏิบัติตนอย่างยุติธรรม โดยมอบเวลาและความเอาใจใส่อย่างเต็มที่แก่ผู้ที่ต้องพึ่งพาข้าพเจ้าทั้งที่บ้านและที่ทำงาน

กั้วที่ 27 : ก. พระดำรัสของสมเด็จพระสันตะปาปาโยฮัน ปอล ที่ 2 :

ความ

มูมานะ

อดทน

Perse-

verance

การเล่นกีฬาเป็นการฝึกฝนส่งเสริมให้คนเราพัฒนาคุณค่าชีวิตที่สำคัญ เช่น ความซื่อสัตย์และซื่อตรง ความมูมานะอดทน มิตรภาพ และความสามัคคี เป็นปีกแผ่นหนึ่งเดียว ความจริงในโลกปัจจุบัน กีฬาเป็นสัญญาแห่งกาลเวลา กีฬาได้แผ่กระจายสู่ทุกมุมของโลก ยกตัวเองให้ล่อยพันขีดจำกัด ชิดกีดกันของวัฒนธรรม ของเส้นแนวพรมแดนของประเทศชาติ

- กรุงโรม ค.ศ. 2000

ข. บทพระวรสาร – 1 โครินธ์ 9:24 :

ท่านไม่รู้หรือว่า คนที่วิ่งแข่งในสนามกีฬา ทุกคนวิ่งก็จริง แต่มีเพียงคนเดียวที่ได้รับรางวัล ท่านจงวิ่งเช่นนั้นด้วยเพื่อชิงรางวัลให้ได้

ค. บทภาวนา :

ข้าแต่พระผู้ไถ่ที่น่ายกย่อง ข้าพเจ้าไม่ได้เป็นนักกีฬาที่ดีทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ แต่ข้าพเจ้าต้องการที่จะชนะเพื่อรับรางวัลพระหรรษทานของพระองค์ โปรดให้ข้าพเจ้าเข้มแข็งและนำข้าพเจ้าในการดิ้นรนด้านชีวิตวิญญาณของข้าพเจ้า

- ข้าพเจ้าต้องการพระพรแห่งความมูมานะอดทน

ง. ข้อปฏิบัติ :

วันนี้ข้าพเจ้าจะผลักดันตัวเองในการภาวนาและการกระทำสิ่งดีงามให้แก่คนอื่น ข้าพเจ้าจะรื้อฟื้นความปรารถนาที่จะชนะรางวัล

(อ่านต่อเดือนหน้า)

พระจะฟังใคร

ตอนนี้ใครๆ ก็ต้องพูดถึงน้ำท่วม บ้านเรือน้ำท่วมไหม ท่วมมากท่วมน้อย บ้านใครน้ำไม่ท่วมก็ต้องนับว่าโชคดีเหลือเกิน น้ำท่วมปีนี้สาหัสสากรรจ์นักหนา ท่วมทั่วไปหมด ท่วมมากผิดปกติด้วย ท่วมนานอีกต่างหาก น้ำเน่าเหม็นอีกด้วย

ผลเสียหาย มากมาย มหาศาล มโหฬาร นับไม่ได้ นับไม่ถ้วน ทั้งทรัพย์สิน สมบัติ เงินทอง ข้าวของ พืชไร่ แม่ชีวิตของคนและสัตว์เลี้ยง และหมดกำลังใจในชีวิต หมดความเชื่อถือในรัฐบาล และอื่นๆ อีกมากมาย

น้ำท่วมเป็นภัยธรรมชาติ คงโทษใครไม่ได้ นอกจากมาคิดถึงมนุษย์ส่วนรวมที่ชอบทำลายธรรมชาติด้วยวิธีต่างๆ กว่าจะมาสำนึกได้ ก็เกือบสายไปเสียแล้ว แต่ถ้าทุกคนร่วมมือร่วมใจกันอย่างจริงจัง เพื่อแก้ไข ก็คงจะช่วยต่ออายุโลกนี้ไปอีกนานทีเดียว

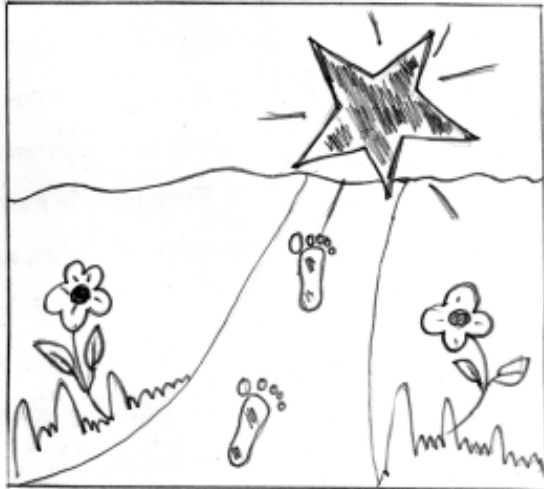
น้ำท่วม ก็ทำให้เห็นน้ำใจหลังไหลมาจากทุกทิศทุกทาง แม้จากต่างประเทศด้วย ก็ดีไปอีกอย่างหนึ่ง เรามนุษย์ต้องช่วยเหลือกันและกัน จริงๆ ไม่น่า เมื่อมีภัยธรรมชาติ หรืออุบัติเหตุเท่านั้น แต่น่าจะมีน้ำใจช่วยเหลือกันอย่างนี้ แม้ในชีวิตประจำวันนี้ด้วยนะครับ คนรวยช่วยคนจน คนแข็งแรงช่วยคนอ่อนแอและพิการ ผู้ด้อยโอกาส ฯลฯ โลกเราจะโสภาน่าอยู่ขึ้นอีกเยอะเลย

จากน้ำท่วม ก็เห็นความเห็นแก่ตัว เห็นแก่ส่วนรวม เด่นชัด และเกิดความรุนแรงมากขึ้น พวกหนึ่งกั้นน้ำ อีกพวกหนึ่งพังเขื่อนกั้นน้ำ ตกลงกันได้ก็ดีไป ตกลงกันไม่ได้ก็ทะเลาะ ต่อยตี เชนฆ่ากัน นี่คือธรรมชาติของมนุษย์ที่ยังไม่เจริญ สุภาษิตจีนว่า “สุภาพชนขยับปาก คนถ่อยลงไม้ลงมือ” หรือ “ไร้ปรีชาประลองกำลัง มีปรีชาประลองปัญญา”

พระผู้เป็นเจ้าของโลกใจโหดร้าย พระองค์จะฟังใคร คนทำเขื่อนกั้นน้ำ หรือคนพังเขื่อนกั้นน้ำ พวกหนึ่งขอฝนตกทำนา อีกพวกหนึ่งขออย่าให้ฝนตก เพราะมีงานเลี้ยงกลางแจ้ง ประเทศ 2 ประเทศทำสงครามกัน ต่างฝ่ายก็ขอให้ตนชนะ และอื่นๆ แล้วพระเป็นเจ้าของฟังข้างไหนดี มนุษย์นำปัญหามาให้พระเป็นเจ้าของหรือเนี่ยะ

พระเป็นเจ้าของต้องการให้มนุษย์ทุกคนเป็นคนดี รักกันฉันพี่น้อง ช่วยเหลือกันและกันในทุกๆ เรื่อง ทุกๆ อย่าง ทุกๆ กาลเวลา ด้วยความยินดีและเต็มใจ โลกนี้ก็จะป็นสวรรค์บนดินเลย แต่พระไม่ได้อั้บังคับให้มนุษย์ทำดี บางคนจึงทำชั่ว โลกนี้จึงวุ่นวายอย่างนี้แหละ และพระเป็นเจ้าของก็ให้มนุษย์จัดการกันเอง โลกจึงเป็นอย่างที่เราเห็นกันอยู่ทุกวันนี้แหละครับ ๕

ตามทางความหวัง

ฉันใช้พื้นที่หนึ่งในสี่ของบริเวณใต้ถุนเรือน
กั้นด้วยตาข่ายไนลอน ให้แม่ไถ่กับลูกๆ ใต้อยู่กว้างๆ
สบายๆ กว่าถูกรุกขังอยู่ในสุมเล็กๆ ความจริงฉันก็
อยากปล่อยพวกมัน แต่ลูกไถ่มักจะติดโรคและตาย
ในที่สุดหากปล่อยให้ออกไปหากินเอง

ไม้ประดับสำหรับแขวนที่ฉันย้ายมาไว้
ใต้ถุนเรือนก็เขียวงามดี มีต้นไม้ชนิดไหนชนิดนี้หน้อย
ก็เพียงพอที่จะทำให้บ้านหลังเก่าสดชื่นไปด้วยสีเขียว
และน่าอยู่มากขึ้น

การอยู่และทำงานด้วยตัวเองแบบนี้ชีวิตต้อง
มีระเบียบบ้างเหมือนกัน ไม่อย่างนั้นก็จะสะเปะสะปะ

นอกถุ่นอกทางได้... หุ่นาของเรากำลังเปลี่ยนไปที่ละน้อย เปลี่ยนไปในหลายๆ ด้าน แต่ที่
แน่นอนคือ เมื่อฝนมาเยือน การเพาะปลูกของเราจะเริ่มขึ้น และโรงปุ๋ยอินทรีย์ของเราที่มีอายุ
เข้าขวบปีที่สามจะทำให้หุ่นาของเรากลายเป็นหุ่นาที่อุดมสมบูรณ์เช่นในอดีต การมีชีวิตอยู่
อย่างยากลำบากก็จะค่อยๆ คลี่คลายไปในทางที่ดี ในเมื่อคุณนี้เป็นยุคที่เราตื่นตัวกับเรื่องราว
ของการมีชีวิตอยู่อย่างพอเพียง ภายใต้ร่มเงาของศาสนา ความรัก ความเชื่อ และการก้าวไป
พร้อมๆ กันของเทคโนโลยีและจิตวิญญาณ

ฉันนึกถึงช่วงชีวิตหนึ่งที่เต็มไปด้วยการเดินทางและการแสวงหา เป็นเรื่องจำเป็นที่เรา
ต้องมีความหวัง และหนุ่มสาวก็จะเป็นผู้ที่ต้องตามทางแห่งความหวังนั้นไป แม้ว่าจะต้อง
ผิดหวังแต่มันหมายถึงการเรียนรู้ เพื่อที่จะเติบโตอย่างเข้มแข็ง

คนรุ่นแล้วรุ่นเล่าที่สะพายกระเป๋าออกไป บางคนบาดเจ็บกลับมา บางคนก็กลับมาด้วยความ
รู้สึกว่าเป็นชัยชนะ บางคนก็หายไป...แดดบ่าร้อนระอุ แต่ก็มีสายลมเย็น ฉันเองถูก
สะกดด้วยเสน่ห์ของความเรียบง่ายจนอาการหนักกว่าใครๆ คนที่นี้มีข้อกังขาว่าพออดสำหรับส่ง
ฉันไปเรียนเสียตั้งกรุงเทพฯ ทำไม่ไม่เห็นทำงานดีๆ มีเงินเดือน แต่งตัวสวยๆ เหมือนคนอื่นเขาบ้าง
ทำไมไม่มาสร้างบ้านสวยๆ จีรถหรูๆ มีครอบครัว ทำไมมาซื้อจักรยานไปโน่นไปนี่ ฉันไม่เคย
ตอบคำถามใคร เพราะฉันรู้ว่าสิ่งมีค่าสำหรับฉันคือการได้เป็นคาทอลิก ได้มีความเชื่อ และได้
เห็นแบบอย่างชีวิตที่ดี และนี่คือความสำเร็จที่วัดกันด้วยความสุขทางใจ และถ้าไรมามากมายใน
การเดินทางตามทางแห่งความหวังเส้นแล้วเส้นเล่า... ❀

เวลาของเรา ไม่เท่ากัน

ผมยังจำบทเทศน์วันนั้นได้แม่นย่ำ จริงๆ แล้วมันเป็นวันเริ่มต้นของการเตรียมรับเสด็จ พระคริสตเจ้า แต่ผมกลับรู้สึกว่ามันใช้ได้ทุกวัน ท่านผู้อ่านลองติดตามคุณะครับ

เวลาของเราไม่เท่ากัน

เวลาตอนที่นาฬิกาของวัดด้านหลัง ประมาณห้าโมงสิบแปดนาที นาฬิกาที่ข้อมือนี้ ต้องช้ากว่า 5 นาทีแน่นอน ผมไม่ได้ตั้งใจ ตั้งนาฬิกาช้า 5 นาที เหมือนคนที่พยายามตั้งเวลา ในชีวิตให้เดินไปข้างหน้าก่อนสัก 5 นาที ผมไม่ถนัดตั้งนาฬิกาเรือนที่ข้อมือนี้

ในรถเมื่อเช้า หน้าปัดนาฬิกาบอกเวลา ไม่ตรงกับโทรศัพท์มือถือ ใช่แล้ว โทรศัพท์มือถือแบตเตอรี่หมด เวลาไม่ถูกปรับ เกือบเข้าไป

สำหรับการมาทำมิสซาที่นี่

เวลาของเราไม่เท่ากัน

ตอนนี้บ่ายแก่มากๆ ของวันอาทิตย์ ความรู้สึกของเรา ไม่น่าใกล้เคียงกับบ่ายของวันศุกร์ ซึ่งสำหรับคนทำงาน เขาจะได้หยุด แต่บ่ายวันศุกร์ย่อมต่างกับบ่ายวันจันทร์ วันที่พรุ่งนี้ยังต้องทำงานต่อ

เด็กๆ ที่อยู่ในวัดเวลานี้อาจจะรู้สึกว่า ทำไมมิสซานานจัง ไม่เหมือนเล่นสนุกอยู่หน้าวัด เวลา กลับผ่านไปรวดเร็ว ผู้ใหญ่อาจจะรู้สึกต่างไป ผู้ใหญ่บางคนที่มีความศรัทธาเป็นพิเศษอาจจะรู้สึกว่า คุณพ่อเทศน์สั้นไป แต่บางคนมาวัด เพื่อทำตามหน้าที่ เทศน์เท่าไรก็อาจจะยาวนาน

เวลาของเราไม่เท่ากัน

ภาพยนตร์ที่ดูรันทอด หดหู่
อาจจะทำได้น่าสงสยชวนติดตาม
แต่ถ้าเป็นภาพชีวิตจริง เราคงอยาก
ให้ความหดหู่ นั้นผ่านไปอย่างรวดเร็ว

น้ำท่วมใหญ่ปีนี้ รัฐบาลอาจ
จะพูดอย่างฝ่ายค้านอาจจะพูดอีกอย่าง
ประชาชนอาจจะรู้สึกไปอีกคนละ
หลายๆ อย่าง แต่เด็กๆ ที่ปิดเทอม
อาจจะรู้สึกว่า อ้าวไม่ท่วมแล้ว ต้อง
กลับไปเรียนอีกแล้ว กระทั่งวง
ศึกษาศึกษาออกแนวทางการเรียน
หลังน้ำลดเพื่อระยะเวลาพอเพียง
เวลาจึงต้องถูกขุดเซย จากตั้งแต
วันจันทร์จนถึงวันศุกร์เป็นถึงวันเสาร์
(บางที่วันอาทิตย์ด้วยซ้ำ) ช่วงเวลาเรียนขยายเริ่ม
กับขยายเลิก อย่างละครึ่งชั่วโมงอย่างละหนึ่งชั่วโมง
ทุกอย่างมีการสูญเสียและได้มา

บางคนบอกเวลาจะทำให้เราลืม บางคน
บอกเวลาจะช่วยเยียวยา แต่บางคนยิ่งผ่านเวลาไป
ยิ่งเจ็บปวดกับแผลเดิม

สัปดาห์ต่างๆ ในการเตรียมรับเสด็จพระ
คริสตเจ้า ตามธรรมเนียมปฏิบัติเพื่อเป็น
สัญลักษณ์ให้เตรียมจิตใจของเรา และเป็นภาษา
สัญลักษณ์คือ การจัดหรีด หรือวงดอกไม้ ที่มี
เทียน 4 ต้นอยู่ในนั้น สีของแท่งเทียนเหล่านั้น
คือสีม่วง แต่มีเพียงต้นเดียวเท่านั้นที่เป็นสีชมพู

สัปดาห์ที่ต้น เทียนแท่งแรกสีม่วงจะถูกจุด
ท่ามกลางเทียนที่ไม่ได้จุดอีก 3 แท่ง แม้เป็น
เทียนสีเดียวกัน แต่เทียนที่จุดกับเป็นสีม่วงขาว
นวลให้แสงงามตา แต่ในความงามของมันน้ำตา
เทียนก็หยดไหลไม่ขาดระยะ แท่งเทียนก็หดหาย
ตามกาลเวลา สัปดาห์หน้าจะมีใครสนใจเทียน
เก่าๆ ที่ใช้งานไปแล้ว

เวลาของเราจะเท่ากันหรือไม่เท่ากัน อาจ
จะมีความหมายน้อยกว่า “เราใช้เวลาอย่างไร?”

แน่นอนเทียนที่ถูกจุดย่อมสูญสลาย
แต่แสงของมันก็สว่างโชติช่วง ตัวตนของมันก็
สว่างเหนือกว่าคนอื่น ชีวิตที่เดินไปกับเวลาจึง
ถามหาคุณค่าและการใช้มัน

เรากำลังจะผ่านเวลาไปอีกหนึ่งปี ตอน
แรกผมคิดว่าปีนี้อาจจะมีหนังสือรวมเล่มของ
คอลัมน์นี้ มันถูกจัดอาร์ตเตรียมไว้ในระดับหนึ่ง
แต่ต้องรอกันให้พร้อมกว่านี้ เพราะมีอีกหลายอย่าง
ที่ผมอยากจะทำให้ดีกว่านี้ ผมคิดว่าบางทีมีเวลา
มากขึ้น และให้เวลากับหนังสืออีกสักหน่อย คง
ไม่นานเกินไป ครับ...ก็เวลาอีกแหละ

ซ่อนไว้ในจังหวะชีวิต ผมหมายถึงมีหลาย
สิ่งดีๆ อยู่ในการก้าวเดินของชีวิต บางทีมันซ่อน
ไว้ให้เราค้นหา เวลาชัดเจนกว่า เวลาไม่รอการค้นหา
แต่เวลาให้เราใช้ ใช้อย่างดีที่สุด แม้เวลาของเรา
จะเท่ากัน หรือไม่เท่ากันก็ตาม

น้ำใจกัน-แก้ภัยน้ำท่วม

เรามักเข้าใจว่า ปัจจัยที่จำเป็นสำหรับวิถีชีวิตมนุษย์นั้น ได้แก่อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัยและยารักษาโรค หรือบางคนว่าห้าคือมือถือและอื่นๆ แต่เราอาจจะลืมเฉลียวใจว่า ชาติสี่อันได้แก่ ดิน น้ำ ลม และไฟก็ล้วนแต่มีความสำคัญ จำเป็นและเร่งด่วนไม่ยิ่งหย่อนเลยและยิ่งกว่าด้วยซ้ำไป อาทิ ขาดน้ำขาดลมคนเราคงล้มตายภายในพริบตา

กรณีตัวอย่างวิกฤตการณ์มหาพิบัติน้ำท่วมในประเทศไทยที่เรากำลังเผชิญกับความ เป็นจริงร่วมกันอยู่ในขณะนี้ ต่อกรณีนี้เราได้รับบทเรียน บทสอนและบทเตือนอะไรบ้าง หรือหากเราทำเป็นเฉยๆ ไม่ไยดีเพราะไม่โดน แล้วปล่อยให้หลงลืมและเลือนจากความทรงจำไปง่ายๆ ประวัติศาสตร์ก็คงจะย้อนกลับมาซ้ำรอยให้หนักหน่วงลงไปอีกได้

สาเหตุของน้ำท่วมใหญ่จนกลายเป็นมหันตภัยระดับประเทศหรือแถบอินโดจีนในครั้งนี้น่าจะมาจากหลายสาเหตุ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องปริมาณน้ำจากฝนที่ตก ที่เก็บ และที่ระบายจ่ายแจก ออกไปอย่างไม่สมดุล การพยากรณ์อากาศ การเตือนภัยล่วงหน้าและการจัดเตรียมการ ทุกอย่างให้พร้อม ตลอดจนการฝึกซ้อมรับมือป้องกันภัยกับสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้น ล้วนแต่ จักต้องเป็นสิ่งที่ต้องพึงสำเหนียก สำนึกและให้ความสำคัญร่วมมือเตรียมการให้ทันทั่วทั้งที่

การโฆษณาประชาสัมพันธ์ แต่ไม่มีกิจกรรมนำร่องสู่การปฏิบัติจริงของฝ่ายหนึ่ง แล้วอีกฝ่ายทำหูทวนลม เท่ากับเป็นการขาดการรณรงค์ส่งเสริมเชิงรุกอย่างถูกต้องของฝ่าย รับผิดชอบภาคราชการ กับการขาดความร่วมมือผนึกกำลังของฝ่ายราษฎรหรือประชาชน ทุกภาคส่วน เมื่อเป็นเช่นนี้ผลที่ตามมาจึงนำมาแต่ความสูญเสีย เสียหายและเสียใจนานัปการ เพราะขาดการบริหารจัดการที่ถูกต้องโดยไม่มีกัณฑ์ก่อนแก้อย่างทันทั่วทั้งที่ เข้าทำนองว่า วัวหายจึงคิดล้อมคอก

ขณะเดียวกันทางด้านการเมืองการปกครองประเทศนั้น ทุกพรรคจักต้องลงไป ปกป้องรักษาผลประโยชน์ของประชาชน พร้อมทั้งจะช่วยเหลือแก้ไขและเยียวยาผลเสียหาย ที่เกิดขึ้นด้วยความรับผิดชอบ โดยอย่าให้ใครหรือพรรคใดบังอาจเอาชีวิตประชาชนมา เป็นเครื่องมือและเครื่องเล่นทางการเมืองเพื่อพรรคของตนเป็นอันขาด เพราะนั่นเท่ากับ เป็นผู้แทนชนิดปากปราศรัยหัวใจเชือดคอและปากว่าตาขยิบ หรือมือไม่พายเอาเท้าราน้ำ และมือไม่ทำร้ายแต่พูดเสียดสี เอาดีใส่ตัวเอาชั่วใส่คนอื่น ฯลฯ

อย่างไรก็ดี ในวิกฤตการณ์ครั้งนี้นอกจากเราจะเห็นมวลน้ำมเหิมที่มาแบบท่วมพื้น ล้นหลาม ทั้งตามความคาดหมายและเกินความคาดหมาย ทั้งรู้ทิศทางและไม่รู้ (หลง) ทิศทาง เราก็ยังได้เห็นปรากฏการณ์ของน้ำจิตน้ำใจของมวลชนมเหิมที่หลังไหลมาทั่วสารทิศเช่นกัน ดังสมญาว่าเป็น “คนไทยไม่ทิ้งกัน”

บริษัท ดาดาซาวด์ จำกัด
ผู้นำด้านบริการให้เช่าและติดตั้งระบบเสียง ระบบแสงสี
เครื่องดนตรีมาตรฐานสากล

สำหรับงานที่ต้องการความสมบูรณ์แบบทุกประเภท
อาทิ งานคอนเสิร์ต งานแสดงสินค้า Grand opening
งาน Presentation งาน Exhibition งานเดินแบบ
งาน Event งานประชุมสัมมนาประชาสัมพันธ์
งานปาร์ตี้ และงาน Entertain จัดเลี้ยงทั่วไป
พร้อมให้คำแนะนำในผลงานของเรา
ด้วยประสบการณ์กว่า 30 ปี
จนได้รับความไว้วางใจจากบริษัทต่างๆ
ที่มีชื่อเสียงระดับประเทศ

ติดต่อ :

สมโภชน์ - จินดา ศรีประยูร 63/3 ถ.บางขุนนนท์ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร 10700

โทร. 0-2424-6150 โทร : โทรสาร 0-2434-0912 WWW.dadasoundsystem.com

E-Mail : dadasoundsystem@yahoo.com, dada_sound@hotmail.com

ผู้นำด้านพื้นโพลีเมอร์ที่แท้จริงตลอดระยะเวลากว่า 80 ปี ด้วยวัสดุเคลือบพื้น-ผนัง
ที่มีคุณภาพสูง พลาสติกอเมริกาภายใต้ชื่อทางการค้า "STONHARD" ที่มีคุณสมบัติ

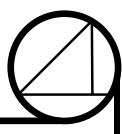
- เป็นวัสดุเคลือบผิวสามารถทนการกัดกร่อนของสารเคมีได้ดี ในแต่ละสภาวะแวดล้อม
- ลดปัญหาเรื่องการ Shut down เครื่องจักรเป็นระยะเวลานานติดต่อกัน

บริษัท 949 ซัพพลายส์ จำกัด ได้รับความไว้วางใจให้เป็นตัวแทนจำหน่ายแต่ผู้เดียวในประเทศไทย
มาเป็นเวลานานกว่า 10 ปี มีผลงานมากมายในกลุ่ม โรงงานอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม โรงงาน
ผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ และโรงแรมที่มีชื่อเสียงในประเทศไทย สิ่งต่างๆ เหล่านี้สามารถทำให้ท่าน
มั่นใจในผลิตภัณฑ์ และการบริการที่จะไม่ทำให้ท่านผิดหวัง

สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่

โทรศัพท์ 0-2645-2599

โทรสาร 0-2645-2744

บริษัท 949 : ซัพพลายส์ จำกัด

184/181 ชั้น 28 อาคารฟอร์รัมทาวเวอร์ ถนนรัชดาภิเษก ห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10320

โทรศัพท์ 0-2645-2599, 0-2645-2600 โทรสาร 0-2645-2744

ASSUMPTION COLLEGE

English Program(EP) at Rama II Campus

The school will open in May 2012.
We are now receiving applications for new EP students
for Years 1 and 4, and Years 7 and 9.

เปิดรับสมัครนักเรียนใหม่โปรแกรมภาษาอังกฤษ (English Program:EP)
เพื่อเข้าเรียนในปีการศึกษา 2555
ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 4 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 4 ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

For more information please contact our information office at "The Trinity Building"
Rama II Campus of Tel: 0 2630 7111-25 Mobile : 080 101 2552 and <http://www.assumption.ac.th>

ผู้สนใจติดต่อขอทราบข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ห้องธุรการ อาคาร The Trinity Building โรงเรียนอัสสัมชัญ แคมป์สพรธรรม 2
โทร 0 2630 7111-25 ต่อ 422-423 มือถือ 080 101 2552 หรือที่ <http://www.assumption.ac.th>

โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม
90/1 ซ.สาทร 11 เขตยานนาวา กรุงเทพฯ 10120
โทร 0 2675 6970-84 โทรสาร 0 2212-2310

โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกมัธยม
28 ซ.เจริญกรุง 40 เขตบางรัก กรุงเทพฯ 10500
โทร 0 2630 7111-25 โทรสาร 0 2237 7769

โรงเรียนอัสสัมชัญ โปรแกรมภาษาอังกฤษ
52 ซ.บางนาวิถึ คลองตันบางศรีเมือง อ.เมือง
จ.สมุทรสาคร 74000
โทร 0 2630 7111-25 มือถือ 0 80101 2552

“ให้ทั้งหมดของชีวิต...”

ช่วงเดือนสองเดือนที่ผ่านมา ผมได้พบ ได้เห็น ได้ยิน ได้ฟังเรื่องราวต่างๆ มากมาย เกี่ยวกับชีวิต ความทุกข์ ความช่วยเหลือกัน รวมถึงการค้นพบ บทเรียน และข้อสังเกตต่อสังคมไทยเราในยามร่วมทุกข์ไปด้วยกันครับ ผมเลยนำมาเป็นของฝากให้กับท่านผู้อ่านทุกท่านครับ

มาเพราะอยากช่วยหรือมาช่วยเพราะเป็นแพชั่น?

อาสาสมัครช่วยน้ำท่วมมีตั้งแต่เด็กเล็กๆ คนหนุ่มสาวผู้ใหญ่จนถึงผู้อาวุโส ช่วยกันเตรียมถุงยังชีพ ทำซูชิพ ทำอาหาร ส่งอาหาร นำคนเจ็บมาส่งโรงพยาบาล บรรจกระสอบทราย ทำคันกั้นน้ำ... ถ้าบอกเล่าความในใจอย่างสั้นๆ ตรงไปตรงมาของอาสาหลายๆ คนคือ “มาเพราะอยากช่วย” อาสาสมัครคนหนึ่งบอกว่า “มาปฏิบัติธรรมร่วมกัน ซึ่งแตกต่างจากปฏิบัติธรรมแบบภavanaที่บ้าน แต่มาปฏิบัติธรรมร่วมกันโดยมาร่วมแรงช่วยเหลือคนอื่น” อีกหลายคนบอกว่า “รู้สึกไม่สบายใจที่จะอยู่กับบ้านโดยไม่ได้ช่วยอะไรเลย ขณะที่คนอื่นเป็นทุกข์กันอยู่”... มีน้องนักศึกษาเคยถามกันว่า “หรือว่ามาเพราะเป็นแพชั่น?” เป็นที่น่าสังเกตว่า ไม่ว่าอาสาสมัครทั้งหลายจะมาเพราะเหตุผลใดก็ตาม สิ่งที่ทำนั้นก็เกิดผลดีต่อผู้ประสบภัยได้เช่นกัน...

ผู้ประสบภัยกลายเป็นอาสาสมัคร

มีเรื่องราวมากมายของผู้ประสบภัยที่เริ่มด้วยการมารับอาหาร ถุงยังชีพ และเห็นว่ายังมีคนต้องการความช่วยเหลืออีกมาก ที่สุดพวกเขาเข้าร่วมกับหน่วยงานอาสาหรือไม่ก็จัดตั้งทีมของตนเองนั่งเรือ นั่งรถ หรือเดินลุยน้ำ ออกช่วยเพื่อนบ้าน ช่วยชุมชน... ออกไปแจกอาหาร แจกถุงยังชีพ เยี่ยมให้กำลังใจ พาคนเจ็บส่งโรงพยาบาล พวกเขาบอกว่า “เป็นเพราะเห็นคนอื่นลำบากกว่า...” และพวกเขายังพอดูแลตัวเองได้... นอกนั้นการช่วยคนอื่นทำให้เขาออกจากตัวเอง ไม่มีคิดมาก สิ่งที่พวกเขาช่วยได้มากคือนำทีมไปช่วยในจุดที่การช่วยเหลือยังเข้าไม่ถึง เพราะพวกเขารู้จักชุมชนเป็นอย่างดีเนื่องจากเป็นคนในพื้นที่

เสียดสรับน้ำท่วมแทนคนอื่นด้วยความเต็มใจ

มีชุมชนหลายชุมชนที่เสียดสยอมรับน้ำท่วมมานานเกือบ 2 เดือนแทนชุมชนอื่นด้วยความรู้ตัวและเต็มใจ อย่างชุมชนบ้านบางแคโน บางแคนอก และบางกระบือ ที่จังหวัดสิงห์บุรี ยอมให้ทางการทำพนังกั้นน้ำซึ่งทำให้น้ำท่วมทั้ง 3 ชุมชน เพื่อป้องกันชุมชนชาวตลาดเมืองสิงห์บุรีให้รอดจากน้ำท่วม... ชาวบ้านบอกว่า “ยอมเพราะเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม” และชาวบ้านฝั่งที่น้ำไม่ท่วมก็มีความรู้สึกขอบคุณ เห็นอกเห็นใจ และให้ความช่วยเหลือชาวบ้านฝั่งที่เสียดสให้น้ำท่วมบ้าน ไม่ทอดทิ้งพวกเขา โดยช่วยกันหาอาหารข้าวของเครื่องใช้ต่างๆ มาช่วยเหลือแทบทุกวัน จนสถานการณ์น้ำท่วมเริ่มคลี่คลาย ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นผลจากการที่ชาวบ้านทั้งสองฝ่ายประชุมปรึกษาหารือและตัดสินใจร่วมกันในช่วงที่น้ำเริ่มท่วมเข้ามาในพื้นที่

ยุติความขัดแย้งด้วยการใส่ใจความต้องการของทั้งสองฝ่าย

ความขัดแย้งระหว่างชุมชนที่อยู่เหนือคันกั้นน้ำและชุมชนหลังคันกั้นน้ำ รวมทั้งความขัดแย้งระหว่างชุมชนกับทางการในการเปิดหรือปิดประตูระบายน้ำการวางบักเบ๊กเกิดขึ้นมากมายหลายพื้นที่... แม้ว่าเหตุการณ์อาจเริ่มด้วยการปิดถนน การรื้อบักเบ๊ก รื้อกระสอบทราย แต่ก็จบลงด้วยการพูดคุย เจรจา หาทางออกร่วมกันจนเป็นที่พอใจของทั้งสองฝ่าย...

นักข่าวถามคนที่อยู่หลังคันกั้นน้ำว่า คิดอย่างไรถ้าปล่อยน้ำมา ชาวชุมชนตอบว่า “ถ้าปล่อยมาแล้ว น้ำก็ท่วมชุมชนเราสิ จะสูงขนาดไหนเนี่ย” นักข่าวถามต่อไปว่า “ตอนนี้ชุมชนเหนือคันกั้นน้ำ น้ำท่วมสูง 1 เมตรกว่า เขากำลังเดือดร้อน” ชาวชุมชนคนเดิมตอบว่า “อ้อ! ถ้าอย่างนั้น ปล่อยน้ำลงมาบ้างก็ได้ แบ่งเบากันบ้าง เราคนไทยด้วยกัน”

สิ่งที่น่าสังเกตคือ เมื่อชาวบ้านในชุมชนหลังคันกั้นน้ำรับรู้ความทุกข์ยากของชาวบ้านในชุมชนเหนือคันกั้นน้ำที่น้ำท่วมสูงและน้ำขังนานแล้ว... มักจะเกิดความเห็นใจและยินยอมให้ระบายน้ำลงมาในชุมชนของตน โดยให้ทั้งสองฝ่ายพออยู่ได้... บทเรียนของการจัดการกับความ

ขัดแย้งอยู่ที่การมีส่วนร่วมของชุมชน การได้ฟังได้รับรู้ความทุกข์ของอีกฝ่ายหนึ่ง... เพราะความขัดแย้งที่เกิดขึ้นนั้น เนื่องมาจากการไม่ได้สื่อสารชี้แจงกัน และไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่จนถึงกับขาดอาหาร ขาดน้ำดื่ม ทำให้ชาวบ้านรู้สึกถูกละทิ้งและรู้สึกโกรธแค้นใจ...

ส่วนกรณีที่มีความขัดแย้งยืดเยื้อนั้นมาจากกรณีที่อีกฝ่ายใช้อำนาจในการตัดสินใจโดย

ขาดความเอาใจใส่ความต้องการของอีกฝ่าย หรือการไม่ให้พื้นที่อีกฝ่ายหนึ่งมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

จากสะพานแห่งความรักถึงคลองประดิษฐ์

ความทุกข์จากน้ำท่วม และการได้สัมผัสกับความทุกข์ของคนอื่น ช่วยให้เกิดการดูแลตนเอง การร่วมแรงร่วมใจในหลายชุมชน การประสานความช่วยเหลือ มีทั้งชาวบ้าน อาสาสมัคร หน่วยงาน และผู้มีจิตศรัทธาทำให้หลายชุมชนอยู่รอดได้ในช่วงน้ำท่วม รวมถึงการป้องกันน้ำท่วมในพื้นที่ที่ยังมาไม่ถึงด้วย

... ตัวอย่างเช่น การร่วมกันสร้าง “สะพานแห่งความรัก” เป็นสะพานไม่ยาวกว่า 2 กิโลเมตร ผ่านชุมชนหลายชุมชนในเขตดอนเมืองเพื่อใช้เดินออกมารถไฟได้โดยไม่ต้องลุยน้ำที่เริ่มเน่าสูงครึ่งตัวและไม่ต้องเสียค่าโดยสารเรือ... ชาวบ้านบอกว่าที่ตั้งชื่อว่า “สะพานแห่งความรัก” เพราะคนทั้งในและนอกชุมชนมาช่วยกันทำด้วยความรัก ชาวบ้านในชุมชนก็มีความสุข คนช่วยทำสะพานก็มีความสุขที่ได้ช่วยชาวบ้าน... และยังเป็นสัญลักษณ์ของความรัก ความช่วยเหลือกัน และกันอีกด้วย

... อีกตัวอย่างหนึ่งคือการร่วมแรงร่วมใจกันของประชาชน ภาคเอกชน และทางการทำ “คลองประดิษฐ์” ความยาว 100 เมตรที่สมุทรสาครเพื่อป้องกันน้ำท่วม ช่วยสูบน้ำจากคลองตามธรรมชาติระบายน้ำลงทะเลได้เร็วขึ้นจากเดิม 0.35 ล้าน ลูกบาศก์เมตรต่อวัน เพิ่มขึ้นเป็น 1.3 ล้าน ลบ.ม./วัน (เพิ่มขึ้น 3.7 เท่า)

“เพราะได้สัมผัสความยากลำบากของประชาชนในพื้นที่น้ำท่วมทั้งของนครสวรรค์ อ่างทอง พระนครศรีอยุธยา ปทุมธานี นนทบุรี กระทั่งน้ำท่วมแถบพระราม 2” “เมื่อได้ลงพื้นที่น้ำท่วมจึงรู้ว่าสิ่งที่ชาวบ้านต้องการไม่ใช่ของบริจาค แต่เขาต้องการให้น้ำลดอย่างรวดเร็วที่สุด” “ดูตามสื่อต่างๆ ก็คิดหนักว่าเราสามารถช่วยอะไรได้บ้าง ต้องทำอะไรจึงสามารถคลายทุกข์ให้แก่คนไทยที่เดือดร้อนเหล่านั้น เพราะบางพื้นที่ท่วมมาเป็นเดือนและไม่มีทีท่าว่าน้ำจะลดลงง่ายๆ จนน้ำเริ่มเน่าแต่ชาวบ้านก็ยังต้องอยู่ในน้ำเน่าๆ อย่างนั้น ขนาดเราลงพื้นที่แค่ 4 ชั่วโมงยังแสบเลย” คุณวิวัฒน์ สิงห์ชัย วิศวกรผู้ริเริ่มคลองประดิษฐ์กล่าว

โปร่งใส-ช่วยเหลืออย่างเท่าเทียม

จากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น จะเห็นได้ว่าประชาชน อาสาสมัครให้ความสำคัญกับความโปร่งใส ตรวจสอบได้ และการปฏิบัติต่อผู้ประสบภัยน้ำท่วมอย่างเท่าเทียมตามหลักมนุษยธรรม

ไม่เลือกปฏิบัติ... เช่น มีข่าวหรือคลิปแสดงให้เห็นถึงการเก็บของบริจาคไว้ และการกระจายของบริจาคไม่ถึงคนที่เดือดร้อนจริงๆ... ให้เกิดผู้คนที่จำนวนมากไม่แน่ใจในความโปร่งใสและความเท่าเทียมในการให้ความช่วยเหลือ... ประชาชน อาสาสมัครเป็นจำนวนมากจึงต้องการให้ความร่วมมือ งดการบริจาคกับหน่วยงานหรือโครงการนั้น

... ในยุคข่าวสารข้อมูล ผู้คนแสวงหาความจริงได้หลายทาง และวิเคราะห์แยกแยะการให้ความช่วยเหลือที่ทำให้พวกเขาเข้าใจได้ว่า “เป็นการช่วยเหลือที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวมอย่างแท้จริง มิใช่การทำเพื่อประโยชน์ส่วนบุคคลหรือคนบางกลุ่ม”

ข้อมูลน่าเชื่อถือ ตรงไปตรงมา เข้าใจง่าย

สำหรับการรับข้อมูลในสถานการณ์น้ำท่วม ประชาชนต้องการความชัดเจน ตรงไปตรงมา เชื่อถือได้ และเข้าใจง่าย เพื่อการประเมินสถานการณ์ว่า จะดูแลตนเอง ดูแลครอบครัว ดูแลชุมชนที่ตนอยู่อย่างไร...

จะสังเกตได้ว่า การที่ประชาชนจะให้ความเชื่อถือหรือไม่นั้น ขึ้นอยู่กับว่าข้อมูลที่หน่วยงานนั้นหรือผู้เชี่ยวชาญท่านนั้นให้กับประชาชนแล้ว เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตามมาสอดคล้องกับข้อมูลที่ให้ไว้หรือไม่... ถ้าสอดคล้องก็ได้รับความเชื่อถือ ถ้าไม่สอดคล้องก็ไม่ได้ได้รับความเชื่อถือ... ที่สุดจะเหลือเฉพาะหน่วยงานบางแห่ง และผู้เชี่ยวชาญบางท่านเท่านั้นที่ประชาชนให้ความเชื่อถือ...

การพัฒนาองค์ความรู้ ความน่าเชื่อถือ และวิธีการให้ข้อมูลที่ตรงไปตรงมา เข้าใจง่ายจึงเป็นสิ่งสำคัญเพื่อเตรียมพร้อมรับมือกับเหตุการณ์ภัยพิบัติต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

ใส่ใจกับชาวบ้านคนเล็กคนน้อยที่เดือดร้อน

การรับมือกับอนาคต... ขณะนี้มีแผนการเสียหาย พื้นที่ และแผนป้องกันน้ำท่วมทั้งระยะสั้น กลาง และระยะยาว... อย่างไรก็ตาม มีข้อสังเกตจากผู้ประสบภัยมากมายสะท้อนขึ้นมาว่า ติดตามจากสื่อ ได้ยินว่าทางราชการจะให้ความช่วยเหลือภาคธุรกิจเอกชนที่ประสบภัยน้ำท่วม... แต่ยังไม่ได้รับความชัดเจนเรื่องความช่วยเหลือประชาชนซึ่งเป็นแรงงานรับจ้างตามโรงงาน... จึงขอร้องให้

ใส่ใจกับพวกเขาด้วยเพราะกำลังเดือดร้อน... ต้องการความชัดเจนว่าจะได้รับการจ้างงานต่อหรือไม่ พวกเขาจำนวนไม่น้อยทำงานที่บริษัทนั้นๆ มานาน 10 ปี 15 ปีก็มี... และจะได้รับเงินค่าจ้างที่ค้างจ่ายไว้บ้างหรือไม่พวกเขาเห็นใจบริษัทที่โดนน้ำท่วมและยินดีจะรับเงินค่าจ้างน้อยกว่าที่ได้รับ เช่น ได้รับครึ่งหนึ่ง หรือแม้แต่ได้รับเพียง 1 ใน 4 ก็ตาม...

นอกจากนั้น ยังมีประชาชนในภาคการเกษตรอีกมากมายหลายจังหวัดที่ผลิตเสียหายทั้งหมดหรือแทบทั้งหมด พวกเขาจะได้รับการเยียวยาอย่างไรบ้าง... หรือต้องเผชิญชะตากรรมของตนเองโดยไม่ได้รับการเหลียวแล... ทั้งในพื้นที่มากมายของพวกเขาที่น้ำท่วมนั้น ถูกทำให้เป็นพื้นที่รับน้ำเพื่อลดปริมาณน้ำให้กับพื้นที่อื่น เช่น กรุงเทพฯ ชลบุรี ???

สิ่งสำคัญเหล่านี้เราสามารถติดตาม ช่วยเหลือ และกระตุ้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ดูแลเอาใจใส่ประชาชนที่กำลังเดือดร้อนอยู่ได้อย่างไรบ้าง???

พลังทางสังคมของโซเชียลมีเดีย

เราได้เห็นพลังของการสื่อสารในโลกอินเทอร์เน็ตโดยผ่านทางโซเชียลมีเดียอย่างเช่น เฟซบุ๊ก ในเหตุการณ์น้ำท่วมครั้งนี้ ตั้งแต่การเผยแพร่ข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับน้ำท่วม การขอรับบริจาค การระดมอาสาสมัครได้อย่างรวดเร็ว กว้างขวาง มีประสิทธิภาพสูง รวมทั้งการเผยแพร่สิ่งที่ทำให้เกิดความสงสัยในความโปร่งใส มีการเผยแพร่คลิปและรูปภาพต่างๆ จนทำให้หน่วยงานและผู้รับผิดชอบถูกตรวจสอบและถูกปรับเปลี่ยนผู้รับผิดชอบในเวลาต่อมา...

นอกจากนี้ยังมีการเผยแพร่สิ่งประดิษฐ์และคำแนะนำต่างๆ มากมายที่ช่วยให้ประชาชนใช้ชีวิตอยู่กับน้ำได้ในโลกโซเชียลมีเดียเช่นกัน อาทิ รถสามล้อยกสูง จักรยานน้ำจากโพน เรือจากกะละมัง การทำรองเท้าบูทเดินลุยน้ำท่วมจากถุงดำ การทำส้วมจากถังกระดาก การจัดการกับอุจจาระในยามน้ำท่วมสูงจนใช้ส้วมในบ้านไม่ได้ การมีสติเมื่ออยู่ในภavnน้ำท่วม...

ในเหตุการณ์น้ำท่วมครั้งนี้ เราไม่อาจปฏิเสธได้ว่า โลกอินเทอร์เน็ตและโซเชียลมีเดียมีพลังขับเคลื่อนสังคมไปในทิศทางที่ช่วยให้เกิดความรัก ความเข้าใจ ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รวมถึงความดีงามต่อส่วนรวม

สิ่งร้ายและสิ่งดีจากเหตุน้ำท่วม

สิ่งร้ายคือ โจรผู้ร้ายปล้นบ้านของผู้ประสบภัยกวาดทรัพย์สินเป็นจำนวนมาก จนได้รับคำวิจารณ์มากมายว่าเป็นการซ้ำเติมความทุกข์ของประชาชน... นอกจากนี้การขายอาหารและของใช้จำเป็นนั้น ผู้ค้าหลายรายปรับราคาสูงขึ้นซึ่งมีทั้งที่พอจะรับและเข้าใจได้จนถึงราคาสูงจนไม่สามารถรับได้ อย่างเช่น ไข่ไก่ รองเท้าบูท กางเกงพลาสติกกันน้ำ บางแห่งแพงกว่าต้นทุน 3-4 เท่า...

ในอีกด้านหนึ่งมีชุมชนที่จัดเวรยามปกป้องดูแลทรัพย์สินของกันและกัน... มีพ่อค้าแม่ค้าที่ยังคงขายในราคาปกติ ได้กำไรพออยู่ได้ก็มีมาก อย่างเช่น คุณป้าร้านขายกล้วยเตี้ยแถวปทุมธานีร้านหนึ่งยังคงขายกล้วยเตี้ยชามละ 20 บาทเท่าเดิม แม้ต้นทุนจะสูงขึ้นเพราะต้องเหมารถหกล้อไปซื้อของจากตลาดที่ไกลกว่าเดิม แต่คุณป้าเจ้าของร้านบอกว่า “เราได้กำไรน้อยลงพออยู่ได้... เห็นใจคนอื่นลำบากน้ำท่วมเหมือนกัน”

สำหรับเราคริสตชนที่น้ำท่วมและน้ำไม่ท่วมบ้าน

มีคำถามถามมาว่า “เราคริสตชนทั้งที่น้ำท่วมบ้านและน้ำไม่ท่วมบ้านจะมีทำอย่างไรได้บ้างในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมดในขณะนี้...” ทำให้ผมคิดถึงเรื่องราวในพระคัมภีร์ที่เขียนว่า...

ขณะที่พระองค์ประทับนั่งตรงหน้าผู้ทาน ทอดพระเนตรเห็นประชาชนใส่เงินลงในตู้ทานคนมั่งมีหลายคนใส่เงินจำนวนมาก หญิงม่ายยากจนคนหนึ่งเข้ามา เอาเหรียญทองแดงสองเหรียญใส่ลงในตู้ทาน พระองค์จึงทรงเรียกบรรดาศิษย์เข้ามาตรัสว่า “เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า หญิงม่ายยากจนคนนี้ได้ทำทานมากกว่าทุกคนที่ได้ใส่เงินลงในตู้ทาน เพราะทุกคนเอาเงินที่เหลือใช้มาทำทาน แต่หญิงคนนี้ขัดสนอยู่แล้ว ยังนำเงินทั้งหมด นำทุกอย่างที่มีอยู่สำหรับเลี้ยงชีวิตมาทำทาน” (มก 12:41-44)

ครับ... “หญิงคนนี้ขัดสนอยู่แล้ว ยังนำเงินทั้งหมด นำทุกอย่างที่มีอยู่สำหรับเลี้ยงชีวิตมาทำทาน”... ผมค้นพบความจริงนี้จากเรื่องราวต่างๆ ที่เกิดขึ้นในเหตุการณ์น้ำท่วม (ดังที่ได้เขียนไว้ข้างต้น) ว่า... มีผู้คนมากมายที่นำทุกอย่างที่มีอยู่มาให้กับคนอื่น... มิใช่เฉพาะการบริจาคทรัพย์สินเท่านั้น... แต่เป็นการให้ “ทุกอย่างที่มีอยู่” ครับ... ไม่ว่าจะ เป็น ให้ร่างกาย ให้แรงใจ ให้เวลา ให้ความใส่ใจ ให้ความคิด ให้ความสามารถ ให้ความช่วยเหลือ ให้ความร่วมมือ ให้การรับฟัง ให้ความเข้าใจ... ฯลฯ

ในช่วงเวลานี้ ผมเห็นคริสตชนมากมายที่ออกจากตนเอง และให้ชีวิต ให้ตนเองกับคนอื่น... “ถ้าผู้ใดอยากติดตามเรา ก็ให้เขาเลิกนึกถึงตนเอง ให้แบกไม้กางเขนของตน และติดตามเรา ผู้ใดใคร่รักษาชีวิตของตนให้รอดพ้น จะต้องสูญเสียชีวิตนั้น แต่ถ้าผู้ใดเสียชีวิตของตนเพราะเรา และเพราะข่าวดี ก็จจะรักษาชีวิตได้” (มก 8:34-35)

ผมแน่ใจว่า คำตอบทั้งหมดนี้คงอยู่ที่หัวใจของเราทุกคนแล้ว... และสิ่งนี้เป็นหัวใจเดียวกับพระเยซูเจ้า... พระองค์ทรงมาบังเกิดเป็นมนุษย์และให้ทั้งหมดของชีวิตเพื่อเราทุกคน... ขอพระกุมารเยซูทรงอวยพรท่านผู้อ่านและครอบครัวของท่านผู้อ่านทุกท่าน ขอพระองค์ทรงคุ้มครองดูแล เป็นแสงสว่างนำทางท่านในติดตามพระองค์บนหนทางแห่งรักและรับใช้... ในทุกวันของชีวิต... ขอให้ทุกท่านมีความสุข มีกำลังใจเป็นพิเศษนะครับ “สุขสันต์วันคริสตสมภพ และวันขึ้นปีใหม่ นะครับทุกๆ ท่าน”

เชิญชมเว็บไซต์บ้านใส่ใจ www.carefor.org

เพื่อชีวิต ความรัก มิตรภาพ กำลังใจ สื่อสารอย่างสันติ ปันน้ำใจ ถามตอบปัญหาชีวิต

บ้านใส่ใจบนเฟซบุ๊ก www.facebook.com/carefor.org

โรคน้ำกัดเท้า (2)

กระเทียม การศึกษาประสิทธิภาพในการรักษาโรคน้ำกัดเท้าของสารสกัด ajoene จากกระเทียม พบว่าการให้ผู้ป่วยทาเจลที่มีส่วนผสมของ ajoene 1.0% ให้ผลในการรักษาดีกว่าการรักษาด้วยครีม 1% terbinafine โดยพบว่าในวันที่ 30 ของการศึกษาผู้ป่วยกลุ่มที่ทาเจลที่มีส่วนผสมของ ajoene 1.0% มีอาการดีขึ้นคิดเป็น 100% ในขณะที่ผู้ป่วยกลุ่มที่ทาครีม 1% terbinafine ดีขึ้นเพียง 88% อย่างไรก็ตามผู้ป่วย 5 คนระบุว่ามีการแสบร้อนบริเวณแผลหลังจากทาเจล ajoene 1.0%

Tea tree oil และน้ำมันดอกทานตะวัน การศึกษาทางคลินิกถึงประสิทธิภาพในการรักษาโรคน้ำกัดเท้าของ tea tree oil พบว่า tea tree oil เข้มข้น 25 และ 50% ทาวันละสองครั้ง เป็นเวลา 4 สัปดาห์ ช่วยบรรเทาอาการได้ 72 และ 68% ตามลำดับ และการเปรียบเทียบผลการรักษาผู้ป่วยโรคน้ำกัดเท้าระหว่างครีม Oleozon^o ซึ่งมีน้ำมันดอกทานตะวันเป็นส่วนประกอบหลัก กับครีม Nizoral^o พบว่าการทาครีม Oleozon^o วันละสองครั้ง เป็นเวลา 6 สัปดาห์ ทำให้อาการโรคน้ำกัดเท้าดีขึ้นคิดเป็น 75% ในขณะที่การรักษาด้วยครีม Nizoral^o ดีขึ้นคิดเป็น 81%

จะเห็นได้ว่า มีสมุนไพรหลายชนิดที่ได้กล่าวมาแล้วคือ เทียนบ้าน สีเสียดเหนื่อ มังคุด กระเทียม น้ำมัน

เปลือกส้มเกลี้ยง น้ำมันดอกทานตะวัน และ tea tree oil มีศักยภาพในการรักษาโรคน้ำกัดเท้า และต้านเชื้อราที่เป็นสาเหตุของโรคน้ำกัดเท้า ซึ่งสามารถหาได้ง่าย และได้มีการทดลองในรูปแบบยาเตรียมที่เหมาะสมเพื่อใช้ในการรักษาบ้างแล้ว แต่ทางที่ดีควรป้องกันไม่ให้เกิดโรคขึ้น ซึ่งสามารถทำได้โดยการหมั่นรักษาความสะอาดบริเวณเท้าหากจำเป็นต้องย่ำน้ำควรใส่รองเท้าบูท หรือถ้าต้องย่ำน้ำโดยไม่ได้ใส่รองเท้าบูท หลังจากย่ำน้ำแล้วควรรีบล้างเท้าทำความสะอาด แล้วเช็ดให้แห้งโดยเฉพาะตามซอกนิ้วเท้า หากเท้ามีบาดแผล ควรชะล้างด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อ จะช่วยป้องกันโรคน้ำกัดเท้าได้

ชื่อ **เทียนดอก เทียนไทย เทียนสวน** (ภาคกลาง)

ชื่อวิทยาศาสตร์: *Impatiens balsamina* L. ชื่อสามัญ: Garden Balsam

วงศ์ : BALSAMINACEAE

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์ : ไม้ล้มลุกสูง 30-80 ซม. ลำต้นอวบน้ำและค่อนข้างโปร่งแสง ออกดอกออกผลแล้วต้นจะตาย ใบเดี่ยวเรียงสลับรอบลำต้น รูปวงรี ขอบใบหยักฟันเลื่อย ดอกเดี่ยวหรือเป็นกระจุก ออกที่ซอกใบ กลีบดอกมีสีชมพู แดง ม่วง ขาว ผลเป็นผลแห้ง เมื่อแก่จัดจะแตกออก เปลือกผลมีวุ้นหนืดขึ้น และติดเมล็ดที่ค่อนข้างกลมสีน้ำตาลออกมา เพื่อช่วยกระจายพันธุ์

ส่วนที่ใช้ : ใบสด ดอกสด ใบแห้ง เก็บใบขนาดกลางที่สมบูรณ์ ส่วนใหญ่หมอจีนใช้ใบของเทียนดอกขาว

สรรพคุณ :

* **ใบสด** - ตำพอกเล็บขบและปวด ตามนิ้วมือ นิ้วเท้า

- ถอนพิษ ปวดแสบ ปวดร้อน

* **ใบแห้ง** - แก้แผลอักเสบ ฟิหนอง แผลเน่าเปื่อย แผลเรื้อรัง

ชื่อ : **มังคุด** ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Garcinia mangostana* L.

ชื่อสามัญ : Mangosteen วงศ์ : Guttiferae

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์ : ไม้ต้น สูง 10 - 12 เมตร ทุกส่วนมียางสีเหลือง ใบเดี่ยว เรียงตรงข้าม รูปไข่ หรือรูปวงรีแกมขอบขนาน กว้าง 6 - 11 เซนติเมตร ยาว 15 - 25 เซนติเมตร เนื้อใบหนาและค่อนข้างเหนียว คล้ายหนัง หลังใบสีเขียวเข้ม เป็นมัน ท้องใบสีอ่อน ดอกเดี่ยวหรือเป็นคู่ ออกที่ซอกใบ โกล่ปลายกิ่ง สมบูรณ์เพศ หรือแยกเพศ กลีบเลี้ยงสีเขียวอมเหลือง กลีบดอกสีแดง น้ำตาล ผลเป็นผลสด ค่อนข้างกลม

ส่วนที่ใช้ : เปลือกผลแห้ง

สรรพคุณ : เป็นยารักษา น้ำกัดเท้า

ชื่ออื่น : **สีเสียดเหนือ** (ภาคกลาง) **สีเสียดเหลือง** (เชียงใหม่) สะเจ (เงี้ยว-แม่ฮ่องสอน) สีเสียดจิเสียด (ภาคเหนือ) สีเสียดแก่น (ราชบุรี) ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Acacia catechu* (L.f.) Willd. ชื่อสามัญ : Catechu Tree} Cutch Tree วงศ์ : LEGUMINOSAE-MIMOSOIDEAE

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์ : ไม้ต้นขนาดกลาง สูงถึง 15 เมตร เปลือกสีเทาคล้ำ แตกเป็นสะเก็ดบาง เรือนยอดเป็นรูปกรวยต่ำๆ ตามกิ่งก้านมีหนามโค้งเป็นคู่อู๋ทั่วไป ใบ ประกอบแบบขนนก 2 ชั้น มีก้านแขนง 10-20 คู่ ใบย่อยเล็กมากเรียงกันแน่นอยู่บนแกนกลาง 30-50 คู่ ดอกเล็ก ออกเป็นช่อแบบหางกระรอก สีเหลือง กลิ่นหอมอ่อนๆ ยาวประมาณ 5-10 เซนติเมตร ผล เป็นฝักแบน บาง แคนสีน้ำตาล แตกเมื่อแก่

ส่วนที่ใช้ : เปลือกต้น เมล็ดฝักก่อนสีเสียด (เป็นสิ่งสกปรกที่ได้จากการนำเนื้อไม้มาตัดให้เป็นชิ้นเล็กๆ ต้มกับน้ำ กรองและเคี้ยวให้งวด จะเหลือก้อนแข็ง สีดำและเป็นเงา

สรรพคุณ :

* **เมล็ดในฝัก** - ฝนแก้โรคหิด แผลน้ำกัดเท้า

วิธีและปริมาณที่ใช้

* **แก้แผลเรื้อรัง** ใช้เปลือกต้น ต้มกับน้ำ ใช้ล้างแผล หัวนมแตก ใช้ล้างแผล แก้แผลเน่าเปื่อยเรื้อรัง น้ำกัดเท้า

* **แก้โรคหิด** ใช้เมล็ดฝัก ฝนทาแก้โรคหิด แผลน้ำกัดเท้า

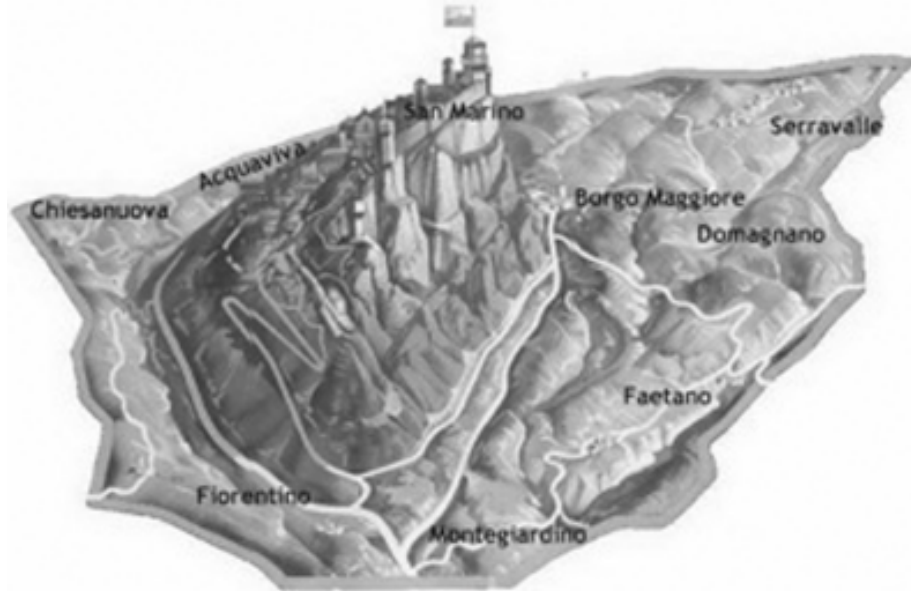
สารเคมี

* ทั้งต้น พบ Epicatechin

* เปลือกต้น พบ Catechol, Gallic acid, Tannin

* แก่น พบ Catechin, Dicatechin

* ใบ พบ Catechin, Isoacacatechol, Tannins isoacacatechol acetate

รัฐซานมารีโน

พวกเราคนไทยอยู่ที่ไหนก็จะมักจะหาโอกาสรวมกลุ่มกันซึ่งกลุ่มคนไทยในโรมก็มีการรวมตัวกันทำกิจกรรมต่างๆ เพื่อเชื่อมความสัมพันธ์กันแม้ว่าพี่น้องชาวไทยส่วนใหญ่เป็นชาวพุทธ แต่พวกเราที่เปิดตัวกับทุกคนบางปีมีพวกเรานักศึกษาไทยไปเยี่ยมพระที่วัดพุทธบ้างในโอกาสสำคัญและพอเราจัดงานก็มีพี่น้องชาวพุทธบางคนมาร่วมด้วย

ปีนี้พวกเราจัดพักผ่อนด้วยกันต้นปีการศึกษาเพราะยังไม่ติดภารกิจเรื่องการศึกษามากนักเราไปกันที่สาธารณรัฐซานมารีโนซึ่งจะว่ากันตามกฎหมายระหว่างประเทศแล้วในประเทศอิตาลีมีสองรัฐเล็กที่ปกครองตนเองอย่างอิสระคือซานมารีโนและรัฐวาติกัน

ซานมารีโนเป็นรัฐอิสระที่เก่าแก่แห่งหนึ่งของโลกคือกำเนิดเมื่อวันที่ 3 กันยายน ค.ศ. 301 โดยแยกตัวออกจากอาณาจักรโรมันในสมัยนั้นแต่เพิ่งจะมีรัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายเมื่อวันที่ 8 กันยายน ค.ศ. 1600

ตำนานเล่าว่าผู้ก่อตั้งคือนักบุญมารีโนสได้หลบหนีการเบียดเบียนศาสนาในช่วงศตวรรษแรกๆ จากเกาะรีบ (Rab) ปัจจุบันอยู่ในประเทศโครเอเชีย มายังเมืองเรมินิ (เมืองชายฝั่งทางทะเลอาเดรียติกของอิตาลี) ไปหลบตัวอยู่ที่ภูเขาติตาโน (Titano) และได้สร้างวัดน้อยแห่งหนึ่งขึ้นและตั้งแต่นั้นกลางศตวรรษที่ห้าเป็นต้นมาก็เริ่มมีชุมชนเนื่องจากอยู่ในทำเลที่ไม่น่าสนใจเป็นภูเขาและไม่มีทรัพยากรใดๆ ทำให้รัฐนี้ได้เป็นรัฐอิสระเรื่อยมา ในช่วงที่นโปเลียน (1797) ปกครองดินแดนอิตาลีผู้นำรัฐก็ตีสนิทกับนโปเลียนจนได้พื้นที่รอบเขาค้ำล่างเพิ่มอีกด้วยและในช่วงสำคัญที่กำลังรวมรัฐของอิตาลีซานมารีโนได้เป็นที่หลบภัยของผู้สนับสนุนการรวมชาติซึ่งต่อมาประเทศ

อิตาลีได้รับรองเอกราชของซานมารีโน อย่างไรก็ตามเยอรมันได้ยึดครองช่วงระยะเวลาสั้นๆ ระหว่างสงครามโลกครั้งที่สอง

ซานมารีโนเป็นสมาชิกของสหประชาชาติปี 1992 แม้จะไม่ได้เป็นสมาชิกของสหภาพยุโรปแต่ก็ยอมรับเงินยูโรมาใช้ในประเทศมีพื้นที่ประมาณ 61 ตารางกิโลเมตร (รัฐวาติกันมีเพียง 0.44 ตารางกิโลเมตรเท่านั้น) มีประชากรประมาณ 30,000 คน พวกเราเดินทางกันแต่เช้าเพราะการเดินทางโดยรถบัสจะใช้เวลามากกว่ารถไฟ แต่จะสะดวกกว่าเพราะไปถึงตัวซานมารีโนได้เลย เราได้มีกิจกรรมด้วยกันบนรถบัส มีภาวนาร่วมกันซานมารีโนไม่ได้มีชื่อเสียงเรื่องสักการสถาน

ดังนั้นสำหรับสถานที่ที่พวกเราไปครั้งนี้คือไป
เปิดหูเปิดตาจริงๆ
สำหรับเหตุการณ์ที่ผ่านมาระหว่างวันที่

18-20 พฤศจิกายน สมเด็จพระสันตะปาปา
ทรงเสด็จเยือนประเทศเบนิิน งานนี้ทำให้
แอฟริกากลายเป็นจุดสนใจอีกครั้งในช่วงสัปดาห์

การเสด็จเยือน สถานีโทรทัศน์ราย (Rai) ได้มาที่ หอพักของผมเพื่อทำบทสัมภาษณ์เพื่อนชาวเบนิิน และพระสงฆ์แอฟริกันกลุ่มหนึ่ง การเสด็จเยือนของ พระองค์ทำให้พระศาสนจักรที่นั่นมีชีวิตชีวมมากขึ้น

ข่าวสุดท้ายคือวันหนึ่งในห้องอาหาร อธิการหอพักได้แจกบทประจำมิสซาลฉบับตีพิมพ์ ใหม่ภาษาอังกฤษเพื่อให้หลายคนที่ใช้มิสซาลาษา อังกฤษได้คุ้นเคยกับคำใหม่ๆ และเราหลายคนคง ทราบข่าวบ้างแล้วเหมือนกันนั่นหมายความว่า ตั้งแต่วันที่ 27 พฤศจิกายน 2011 นี้เป็นต้นไป เราจะมิบทประจำมิสซาลาษาอังกฤษเป็นแบบ ทางการของพระศาสนจักร เรามีประสบการณ์ แบบนี้ครั้งหนึ่งเมื่อประมาณสิบปีที่แล้วที่ พระศาสนจักรคาทอลิกไทยเราได้ปรับปรุง บทประจำมิสซาลาษาไทยเรา แต่ปรากฏการณ์ ครั้งนี้จะสร้างผลการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่กว่า เพราะคนที่ใช้ภาษาอังกฤษมีเกือบพันล้านคน ทั่วโลก การแปลนี้ใช้เวลาถึง 30 ปีเพื่อหาคำที่ ใกล้เคียงบทภาษาละตินให้มากที่สุด และแน่นอน ว่าก็สร้างความลำบากพอสมควรสำหรับคนที่ เคยชินกับของเก่า

อย่างไรก็ตามคาทอลิกไทยเราคงไม่มี ผลกระทบมากแต่ทำให้เราคิดได้ว่าการสร้าง

งานฝีมือชิ้นชื่อ มีเซรามิกเป็นตัวละคร

ความเป็นหนึ่งในความหลากหลายเป็นพันธกิจ ของพระศาสนจักรในโลกนี้อย่างงานที่อัศจรรย์ ที่ผ่านมา และในแง่พิธีกรรมก็เป็นจุดๆ หนึ่งที่ ถือว่าเป็นพันธกิจอย่างหนึ่งของพระศาสนจักร เพื่อให้การสรรเสริญพระได้เข้าถึงความเข้าใจ อย่างเต็มเปี่ยมมากขึ้น ๕

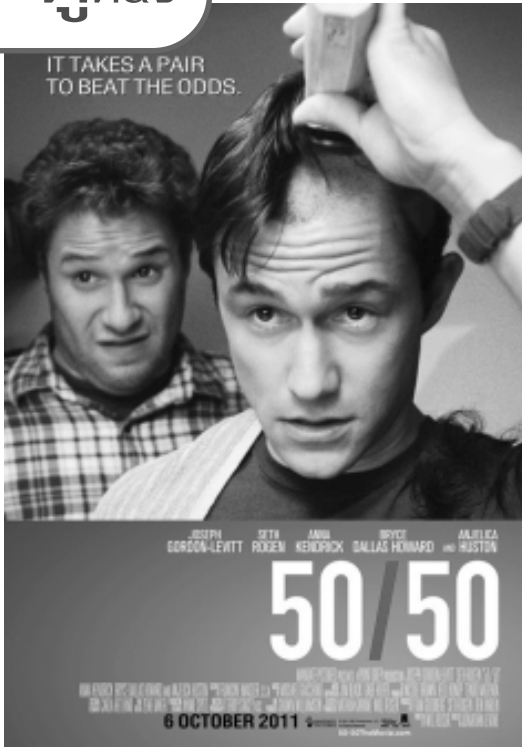
ข่าวหม้อแกงหม้อ เอมามาแบ่งกันทานครับ

(อ้างอิงจาก

<http://th.wikipedia.org/wiki/ประเทศซานมารีโน>

http://en.wikipedia.org/wiki/San_Marino)

■ ภูมินทร์ พงษ์ไกรภักดิ์
ดูหนัง

50/50
วันเวลาแห่ง “ความเป็น” และ
“ความตาย” จึงได้พบความหมาย
ของ “การใช้ชีวิต”

แม้ชื่อหนังจะเป็นตัวเลขธรรมดาๆ สองหลัก และเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับหนุ่มคนหนึ่งที่อยู่ดีๆ ก็เป็นมะเร็งที่มีโอกาสรอด 50/50 แต่หนังทำออกมาได้อย่างไม่รันทดบีบคั้นอารมณ์มากเกินไป สอดแทรกด้วยอารมณ์ขันตลอดทั้งเรื่อง แต่ก็ไม่ลืมหินสะท้อนความเป็นจริงของชีวิต ให้ผู้ชมสะท้อนใจ และเทียบเคียงกับประสบการณ์ตัวเอง อยู่ด้วยกันหลายฉาก จึงได้ใจผู้ชมที่ได้ดูหนังเรื่องนี้ แม้จะเข้าฉายเพียงไม่กี่โรงก็ตาม

เจ้าของเครดิตกำกับหนังเรื่องนี้คือ โจนาธาน ลี ไวน์ จาก The Wackness (2008) ส่วนสองคนสำคัญที่ทำให้หนังน่าเชื่อถือ จับต้องได้ ชาบซึ่งกินใจ ทั้งที่ไม่จำเป็นต้องเป็นความจริงที่เกิดขึ้นทั้งหมด รวม

ทั้งยังเป็นหนังที่สนุก น่าติดตาม คือ คนเขียนบท วิลด์ ไรเซอร์ เพราะในชีวิตจริงเขาตรวจพบว่าเป็นมะเร็งแต่ก็รักษาหายมาได้ วิลด์เป็นเพื่อนสนิทกับ เซธ โรเจน ซึ่งนักดูหนังคุ้นหน้าคุ้นตาเขาอย่างดีโดยเฉพาะจากหนังคอมเมดี้ ล่าสุดเขาเขียนบทและร่วมนำแสดงใน The Green Hornet ที่เข้าฉายไปเมื่อ 3 กุมภาพันธ์ ปีนี้ เซธเองชักชวนให้วิลด์ นำชีวิตของตนเองมาเขียนบทหนัง และร่วมนำแสดงในบทของ ไคล์ ซึ่งเป็นเพื่อนรักของเขา บทนำของหนังเรื่องนี้คือ อัดัม (โจเซฟ กอร์ดอน - เลวิตต์ ผู้รับบทเป็น อาร์เธอร์ ผู้ช่วยคนสำคัญของ ลีโอเนิร์โด ดิคาปริโอ ในหนัง ไอเดียบรรเจิด ที่ชวนให้คนดูติดตามและควรดูมากกว่าหนังรอบคือ Inception (2010)

แต่อัดัมไม่ใช่อาร์เธอร์ที่จะล่องลอยเข้าไปในโลกแห่งความฝันของใครต่อใครได้ เพราะเขาต้องอยู่ในโลกแห่งความเป็นจริง ทั้งๆ ที่โลกของเขาก่อนที่จะมีอาการปวดหลัง (แล้วไปหาหมอจนตรวจพบว่าเป็นโรคมะเร็งที่กระดูกสันหลังชนิดที่พบได้ไม่บ่อย และโอกาสจะรอดมีแค่ 50/50) เป็นชีวิตที่มีความสุข เป็นเหมือนดังฝันของหลายๆ คน เขาอยู่ในวัย 27 ปี เป็นช่วงเวลาของชีวิตที่มีไฟเต็มเปี่ยมในอาชีพคนเขียนบทสารคดีวิทยุของเมืองซีแอตเติล (หนังไปถ่ายทำในโลเคชั่นที่สวยงาม เรียบง่าย เป็นธรรมชาติที่บริติชโคลัมเบีย, แคนาดา)

เขามีบ้านหลังเล็กที่อบอุ่น อยู่กับแฟนสาวสวยที่เป็นศิลปินวาดรูป เรเชล (ไบรซ์ ดัลลัส โฮเวิร์ด จากเรื่อง Hereafter) และมีไคล์ ที่เป็นเพื่อนรัก เพื่อนสนิทตั้งแต่สมัยเรียน จบรอมมาจับอ้อมหน้าบ้านทุกวันเพื่อไปทำงานด้วยกัน แต่ชีวิตหลังจากที่รู้ว่าตัวเองเป็นมะเร็งจะเป็นอย่างไร? ชายหนุ่มวัยที่อายุยังไม่ถึงเลขสามอย่างเขาแทบจะทำใจไม่ได้ว่า ทำไมโชคชะตาถึงเล่นตลกเพียงนี้ เขายังพูดติดตลกกับหมอเลยว่า ผมเป็นมะเร็งได้ยังไงทั้งที่ไม่สูบบุหรี่ไม่ดื่มเหล้า ทั้งยังชอบริไซเคิลสิ่งของด้วย... ตอนต้นเรื่อง เราก็เห็นว่าเขาเป็นคนรักสุขภาพ เพราะมาวิ่งออกกำลังกายเช้า

หลังจากรู้ว่าเป็นมะเร็ง สิ่งก็ตามมาก็คือทำทีกับ

โรค จะซึมเศร้า หมดอาลัยตายอยาก ปล่อยชีวิตให้ผ่านไปวันๆ หรือจะใช้ชีวิตที่มีอยู่อย่างมีความสุขที่สุด อัดมันเองเล็กน้อยอย่างหลัง โดยเฉพาะได้เพื่อนอย่างไคล์ที่ไม่ทอดทิ้งกัน ให้กำลังใจเพื่อนด้วยความจริงใจ ไม่เสแสร้ง แม้จะชอบพูดหยอกล้อเพื่อน เช่นบอกว่าคนดังๆ ก็เป็นมะเร็งกันทั้งนั้น แต่ก็หายมาแล้ว เช่น **แลนซ์ อาร์มสตรอง** แชมป์จักรยาน Tour de France หลายสมัย (แต่ดาราฮอลลีวูดอีกคนที่ไคล์พูดถึงเสียชีวิตไปแล้วเพราะเป็นมะเร็ง) ทั้งยังชักชวนเพื่อนให้ใช้ชีวิตให้เต็มที่ แคมไคล์ยังใช้ประโยชน์จากการเป็นมะเร็งของเพื่อนไปจีบสาวพนักงานร้านหนังสือด้วยซ้ำ แต่ไคล์ก็เป็นคนที่รักเพื่อนมาก เมื่อเห็นแผนของอดัมมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมกับชายอื่น เขาไม่รอช้าที่จะบอกอดัมให้รับรู้ และเขาเองแม้ภายนอกจะดูร่าเริง ไม่ได้รู้สึกเศร้าสักป่าวของเพื่อน แต่ลึกๆ แล้วก็ห่วงเป็นใยเพื่อนมาก เช่นในฉากเล็กๆ ที่อดัมไปที่ห้องของไคล์ แล้วเห็นหนังสือที่ไคล์อ่านเกี่ยวกับการช่วยเหลือให้กำลังใจคนที่ เป็นมะเร็ง ทั้งยังขีดเส้นใต้บรรทัดสำคัญเอาไว้ด้วย หรือตอนที่อดัมต้องเข้าผ่าตัด หลังจากที่ทำคีโมแล้วอาการไม่ดีขึ้น ไคล์ก็ขับรถมาส่งที่โรงพยาบาล กอดกันด้วยความ เป็นห่วง และเฝ้ารอข่าวอยู่ที่โรงพยาบาล พร้อมกับ พ่อแม่ของอดัม

คุณค่า ความหมายของการได้เกิดมาเป็นมนุษย์คนหนึ่ง มีชีวิตเดินดินอยู่บนโลกใบนี้ นอกจากมีเพื่อนรักที่พร้อมจะร่วมสุข ร่วมทุกข์กับเราได้ทุกเมื่อแล้ว กำลังใจจากครอบครัวย่อมเป็นสิ่งสำคัญอันดับแรกที่เราขาดไม่ได้ เพราะจะมีใครรัก เป็นห่วงเป็นใยเราเท่ากับพ่อแม่บังเกิดเกล้า แน่แน่นอนว่าไม่ได้มี

ครอบครัวไหนสมบูรณ์แบบไปทุกอย่าง ในวันที่เขาตัดสินใจบอกครอบครัวว่าเขาเป็นมะเร็งนั้น พ่อไม่ได้ทุกขร้อนไปกับเขาเพราะเป็นอัลไซเมอร์อยู่ แต่แม่ (**แอนเจลิกา สุตตัน**) วิตกกังวลกับเขาไม่น้อย บอกว่าจะย้ายมาอยู่ช่วยดูแลเขาที่บ้าน แต่เขาบอกว่าอย่าเลย เพราะคนป่วยอย่างเขา ก็ต้องการเวลาสงบที่จะได้พักผ่อนอย่างเต็มที่ แต่ถึงที่สุดแล้วในฉากที่เขาต้องเข้ารับการผ่าตัดโดยโอกาสที่จะรอดหรือจะจากโลกนี้ไป มีอยู่พอๆ กัน ช่วงเวลานั้นๆ ที่ได้อยู่กับครอบครัว อ้อมกอดให้กำลังใจของแม่ย่อมเป็นสิ่งมีคุณค่าอย่างยิ่งที่จะหาจากใครอื่นอีกได้ อัดมันเองบางครั้งก็ลืมที่จะเข้าใจความรู้สึกของแม่ ที่ต้องดูแลสามีที่หลงลืม และ ลูกก็ยังมาเป็นมะเร็งอีกด้วย

นอกจากนี้ความรู้สึกในจิตคนเป็นมะเร็งอย่างเขา ยังพบได้จากเพื่อนๆ อีกหลายคน ทั้งเพื่อนต่างเพศ **เคธี (แอนนา เคนดริก จาก Up in the Air)** จิตแพทย์ที่หมอที่รักษาเขาส่งให้ไปคุยเพื่อบรรเทาอาการเครียด แม้เธอจะอ่อนด้อยประสบการณ์ เพราะกำลังอยู่ในช่วงฝึกงานด้วยซ้ำ แต่ความรัก ความจริงใจ ความห่วงใยของคนในวัยที่ไม่ต่างกันมาก ก็สื่อสารกันได้ และสนิทสนมกันอย่างรวดเร็วเหมือนรู้จักสนิทสนมกันมานาน ต่างจากเรเซลที่เคยอยู่บ้านเดียวกันด้วยซ้ำ แต่เมื่อเขาเป็นมะเร็งก็ไม่ค่อยได้เอาใจใส่ห่วงใยดูแลนัก ในที่สุดเขาจึงต้องใช้วิธี “หักดิบ” เพื่อหยุดความสัมพันธ์กับคนที่ไม่ใช่ จะได้ไม่เจ็บปวดอีกต่อไป และอดัมยังมีเพื่อนๆ ยังมีเพื่อนต่างวัยที่ไปทำคีโมพร้อมกัน โดยเฉพาะ **คุณลุงอลัน (ฟิลลิป เบเกอร์ ฮอลล์ จาก Magnolia)** ที่ให้กำลังใจ และเป็นห่วงเป็นใยเขา ทั้งยังแสดงให้เห็นว่าเขาคนเป็นมะเร็งก็ใช้ชีวิตอย่างเป็นปกติสุขได้เช่นกัน

การเป็นมะเร็งครั้งนี้ ทำให้อัดมันพบความหมายคุณค่าของชีวิต ว่าอะไรคือสิ่งที่จำเป็นในชีวิต และใครคือคนที่รักเขา ยืนเคียงข้างเขา พร้อมจะร่วมสุขร่วมทุกข์ และเขาควรจะรักคนเหล่านั้นมากๆ และเลือกที่จะ ยิ้ม หัวเราะ มีความสุขกับทุกสิ่งทุกอย่างเข้ามาในชีวิต ไม่ว่าสิ่งเหล่านั้นจะหนักหนาสาหัสเพียงใดก็ตาม

ไปวัดนักบุญยูดาห์ (St.Jude)

ก่อนอื่นขอกกล่าว “สวัสดิ์ และสุขสันต์วัน-
คริสต์มาส และปีใหม่ที่สมาชิกผู้อ่านอุดมสานต์
รวมถึงบรรดาแฟนคลับของคอลัมน์ ‘ผ่านมา
55 ปี พอจะมีเรื่องเล่าสู่กันฟัง’ ทุกคนนะคะ”

ครั้งนี้ดิฉันขอเขียนเล่าแบ่งปันเรื่อง “ไปวัด
นักบุญยูดาห์” (St.Jude) ... ดิฉันเชื่อเหลือเกินว่า
ท่านผู้อ่านคงได้อ่านอัศจรรย์ต่างๆ ที่ดิฉันได้รับจาก
St.Jude มาตลอด 11 ปีที่ดิฉันเขียนเผยแพร่ความ
เมตตาของท่าน ที่ทำให้ดิฉันมีวันนี้ที่ได้ทำหน้าที่
บันทึกเรื่องราวต่างๆ อย่างเหลือเชื่อ แต่ทุก
เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องจริงทั้งนั้น แม้แต่
ปาฏิหาริย์เรื่องรถถูกชนและพลิกคว่ำ สภาพรถ
เป็นเศษเหล็ก แต่ดิฉันและสามีกลับปลอดภัย
ไร้บาดเจ็บใดๆ

ดิฉันรู้สึกซาบซึ้งและอยากทำสิ่งดีๆ มอบให้
เพื่อนร่วมโลก โชคดีที่มีน้องคนหนึ่งที่สำนักงาน
อุดมสานต์ กรุณาหาข้อมูลเกี่ยวกับวัดของท่าน
นักบุญยูดาห์ที่อยู่ในจังหวัดอุดรธานี อ.บ้านดุง
ทำให้ลูกชายคนเล็กซึ่งไปทำธุระที่ประเทศลาวได้
หาโอกาสแวะไปหาวัดนักบุญยูดาห์

เมื่อลูกกลับมาก็ได้เล่าให้ดิฉันรับรู้ว่า แม่ควร
จะหาโอกาสไปเยี่ยมวัดหลังนี้ ดิฉันตัดสินใจ
ทันทีและรีบซื้อตั๋วเครื่องบินให้ครอบครัวของลูก
ด้วย ดิฉันรอกอยถึงวันที่จะเดินทาง จะมี
อุปสรรคใด? น้ำจะท่วม? ทางจะขาดไหม? คูมัน
วุ่นวายไปหมด ไม่ค่อยราบรื่น แต่ด้วยความ

มุ่งมั่นจะไปหา St.Jude จึงวอนขอให้ได้ไป
การะธานสักครั้งหนึ่งในชีวิต

วันเดินทางมีเครื่องบินลำเดียวที่จะบินไปอุดรฯ
และมีวันละเที่ยวเท่านั้น เราต้องไม่พลาด เพราะ
ไม่มีเครื่อง และเครื่องออกเช้ามาก ตื่นเต้นจน
นอนไม่หลับกลัวจะตื่นไม่ทัน สุดท้ายก็ได้บินถึง
อุดรฯ โดยปลอดภัย ใช้เวลาบินเพียง 1 ชั่วโมง
ลูกชายได้เช่ารถ AVIS (1 วัน) ขับจากสนามบิน
ไปกับครูแดง ซึ่งเป็นครูที่สอนคำสอนให้เด็กใน
บริเวณวัดนักบุญยูดาห์ (ลูกชายได้ติดต่อครูไว้
ก่อนแล้ว) เผอิญครูแดงไปสัมมนาในตัวเมือง

ในที่สุดดิฉันก็ได้พบครูแดง ครูแดงดีใจมาก
เพราะเคยคุยกันทางโทรศัพท์ ได้ถามถึงความ
เป็นมาของวัดนี้ จึงได้ทราบว่า วัดนี้เป็นวัดเล็กๆ
สร้างมา 30 กว่าปี สภาพทรุดโทรม ต้องใช้เงิน
บูรณะซ่อมแซมอีกมาก ทางวัดก็ยังไม่มียุทธศาสตร์
ซ่อมหรือสร้างใหม่

วัดนี้มีคนคริสต์ใจบุญบริจาคที่ให้สร้างวัด
และโรงเรียนอนุบาล มีเด็กเรียนอยู่ 120 คน
ครูแดงก็สอนคำสอนมานานแล้ว และรู้ว่าวัดนี้
สร้างโดยคนอินเดียซึ่งเขาได้รับอัศจรรย์จากการ
ขอให้มิบุตร เพราะเขาแต่งงานมานานแล้วไม่มีบุตร
แล้วปาฏิหาริย์ก็มีจริงเขาได้ลูกชาย เขาจึงมอบเงิน
ให้สร้างวัดนี้ St.Jude ท่านช่วยให้คนมีบุตรเป็น
ที่ยอมรับในเรื่องนี้เพราะเคยฟังจากพี่ที่อยู่
ออสเตรเลียก็เคยเล่าให้ฟัง

ท่านนักบุญยูดาห์ชอบช่วยคนสิ้นหวัง คนที่
ทำของหายก็จะได้รับคืน ถ้าขอในเรื่องการจราจร
ติดขัด และกลัวไปไม่ทันก็จะได้ตามความต้องการ
เรื่องแบบนี้เคยเกิดกับดิฉัน ดิฉันยังจำได้ในวัน
แต่งงานของลูก รถติดมากตลอดทาง ซึ่งตาม
เหตุการณ์ต้องไปถึงช้ากว่าเวลาที่กำหนด ดิฉัน
ตั้งใจอธิษฐานให้ท่านนักบุญช่วยคลบนาคาลให้
ทางโล่ง รถไม่ติด ทันทีคนนั้นเองรถก็สามารถวิ่ง
ได้คล่องตัว และดิฉันไปถึงวัดพอดีระฆังตีเวลาบ่าย
3 โมง ดิฉันตั้งใจจนบอกไม่ถูก เป็นไปได้อย่างไร?

อีกเรื่องหนึ่งดิฉันพบกับคุณแม่อธิการที่หัวหิน
ท่านสนใจเดินมาถามดิฉันเรื่องประวัติของ St.Jude
ดิฉันจึงทราบว่า ท่านขอให้เดินทางไปถึงวัดที่
ราชบุรีให้ทันเวลา ก็ได้ผลเช่นกัน เพื่อนทำบุญแ
หายก็ได้คืน แพนคลับของดิฉันก็ขอท่านช่วยก็ได้
พบรถจักรยานยนต์ที่หายไปหลายวัน เขาหมดหวัง
แต่มีความเชื่อว่าท่านนักบุญต้องช่วยได้ สุดท้าย
ตำรวจก็นำรถมาคืนให้ บางครั้งขอก็ได้ทันที
บางครั้งก็ช้าจนคนขอลืมเรื่องที่ขอไปแล้ว ในที่สุด
ก็ได้ ดิฉันรู้ว่าท่านใจดี และมีความเมตตาต่อทุกคน
ทุกเพศ ทุกศาสนา เพียงใครมีความเชื่อ แล้วขอ
เขาก็ต้องได้ค่ะ เมื่อได้แล้วก็อย่าลืมช่วยคนรอบข้าง
ทำความดีด้วยใจบริสุทธิ์ก็เพียงพอแล้วค่ะ

อัครธรรมมีมากมายจนเล่าไม่หมด เคยเขียน
มาตลอด 11 ปี ทำให้ชื่อเสียงของท่านเลื่องลือ
ไปไกลจากคนไม่เคยรู้จักชื่อนักบุญองค์นี้ กลาย
เป็นนักบุญที่ยิ่งใหญ่ เพราะทุกคนทราบว่าท่าน
เป็นญาติสนิทของพระเยซูเจ้า ตามวัดต่างๆ จึงมี
บทสวดของท่านวางให้คนได้รู้จักมากขึ้น แต่คน
ที่ได้รับความเมตตาจากท่านมักจะให้คนอื่นสวดต่อ
ทำเป็นลูกโซ่ ซึ่งจริงๆ ดิฉันว่าไม่ใช่วัตถุประสงค์
ของท่านนักบุญ ท่านไม่มีเงื่อนไขใดๆ ไม่ต้องมี
การตอบแทนด้วยสิ่งของใดๆ ท่านรักทุกคนและ
ให้มนุษย์รู้จักเมตตาต่อคนรอบข้างก็เพียงพอแล้ว

กลับมาคุยถึงครูแดงอีกครั้ง ครูได้นำเราไป
ถึงวัดใช้เวลา 1 ชั่วโมง ระยะทาง 80 กิโลเมตร
เรามองเห็นมีรูปท่านนักบุญอยู่หน้าประตูทางเข้าวัด
และอีกจุดมีรูปปั้นของท่านอยู่หน้าวัด ดิฉันตื่นตื่น
ดีใจ เหมือนได้พบพี่ชายที่แสนดีที่ช่วยทุกอย่าง
ความใกล้ชิดกับท่านทำให้มีความรู้สึกสนิทสนม
และพูดคุย ปรับทุกข์ได้ทุกเรื่อง ในกระเป๋ามี
รูปของท่านพกติดตัวไปทุกหนทุกแห่ง

ครูแดงเปิดประตูวัดให้ดิฉันเข้าไปกราบท่าน
ดิฉันดีใจมากที่ได้เห็นบทความของดิฉันที่เขียน
เล่าถึงอัครธรรมต่างๆ ของท่านนักบุญยูดาห์ ครูแดง
ได้ติดไว้ที่บอร์ด โดยไม่รู้เลยว่าวันหนึ่งคนเขียน
คนนี้จะได้มาเยี่ยม มันเป็นความผูกพันอย่างไม่น่า
จะเป็นไปได้ St.Jude ก็คงจะหยั่งรู้ความรู้สึกที่
ระลึกถึงบุญคุณที่ท่านได้เมตตาต่อดิฉัน และ
ครอบครัวมาตลอด

ดิฉันเดินรอบๆ เห็นว่าวัดมีสภาพเก่าแก่
ทรุดโทรมตามอายุ ถ้าผู้ใจบุญได้รับพรจากท่าน
หรือมาเยี่ยมแสวงบุญ โปรดชักชวนเพื่อนๆ มา
หาท่านที่วัดบ้างนะคะ

ในวันนั้นดิฉันได้มอบแผ่น CD (หนังสือเสียง)
ซึ่งในรายการ ‘ลุยไม่รู้โรย’ ได้ร่วมกับดิฉัน จัด
ทำการอัดเสียงในห้องอัด เป็นเรื่องต่างๆ ที่คัดมา
จากหนังสืออุดมสานต์ ในคอลัมน์ของดิฉัน เรา
ได้อัดแผ่นที่ 1, 2, 3 และ 4 (เป็นชุดรวม 1-3)
เน้นเรื่องอัครธรรมจาก St.Jude ด้วย แผ่น CD นี้
เสร็จก่อนเดินทางไปอุดรฯ โชคดีมากที่มี
โอกาสนำไปฝากคุณพ่อสุรพงษ์ ลาบุตติ เพื่อร่วม
ในการสมทบทุนสร้างวัดนักบุญยูดาห์ โดยการ
พิจารณาของคุณพ่อสุรพงษ์ แล้วแต่ความเหมาะสม
ค่ะ

ถ้าท่านผู้อ่านเลื่อมใสและศรัทธา St.Jude ก็
ลองหาโอกาสแวะไปเยี่ยมวัดนี้นะคะ ☺

■ ก ทำข้าม ณ สามพราน

นานาอาชีพ

ป้าแอ๊ด อย่างลูก...ขาย (ลูกชิ้น)

สวัสดีครับคุณผู้อ่านที่คิดถึงทุกท่าน ลูกเด็กเล็กแดง ผู้ใหญ่ (กำนัน) ญาติพี่น้อง สัตบุรุษทั้งหลาย มีผู้อ่านสนใจอ่าน อยากได้คนทำกินที่อื่นบ้าง ไม่มีปัญหา ก.ทำข้าม มีโอกาส “จัดให้” แล้วแต่วันเวลา จังหวะชีวิต “หากมีเวลาซื้อผ้าตาๆ ผากน่องบ้างเนื้อ พี่เนื้อ!”

เดือนนี้ก็ปาเข้าไปเดือนธันวาคมแล้วนะครับ ปีใหม่ใกล้เข้ามาแล้ว วันคืนไม่ค่อยทำ วันเวลาไม่เคยคอยใคร น้ำไหลไปไม่ไหลกลับมาจันใด เวลานาทีชีวิตก็เช่นกัน นาฬิกาหมุนวันแล้ววันเล่า เปลี่ยนเป็นวันที่ เดือน ปีเท่านั้น ้วยกลัวไม่ใกล้มาเยือน

เดือนนี้พบกัน มาริอา พยุง (แอ๊ด) วงศ์ประเสริฐ อายุ 63 ปี แต่งงานกับ เปโตร วิชัย วงศ์ประเสริฐ อายุ 67 ปี มีลูก 3 คน เปโตร ชัย อายุ 43 ปี

ยวง อุกฤษ อายุ 41 ปี และมารีอา สายจิตร์ วงศ์-ประเสริฐ อายุ 40 ปี ลูกทั้งสามโตกันหมดแล้ว มีงานมีการทำเป็นหลักแหล่ง

ทั้งคู่แอดและคุณวิชัย เป็นสัตบุรุษวัด มารีย์สมภพ บ้านแพน อยุธา อยู่บ้านเลขที่ 251 ต.สามกอ “ป่าแอ๊ดเล่าให้ฟังว่า”

ปี 2518 ทั้ง 2 รับราชการอยู่ 26 ปี ตำแหน่งเดินหนังสือหน้าห้อง ส่วนสามีขบรถให้เทศบาลและออกจากราชการ 11-12 ปีแล้ว สมัยก่อนเงินเดือน 10,700 บาท

ซัซ ลูกคนโตตอนนี้ ขบรถทัวร์ท่องเที่ยว อุกฤษ ทำงานบริษัทให้กับชาวญี่ปุ่น ย่านสุขุมวิท สายจิต อยู่ญี่ปุ่น 11 ปี หลังจากนั้นตอนนี้อยู่ที่ สหรัฐอเมริกา 4 ปีเศษแล้ว มีลูกที่พึ่งพาได้ก็ ลูกสาวคนนี้แหละ ชื่อบ้านให้ แถวสายไหม ส่งเงินให้ใช้ทุกเดือน โทรมาพูดคุยเสมอ มีความสุขมาก การมีครอบครัวที่อบอุ่น มีลูกที่ดี เพราะตอนเล็กๆ อบรมสั่งสอนลูกเสมอมา “ความรักความกตัญญู เป็นสิ่งประเสริฐสูงสุดของบิดามารดา”

เมื่อรีไทร์ปี 2543 ก็ขายตามร้านขายยา โดยมีเภสัชกรประจำ เพียงแต่จัดยาตามใบสั่งให้ ลูกค้า เดือนละ 5,000 บาท สามปี 8,000 บาท ก็พออยู่ได้ ลูกก็ได้มีงานทำแล้ว

ชีวิตเริ่มเปลี่ยนแปลงเหมือนใบไม้ผลิ ย้ายมาอยู่กรุงเทพฯ 4 ปี เนื่องด้วยชอบขายของเป็นชีวิตจิตใจ อีกอย่างมีพรสวรรค์ด้วย ขายอาหารตามสั่ง ทำคนเดียวไม่มีลูกจ้าง เหนื่อย เพราะไหนจะต้องซื้อของ ทำอาหาร ล้างจาน ชาม หม้อ ไห ก็เลยเลิกทำ แต่ขายอยู่ที่สายไหม รามอินทรา บ้านไม่ต้องเช่าก็จริง ชีวิตพลิกผันอีกครั้ง ที่ลูกสาวก็ส่งเงินมาให้กินให้ใช้ แต่ก็ไม่อยู่เฉย ไม่อยู่นิ่ง

ก็คิดว่า เป็นอาชีพที่ดีกว่า เหนื่อยน้อยหน่อย ขายลูกชิ้นย่างได้ปีกว่าแล้ว 2553 ลูกค้าชอบกินมาก ซื้อง่ายขายคล่อง รถยนต์ รถเก๋งจอดซื้อกัน แม่แต่

ผู้พันก็ยังจอดซื้อเลย ป้าแอ๊ดกล่าว ขายวันละ 10 กิโลกรัม ขายเที่ยงถึง 3-4 โมงเย็น บางครั้งไม่เกิน 6 โมงเย็นก็ขายหมด ไม่ว่าฝนจะตกแดดจะออกก็ไม่เหลือ เหลืออย่างเดียวคือ “เหลือเชื่อ”

ลูกค้าเรียกคุณยาย ลูกค้ามาก ขายดีคนละ 10 ไม้ 20 ไม้ ไม้ละ 5 บาท 10 บาท เป็นเพราะน้ำจิ้ม น้ำจิ้มทำเอง สูตรก็มี น้ำตาลทราย มะขามเปียก เกลือ กระเทียม พริกขี้หนู ปั่นให้ละเอียด อ้อ! ใส่ใจเข้าไปด้วย

สูตรนี้ไม่สงวนลิขสิทธิ์ ใครจะเอาไปทำกินทำขายก็ได้ นะครับ สูตรใครก็สูตรมัน สูตร ป้าแอ๊ดอร่อยจริงหรือ ใครผ่านไปผ่านมาแวะไปหาชิมกันได้ นะครับ

คนเราบางครั้งบางที บอกสูตรแล้ว แต่ทำรสชาติไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับการใส่ ใส่เท่าไรนั่นเอง ใส่ไอนั้นนิด ไอนั้นหน่อย ใส่มาใส่ไป น้อยไปก็ไม้อร่อย แต่ที่อร่อยจริงๆ ผมว่าต้องใส่ปาก รับรองอร่อยแน่นอน

เกือบทุกคนทำสิ่งเดียวกันเหมือนกันเท่ากัน แต่คุณภาพที่ออกมาไม่เหมือนกัน ไม่เชื่อลองทำดูสิ จริงจริง!

อ้อ! คุณแอ๊ดพูดว่า ตัวเองเป็นคริสตังยืน คุณวิชัยเป็นคริสตังนอน ลูกๆ เป็นคริสตังนอนหมด อุกฤษเคยเป็นเนรคนะชาเลเซียน รุ่นเดียวกับคุณพ่อสมิท แดงอัมพันธ์ เป็นลูกพี่ลูกน้องกันกับคุณพ่อตั้ง นิพนธ์ สารจิตต์ มีศักดิ์เป็นอา แม่พ่อตั้งเป็นพี่สาวพ่อ อุกฤษเคยเป็นเนรถึงขั้นสังฆานุกรแล้ว!

กระแสรักที่ไม่มีใครทราบ เป็นแผนการของพระ ไม่มีใครรู้ล่วงหน้า ทุกอย่างพระเจ้าจัดการให้เป็นไปตามวิถีชีวิตของคาทอลิก

คนเราเหมือนเข็มทิศ สามียู่ทิศเหนือ ภรรยาอยู่ทิศใต้ เข็มมี 2 ขั้ว เพราะต้องทำมาหากินถึงแม้ลูกสาวจะส่งเงินมาให้ใช้ทุกเดือน แต่มารีอาแอ๊ดก็ไม่อยู่เฉย ย่างลูกชิ้นขาย ขายดีชะด้วย วันละ

10 กิโลกรัม ลงทุน 1,400 บาท ขายได้ 2,000 บาท ทำคนเดียวมีอุปกรณ์พร้อม รถเข็น 1 คัน เตาย่าง เข็นรถออกจากบ้านประมาณ 100 เมตร มีความสุข สนุกมาก ตอนมีลูกค้าเยอะๆ เสียบได้ 200 ไม้ พร้อมน้ำจิ้ม (แกมดุกและไม้)

มีเรื่องเยอะแยะ พอจะเล่าสู่กันฟังได้มาก ผ่านประสบการณ์ชีวิตเป็นเล่มๆ แต่เอาสรุปแค่หนึ่งหน้ากระดาษชีวิต

เป็นสขค. (อบรมฟื้นฟูชีวิตครอบครัว) รุ่นที่ 60 บ้านสวนหยอแซฟ เมื่อ 10 กว่าปีมาแล้ว ที่มา สขค. 2 เดือนหน บางครั้งจะทำสัมตำ ขนมหิน น้ำยา น้ำพริก จะมีความสุขเวลาทำกับข้าว เพราะเป็นคนมีฝีมือ มีพรสวรรค์ทางด้านโภชนาการ

เรื่องความเชื่อ ความศรัทธา ถึงแม้จะเป็นพุทธมาก่อน แต่ขอแม่พระให้ครอบครัวมีความสุขความอบอุ่นทั้งลูกๆ และตัวเองให้มีสุขภาพที่ดี แต่ตอนนี้เป็นมะเร็ง 2 ปีแล้ว แต่ไม่ท้อ

กำลังใจดีมีชัยไปครั้งหนึ่งแล้ว มีอบรมอะไรเสียเงินบ้างก็ไม่ว่า ขอให้ไปได้บุญก็สุขใจ เคยสอนลูกๆ ให้มีความรักความเมตตา ความซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่นเสมอๆ บ่อยๆ ไม่คิดยาไม่ลักขโมย ฯลฯ

ตัวเองเคยอยากได้รางวัลมิงโกมากๆ ก็เลยโงงไป 1 เบอร์ แก๊เลข ลูกมาเห็นเข้าถึงความไม่ซื่อสัตย์ ต่อว่าแม่มาก ฉึกทึ้ง ตำหนิว่าสอนให้ซื่อสัตย์ แต่แม่ทำไมเป็นเช่นนี้ เสียใจ แต่ภูมิใจถึงความซื่อสัตย์ที่ลูกได้รับจากตัวเองที่เคยสอนลูกไว้ รู้สึกตัวเองผิดมากๆ ความโลภเพียงนิดเดียว เกือบทำให้ตัวเองเสียสัตย์ต่อลูกๆ

ฉะนั้นเราต้องซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น ถึงแม้จะมีคนเห็นหรือไม่ก็ตาม แต่พระเห็น ถึงแม้มนุษย์ไม่เห็น ไม่รู้ ไม่เข้าใจ

สุดท้าย ก็จบไปอีกฉากหนึ่งของชีวิต เส้นทางทำกิน กับอีกหนึ่งอาชีพ หนึ่งชีวิต (4 ชีวิต) ของครอบครัว ลูกขึ้นย่างป้าแอด อร่อยที่น้ำจิ้มจริงหรือ นานาอาชีพจะพยายามจัดให้ได้อ่านกัน จากอาชีพทั่วประเทศ ทว่าราชมณเฑียรนครรับพี่น้อง

บุบผา เว็ดดิ้ง สตูดิโอ
(BUBPHA WEDDING STUDIO)

ศึกษากำหนดของทางชุดแต่งงานดีไซด์หรู
 ที่จะทำให้คุณกลายเป็นเจ้าหญิงที่สวยงามในงาน
BUBPHA WEDDING STUDIO เป็นตัวเลือกหนึ่ง
 สำหรับคุณที่จะทำให้ความฝันของคุณเป็นจริงได้ไม่ยาก

สำนักงานใหญ่ 145/1-2 ถ.จักรพงษ์ ต.ปากน้ำ
 อ.เมือง จ.สมุทรปราการ
 โทร./แฟกซ์ 0-2701-6871, 0-2701-6873
 08-9524-0602 (ทีม) 08-1758-5119 (นิว)
 สำหรับลูกค้าที่เป็นชาวตลก สด 20 x
www.bubpha-wedding.com
 E-mail : bubpha-wedding@hotmail.com

สวัสดีท่านผู้อ่าน และผู้ติดตามคอลัมน์ “พจนมลา” ที่รักทุกท่าน
“สุขสันต์วันพระคริสตสมภพ และปีใหม่” ดิฉันขอพรขององค์พระผู้เป็นเจ้า และครอบครัว
ศักดิ์สิทธิ์ของพระกุมารน้อยเยซูเจ้า โปรดอวยพรแต่ทุกท่าน ขอให้มีความสุข สุขภาพแข็งแรงกัน
ทุกคนนะคะ ครึ่งนี้มีบทประพันธ์ ดีๆ มาฝากให้อ่านกันอีกเช่นเคย เป็นผลงานประพันธ์ของ **คุณเบโตร
วิชัย สุขสวัสดิ์** หรือ **ช.ชาวดิน เมืองพริบพรี** และ**คุณเตือนใจ มุลตรี** ลองอ่านกันดูนะคะ

วิกฤติน้ำท่วมใหญ่ปี 54

อุทกภัยปีนี้แสนสาหัส
น้ำทะเลลักเอ่อล้นฝั่งท่วมทั่วแดน
มีบ้านเรือนคนหายไปกับสายธาร
สายสวรรค์หลังสุดดินสิ้นชลา
อธิษฐานให้พี่น้องผ่านวิกฤติ
ขอพระเจ้าบรรเทาให้คลี่คลายไป

หลายจังหวัดน้ำท่วมอ่วมเหลือแสน
น้ำอาหารเริ่มขาดแคลนเลี้ยงชีวา
โบสถ์วิหารโรงเรียนจมฝนหนักหนา
พืชสวนนาข้าวล้มแสนเศร้าใจ
เริ่มชีวิตใหม่หลังฝนฟ้าสาดใส
เสียหายใดจงฟื้นฟูคืนกลับมา
เบโตร วิชัย สุขสวัสดิ์

“สึบน้ำ”

เดี๋ยวนี้ดู T.V. เห็นคนกับน้ำ
น้ำครึ่งแข็งครึ่งขาถึงอกไว้
ท่วมครึ่งบ้านท่วมหลังคาต้องหาวัด
โรงเรียนเปิดให้คนพักนอนอยู่ฟรี
คนแก่เฒ่าห้วงบ้านขอเฝ้าอยู่
น้ำสูงมากจำต้องออกบอกเช่นเคย
ทรัพย์สินของมีค่าหมดหาได้
รักชีวิตทำตริกกันไว้
มีน้ำคำสุภาพอบดวงจิต
มีน้ำใจช่วยเหลือเมื่อถึงवार
ผู้กระหายให้น้ำดื่มชื่นชีวิต
ถ้าหนาวใจใช้รักมาห่มตน
ผู้ทุกข์ยากมากมายป้ายน้ำตา
น้ำท่วมบ้านทรัพย์สินสลายหายทันที
อันน้ำดีมีไว้ใช้ล้างสิ่งของ
ใจสะอาดปราชญ์ยกย่องบองพพพา
ผู้มีใจเป็นกลางดั่งน้ำนิ่ง
ผู้พูดจาหยาบคายใช้สำเนียง
ส่วนน้ำพุมิใช้ยามกันดาร
ส่วนน้ำท่วมพื้นดินถึงหลังคา

ใจชอกช้ำเพราะน้ำทำน้ำตาไหล
น้ำจากไหนจึงไหลมามากมี
ซึ่งแออัดคนอยู่เต็มพื้นที่
จงอยู่ดีอย่าทำลายเสียหายเลย
แต่ต้องดูน้ำท่วมไวโยนเงย
ชีวิตเฮี้ยล้าค่ากว่าสิ่งใด
ถ้าชีวิตหมดไปจบค่าไย
แบ่งปันให้พอเพียงเลี้ยงทุกชีวนาน
จะมีมิตรมารักสมัครสมาน
พระประทานพรให้ไม่อัปจน
ฝนตามติดให้ร่มไว้ใช้กันฝน
เกิดเป็นคนใช้น้ำเป็นเช่นน้ำดี
เป็นเวลาหมดหนทางทรัพย์สินจางหนี
ผู้มั่งมีโปรดสดับซบน้ำตา
อย่าลืมน้ำใจจงใจให้ใสกล้า
เพื่อคบหาเป็นเพื่อนบ้านเรือนเคียง
ตรวจดูสิ่งทั้งหลายก่อนส่งเสียง
ได้เป็นเพียงน้ำเนาอย่าเอามา
อธิษฐานขอพระประทานหนา
ขอเมตตาพระเจ้าจงหยุดน้ำฝนตฤ
เตือนใจ มุลตรี

“น้ำ”

พายุพัดซัดโถมโหมกระหน่ำ
น้ำที่ท่วมอ่วมนานบนตະไท

รอนาที่วารีลดจนหมดแห่ง
บนผืนดินถิ่นนี้ที่เคยเดิน

พอรุ่งสางสว่างตาเริ่มปรากฏ
น้ำที่ไหลก็ไม่ใสกว่าใจคน

ธารน้ำใจไหลมาไม่เคยขาด
เพื่อแผ่กันป็นช่วยด้วยไมตรี

เกิดเป็นผลผูกพันถึง “วันเพื่อนฯ”
“อุดมสาร” นัคหมายสหายา

รวมพลพรรคกรังงานการพิมพ์ฯ ด้วย
เบื้องหน้า-หลังฝังปลูกผูกสัมพันธ์

หนังสือดีมีได้ในทุกบ้าน
สื่อสร้างสรรค์สานใจให้ท่านเธอ
เป็นช่องทางระหว่างเราเข้าพบพระ
อาหารเสริมเติมจิตชีวิตตน

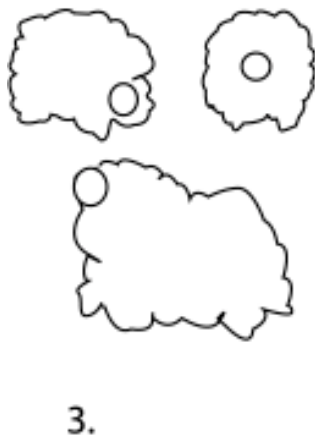
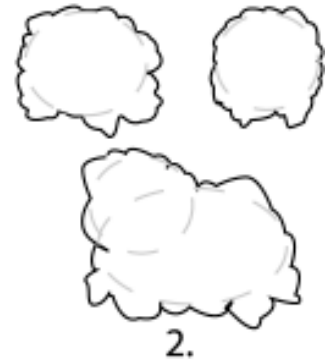
ความชุ่มฉ่ำเกินคนจะทนไหว
แต่หัวใจไม่แห้งด้วยแกร่งเกิน
ธรรมชาติแก่งเล็งเคียงคั่นเงิน
ความเจริญเทิร์นกลับไม่อับจน
ธาราหลดระดับอย่าสับสน
ความมีคมนตรีหม่นกระจ่างในทางดี
เป็นโอกาสพี่น้องสองเสื่อสี่
สามัคคีมีให้เมื่อภัยมา
เจอโรคเลื่อนเคลื่อนไปในปีหน้า
เสาร์สิบแปดกุมภาพันธ์
มีส่วนช่วยหนังสือสื่อสร้างสรรค์
อัสสัมชัญสถานนีที่นัคเจอ
อุดมสาร (सानต์) ขานทำนำเสนอ
สุขเสมอผู้สมองของทุกคน
ทั้งสาระครบครันบันดาลผล
คริสตชนควรมีไว้ในครัวเรือน

มาวาดรูปกับครุฑ้อย

วาดตามลำดับ 1-8

ความจินตนาการ
เกิดเสมอ
ในกิจการ
ของพระเป็นเจ้า

ชวนน้องคุณ

พี่ป๊องและชาวคณะ

“สุขสันต์วันคริสต์มาส ขอองค์พระกุมารเจ้าอวยพระพรมายังน้องๆ เด็กๆ และมวลสมาชิกสโมสรอุดมสานต์ที่น่ารักทุกคนครับผม”

พี่ป๊อง และทีมงานสโมสรอุดมสานต์ ขอร่วมทุกข์ ร่วมสุข บรรเทาใจ และส่งกำลังใจ ไปยังพี่น้องชาวไทยในทุกภาคส่วนทุกจังหวัด ที่ต้องประสบภัยน้ำท่วมใหญ่ในปี

คงเป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่า ภัยพิบัติครั้งนี้ได้นำความสูญเสีย ความทุกข์ยากลำบากมาสู่พี่น้องชาวไทยอย่างมากๆ เกินกว่าคำบรรยายจริงๆ...แต่ขอให้เชื่อเถิดว่า “วันเวลาจะยอมผ่านพ้นไป มีสติ อดทน อดกลั้น “วิกฤติครั้งนี้ เป็นบทเรียนที่มีค่าราคาแพง” แต่มันจะต้องผ่านไป และค่อยๆ ดีขึ้น” สู้ สู้ อายายอมแพ้นะครับ

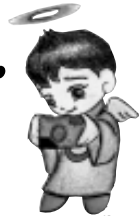

อ้อ...สำหรับบทความของ คุณ ส.อัสตง คราวนี้มีเนื้อหาสาระมาจากพระคัมภีร์ใน หนังสือปัญญาจารย์ (ECCLESIASTES) ซึ่งเป็นความรู้ทั่วไปที่กล่าวถึงความคิดหลักๆ ในเรื่องของความไม่จริง ยั่งยืนของสิ่งต่างๆ ที่เกี่ยวกับมนุษย์...วิชาความรู้ ทรัพย์สมบัติ ความรัก และแม้กระทั่งชีวิต ล้วนเป็นสิ่ง หลอกหลวงไม่จริงยั่งยืน แสดงว่ามนุษย์ยังต้องการให้พระเจ้าทรงเปิดเผยความจริง ความรัก และความ รอดฝ่ายวิญญาณ น้องๆ เด็กๆ พยายามติดตามอ่านให้ครบทุกฉบับนะครับ

ยิ้ม..ยิ้ม..ยิ้ม..

จูเนียร์โฟโต้ โครงการ 2012

น้องๆ คนใดมีภาพสวยๆ ก็รีบส่งภาพ “ยิ้ม..ยิ้ม..ยิ้ม..” เข้ามาร่วมสนุกกับทางสโมสรอุดมสานต์ได้เลย เอาแบบเห็นรอยยิ้มชัดๆ นะครับ

พี่ป๊อง ขอขอบคุณอีกครั้งที่บรรดาคุณพ่อคุณแม่ ผู้ปกครอง และน้องๆ ที่คอยสนับสนุน

กิจกรรมนี้ พี่ป๊องขอขอบพระคุณทุกท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วยครับ และขอเชิญชวนให้ส่งภาพ “ยิ้ม..ยิ้ม..ยิ้ม..” ในปี 2012 เข้ามาร่วมกันอีก นะครับ...

เมื่อส่งภาพมาร่วมสนุก อย่าลืมเขียนชื่อ ที่อยู่ และตั้งชื่อภาพมาด้วยก็จะดีมากครับ

ส่งมาที่ พี่ป๊อง สโมสรอุดมสานต์
ชั้น 8 อาคารเลขที่ 122/11 ซ.นาคสุวรรณ
ถ.นนทบุรี ซ่องนนทบุรี ยานนาวา กทม. 10120
หรือส่งที่ E-mail: udomsarn@gmail.com นะครับ...

รางวัลชมเชย

น้องณัย บุญน้อย น้องรพีภัทร แก้วมณี น้องสิทธิชัย คงเมือง
น้องศิลดา รุจิเรขรังสิมา น้องวีรพัฒน์ คั่นนำลำธาร

คุยกันฉันเพื่อน

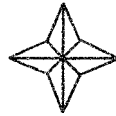
‘คุยกันฉันเพื่อน’ พี่อ้อมมาพบกับน้องๆ เด็กๆ อีกเช่นเคย เป็นช่วงสบายๆ เป็นกันเอง เหมือนการได้อ่านสารระและความคิดจากเพื่อนๆ...ครั้งนี้พี่อ้อมขอเปิดซองจดหมายของน้องเมฆวัน ชูรัตน์ หรือ น้องเมฆ

พี่อ้อมต้องขอชมว่าน้องเมฆ เก่งจริงๆ มีความสามารถ และจากบทสัมภาษณ์พี่อ้อม เชื่อว่าน้องเมฆ เป็นเด็กที่มีความมุ่งมั่น มีความพยายามสูง และมีความเด็ดเดี่ยว ตรงไปตรงมา “ดูเข้ม” แต่อย่างไรก็ดี สมแล้วที่จะได้ชื่อว่า “คนเก่ง”...น้องๆ เด็กๆ และเพื่อนๆ สโมสรวร มาอ่านสารระดีๆ จากน้องเมฆวัน กันนะครับ

ขอเชิญพบกับน้องเมฆวัน ชูรัตน์ หรือน้องเมฆ ได้ในบทสัมภาษณ์ของน้องคนนี้ ครับผม

ชื่อ : เมฆวัน ชูรัตน์
ชื่อเล่น : น้องเมฆ
เรียนที่ : โรงเรียนมารีย์นิรมล อุบลราชธานี
ถาม : ทำไมจึงสนใจร่วมสนุกวาดภาพพระบายสี

ผลงานของน้องเมฆ

“มุมเด็กศิลป์” ในสโมสรวรอุดมสถานต์?

ตอบ : คือว่าผมอยากใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ผมคิดว่าดีกว่าจะไปเล่นเกม ไปเที่ยวเล่นเปล่านั้น ผมก็เลยอยากทำครับ และยังเป็นการผ่อนคลายที่ดีอีกด้วยนะครับ

ถาม : อะไรเป็นแรงบันดาลใจให้สนใจในการวาดภาพ-พระบายสี?

ตอบ : ตรงๆ เลยนะครับ ปกติผมเป็นคนหนึ่งที่ไม่ชอบวาดภาพพระบายสีมากที่สุดของการเรียนเลยก็ว่าได้ แต่ผมพยายามที่จะทำ ผมคิดว่าถ้าเราตั้งใจก็คงจะทำได้ครับ ถ้าผมรู้สึกเหนื่อยผมก็จะมองไปที่รูปที่ผมระบายครับ

ถาม : ได้รับการสนับสนุนจากใคร?

ตอบ : ผมได้รับแรงบันดาลใจและสนับสนุนผมคือ มาสเตอร์ตี มาสเตอร์จะบอกผมอยู่เสมอว่าให้เราใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ถ้าเราจะวาดภาพพระบายสี ให้เราตั้งใจทำมาจากจิตใจของเรา

ถาม : ใช้เวลานานเท่าไรต่อหนึ่งภาพ และเห็นมี ‘ต่อเติม’ สร้างสรรค์ภาพด้วย?

ตอบ : ผมว่าคงไม่นานสักเท่าไรหรอกนะครับ ถ้าเราตั้งใจ ผมทำรู้สึกว่ามันนาน แต่พอมาดูนาฬิกา ประมาณ 2-3 ชั่วโมงครับ ผมงงไปเลย ???

ถาม : รู้สึกอย่างไรกับ “ผลการตัดสิน” และเวลาได้รับรางวัลรู้สึกอย่างไร?

ตอบ : เริ่มต้นผมก็ตกใจว่าผมทำได้ยังไง เพราะว่าปกติผมจะเป็นคนไม่ชอบวาดภาพพระบายสี ทำให้พ่อแม่ของผมงงไปตามๆ กันเลยครับ ผมก็คิดว่าเราก็ทำได้เหมือนกับคนอื่นเหมือนกัน

ถาม : ช่วยฝากข้อคิด ส่งกำลังใจ ให้เพื่อนๆ สโมสรวรอุดมสถานต์หน่อยนะครับ?

ตอบ : ผมอยากฝากเพื่อนๆ ว่า คนเรามีความสามารถทุกๆ คน แต่เราจะหาเจอหรือไม่ก็เท่านั้น สุดท้ายนี้ขออภัยพระผู้เป็นเจ้าทรงอวยพรเพื่อนๆ สโมสรวรอุดมสถานต์ทุกคน ขอขอบคุณครับ ☺

สวัสดิ์น้องๆ เด็กๆ ที่น่ารักทุกคน เรามาคุยกันถึงเรื่องของ 'น้องน้ำ' เอ้!! ไม่ใช่ซิ เรื่อง "น้ำ"...จากก้อนหิน โอ้..โฮ..จะเป็นไปได้ยังไงกัน???

รัก พระคัมภีร์

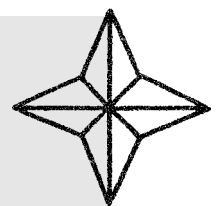
...เป็นไปได้ไหมที่เธอจะได้น้ำจากก้อนหิน แต่โมเสสทำได้นะ แน่นอน เขาต้องพึ่งความช่วยเหลือจากพระเจ้า

เมื่อชาวอิสราเอลเตร็ดเตร่อยู่ในทะเลทราย และต้องปีกกระโจมในสถานที่ที่ไม่มีน้ำ พวกเขาเริ่มบ่นพึมพำกับโมเสสว่า พระเจ้าใจร้ายจะปล่อยให้เขาคนน้ำตาย ดังนั้นโมเสสจึงสวดขอพระเจ้าช่วย พระเจ้าบอกให้โมเสสใช้ไม้เท้าของท่านเคาะก้อนหินและจะมีน้ำไหลออกมา แปลกที่โมเสสได้รับคำสั่งเช่นนี้ บางคนคิดว่าพระเจ้าอาจจะพูดเล่นกระมัง แต่โมเสสรักพระเจ้าและไว้ใจในพระองค์อย่างเต็มเปี่ยม ดังนั้นท่านจึงเดินไปที่ก้อนหิน และกระทำตามที่พระองค์รับสั่ง และเธอรู้แล้วใช่ไหมว่ามีอะไรเกิดขึ้น ใช่! มีน้ำไหลทะลักออกมาจากก้อนหินนั้น และทุกคนได้ดื่มกิน สถานที่แห่งนั้นจึงได้ชื่อว่ามีสาห์และเมรีบาห์ เพราะชาวอิสราเอลได้ต่อว่าและทดลองพระเจ้า

เธอเคยรู้สึกอย่างที่โมเสสรู้สึกในวันนั้นบ้างไหม เธอเคยได้ยินคนบ่นและบอกให้เธอทำในสิ่งที่เธอคิดว่าเป็นไปไม่ได้บ้างไหม เธอเคยสวดขอพระเจ้าช่วยอย่างที่โมเสสทำหรือเปล่า วันนี้เธอลองคิดถึงวิธีในอาทิศย์นี้เธอมีงานหนักอะไร แล้วภาวนาขอพระเจ้าช่วย.... คงไม่มีอะไรยากเท่ากับเอาน้ำออกจากก้อนหินหรอก แต่...เธอทำได้ ถ้าเธอขอความช่วยเหลือจากพระเจ้า

น้องๆ เด็กๆ การเปิดพระคัมภีร์และอ่านในหนังสือ อพยพ บทที่ 17 ข้อที่ 1-7 จะได้ทราบรายละเอียดมากขึ้นครับผม

การ์ตูน... คำสอน

สมาชิกใหม่

สวัสดีครับ...มาถึงช่วงของ “สมาชิกใหม่”... จุดประสงค์ของสโมสรมฯ เพื่อให้น้องๆ ได้รู้จัก “เพื่อนใหม่” ในสโมสรมฯ แต่หากต้องการรู้จักกันมากขึ้น แลกเปลี่ยนความคิดเห็น แบ่งปันประสบการณ์ ก็ขอให้ติดต่อผ่านทางโรงเรียนหรือสถาบันที่เพื่อนใหม่สังกัดนะครับ

น้องปภัสรา บัวแก้ว (น้องกิ่งแก้ว) * 3152*

เกิด : 22 เมษายน 2540

การศึกษา : โรงเรียนยาวเรศศึกษา จ.อุบลราชธานี

วิชาที่ชอบ : วิทยาศาสตร์ เพราะได้มีการทดลองต่างๆ

อนาคตอยากเป็น : ชีสเตอร์

เพราะจะได้รับใช้พระเจ้าและเพื่อนมนุษย์

เป็นคนมีนิสัย : โกรธง่าย หายยาก

สัตว์เลี้ยง : สุนัข

ชอบใช้เวลาว่าง : อ่านนิยาย ฟังเพลง

กีฬาที่ชอบ : ฟุตบอล

อาหารที่ชอบ : ข้าวมันไก่

ความสามารถพิเศษ : เล่นเปียโน เล่นกีฬา

น้องศิริกราน ไกรสะอาด (น้องแอน) * 3153*

เกิด : 11 พฤศจิกายน 2540

การศึกษา : โรงเรียนประเทืองทิพย์วิทยา

วิชาที่ชอบ : ศิลปะ เพราะชอบวาดรูป

อนาคตอยากเป็น : หมอ เพราะรักษาคณไข้

เป็นคนมีนิสัย : ดีมาก

สัตว์เลี้ยงที่ชอบ : แมว กระต่าย

ชอบใช้เวลาว่าง : เขียนหนังสือเล่น

กีฬาที่ชอบ : ปิงปอง

อาหารที่ชอบ : พิซซ่า

ความสามารถพิเศษ : วาดรูปเก่งมาก

อื่นๆ : ชอบสีม่วง

แบบฟอร์มสมัครสมาชิกใหม่ สโมสรอุดมศึกษา

ชื่อเล่น.....

ชื่อ.....นามสกุล.....อายุ.....ปี

ที่อยู่.....

.....

.....

โทรศัพท์.....e-mail:.....

เกิดวันที่.....เดือน.....ปี.....

ชื่อบิดา.....นามสกุล.....

ชื่อมารดา.....นามสกุล.....

มีพี่น้อง.....คน เป็นชาย.....คน เป็นหญิง.....คน เป็นคนที่.....

เรียนที่โรงเรียน.....ชั้น.....

วิชาที่ชอบ.....เพราะ.....

อนาคตอยากเป็น.....เพราะ.....

เป็นคนมีนิสัย.....สิ่งคำเลี้ยงที่ชอบ.....

ชอบใช้เวลาว่าง.....

กีฬาที่ชอบ.....

อาหารที่ชอบ.....

ความสามารถพิเศษ.....

อื่นๆ.....

หมายเหตุ ขอภาพถ่าย 2 ใบ (จะเป็นสีหรือขาว-ดำก็ได้)

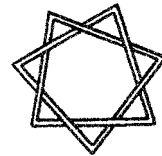
กรอกใบสมัครแล้วรีบส่งมาที่ **พี่ป้อ**

สโมสรอุดมศึกษา
ชั้น 8 อาคารเลขที่ 122/11
ช.นาคสุวรรณ ถ.นนทรี ซ่องนนทรี
ยานนาวา กทม.
10120

ยินดีต้อนรับ
น้องๆ ทุกคน
สู่สโมสรอุดมศึกษา
ครับ

2 เพื่อนรัก

สวัสดิ์คะน้องๆ ทุกคน หวังว่าทุกคนคงสบายดีกันนะคะ ฉบับนี้พี่อ้อยมีนิทานมาฝาก ชื่อเรื่อง “2 เพื่อนรัก” เรื่องมีอยู่ว่า มีสัตว์สองตัวเป็นเพื่อนรักกัน คือ กระจ่ายกับปลา กระจ่ายไม่กินปลา แต่กินผักผลไม้เป็นอาหาร มันจึงเป็นเพื่อนกับปลาได้ เพราะสามารถแบ่งผักผลไม้ไปให้ปลากิน

วันหนึ่งเกิดน้ำท่วมครั้งใหญ่ น้ำไหลหลากท่วมออกมาจากแม่น้ำ กระจ่ายหนีออกจากโพรงมา แต่ก็เป็นห่วงปลา มันจึงวิ่งไปมาอยู่ริมตลิ่งที่มีน้ำเจิ่งนองและร้องเรียกเจ้าปลา แต่ก็ไม่มีใครได้ยินเสียงตอบ จะหาอย่างไรก็ไม่เจอ มันจึงหนีน้ำขึ้นไปหลบในโพรงที่ไกลจากแม่น้ำ

ส่วนเจ้าปลาเองก็ห่วงกระจ่ายไม่แพ้กัน มันจึงว่ายน้ำกระแสน้ำเพื่อตามหากระจ่ายว่าไปอยู่ที่ไหน แต่มันก็ไม่เจอเจ้ากระจ่าย มันว่ายน้ำกระแสน้ำจนอ่อนแรงมันจึงไปหลบในโพรงไม้เพื่อหลบกระแสน้ำ ที่มันหลบในโพรงไม้ได้ เพราะว่ามันเข้าไปจนถึงโพรงไม้ นั่นเอง สักพักเจ้าปลาก็กลับไปด้วยความอ่อนแรง ปรากฏว่าโพรงที่ปลาไปหลบอยู่นั้นอยู่ใกล้กับโพรงที่ยังแห้งอยู่ที่กระจ่ายอยู่นั่นเอง กระจ่ายยังคงไม่ลดละความพยายามในการตามหาปลา มันร้องเรียกปลาและปลาได้ยินจึงตื่นแล้วตอบ ทั้งสองต่างดีใจที่ได้เจอกันอีก

กระจ่ายเห็นปลาอ่อนแรงมาจากการว่ายน้ำกระแสน้ำ มันจึงบอกให้ปลานอนต่อ มันจะไปหาผลไม้มาให้กินและให้ปลานอนต่อ ในขณะที่กระจ่ายออกไปหาผลไม้มาให้ ปลาก็เห็นด้วยกับที่กระจ่ายบอกโดยลืมนึกไปว่าตนไม่ใช่สัตว์บก ไม่สามารถอยู่ในโพรงไม้ได้หากน้ำลด

ในขณะที่กระจ่ายออกไปหาผลไม้มาให้ปลาอยู่นั้น น้ำที่เคยท่วมก็ค่อยๆ ลดลง แต่เจ้าปลาไม่ทันรู้สึกตัวและไม่ระวัง น้ำลดลงปลาไม่สามารถว่ายน้ำออกไปจากโพรงไม้ได้ และมันไม่สามารถจะหายใจจนบกรได้เช่นกัน

กระจ่ายมันแค่หาของกินทั้งให้ตัวเองและให้เพื่อน มันไม่ได้รีบกลับมา เมื่อมันกลับมาที่โพรงไม้ มันตกใจมาก เพราะน้ำแห้งจนเกือบหมดและปลาก็หายใจพะงาบๆ เกือบจะตายแล้ว กระจ่ายจึงทำทุกอย่างที่มันหอบมาแล้วรีบวิ่งไปอุ้มปลาไปลงน้ำ

ไม่นานนัก ปลาที่สงบไปก็ฟื้นขึ้นมา มันเกือบตายไปแล้วเพราะความไม่ระมัดระวัง และลืมนึกของตน

จบแล้วคะ น้องๆ เรื่องนี้สอนให้รู้ว่า การคิดจะทำอะไรก็ต้องมีความรอบคอบ ระมัดระวัง และการช่วยเหลือผู้อื่น ต้องดูว่าเหมาะสมกับสิ่งที่เขาต้องการหรือไม่ เพราะอาจจะทำให้เกิดความลำบากกว่าเดิมหากความช่วยเหลือไม่ได้เหมาะสมกับสิ่งที่ผู้เดือดร้อนต้องการ แล้วพบกันใหม่ฉบับหน้าค่ะ

เก็บมาเล่า เอามาฝาก

สวัสดีครับ ครั้งนี้พี่ป๋องนำข้อความจากแผนพับซึ่ง จัดพิมพ์โดย สังฆมณฑลเชียงใหม่... สำหรับตัวพี่ป๋องเองมีความคิดเห็นว่า ช่วงเวลานี้ และโอกาสดีๆ อย่างนี้ สมควรอย่างยิ่ง แล้วที่เราจะพูดถึงเรื่องของครอบครัว คิดถึงความสำคัญของครอบครัว จึงขอนำ “บทภาวนาต่อครอบครัวศักดิ์สิทธิ์” มาแบ่งปัน ให้น้องๆ ได้อ่าน ได้ดู และจะดีมากหากได้สวดพร้อมกันในครอบครัว ครับผม

“บทภาวนาต่อครอบครัวศักดิ์สิทธิ์”

ข้าแต่พระเยซูเจ้า โปรดทอดพระเนตรมายังครอบครัวของเราที่เข้ามาอ่อนน้อม เราขอถวายตัวเราเอง ความยินดี ความทุกข์ยาก แต่พระองค์อีกครึ่ง เพื่อบ้านของเราจะเป็นเหมือนบ้านของพระองค์ จะเป็นแหล่งความสุข ความบริสุทธิ์ ความรัก และการเสียสละ โปรดอวยพรเราทั้งผู้ที่อยู่ที่นี่หรือที่อื่น โปรดเมตตาคนที่ตายไปแล้วด้วยเถิด

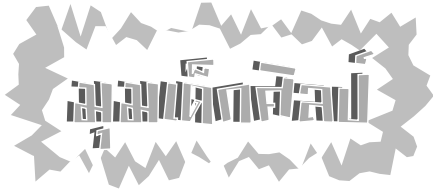
โอ้พระแม่มารีย์ พระมารดาน่ารักยิ่งของพระเยซูเจ้า พระแม่ของเรา โปรดวิงวอนพระเยซูเจ้าเพื่อครอบครัวของเรา และทุกครอบครัวในโลก ให้พระองค์คุ้มครองพิทักษ์รักษาทารก นักเรียนทุกคน และพระกระแสน้ำเรียกของพวกเขาด้วย

ข้าแต่ท่านโยเซฟ องค์พิทักษ์ของพระเยซูเจ้าและพระแม่มารีย์ โปรดช่วยเหลือเราในทุกอย่างที่จำเป็นเพื่อชีวิต โปรดรักษาบ้านของเรา คนเจ็บป่วย และผู้ที่กำลังจะสิ้นใจ เราจะได้อยู่ร่วมกับพระเยซู พร้อมกับพระแม่และท่านตลอดนิรันดร อาแมน

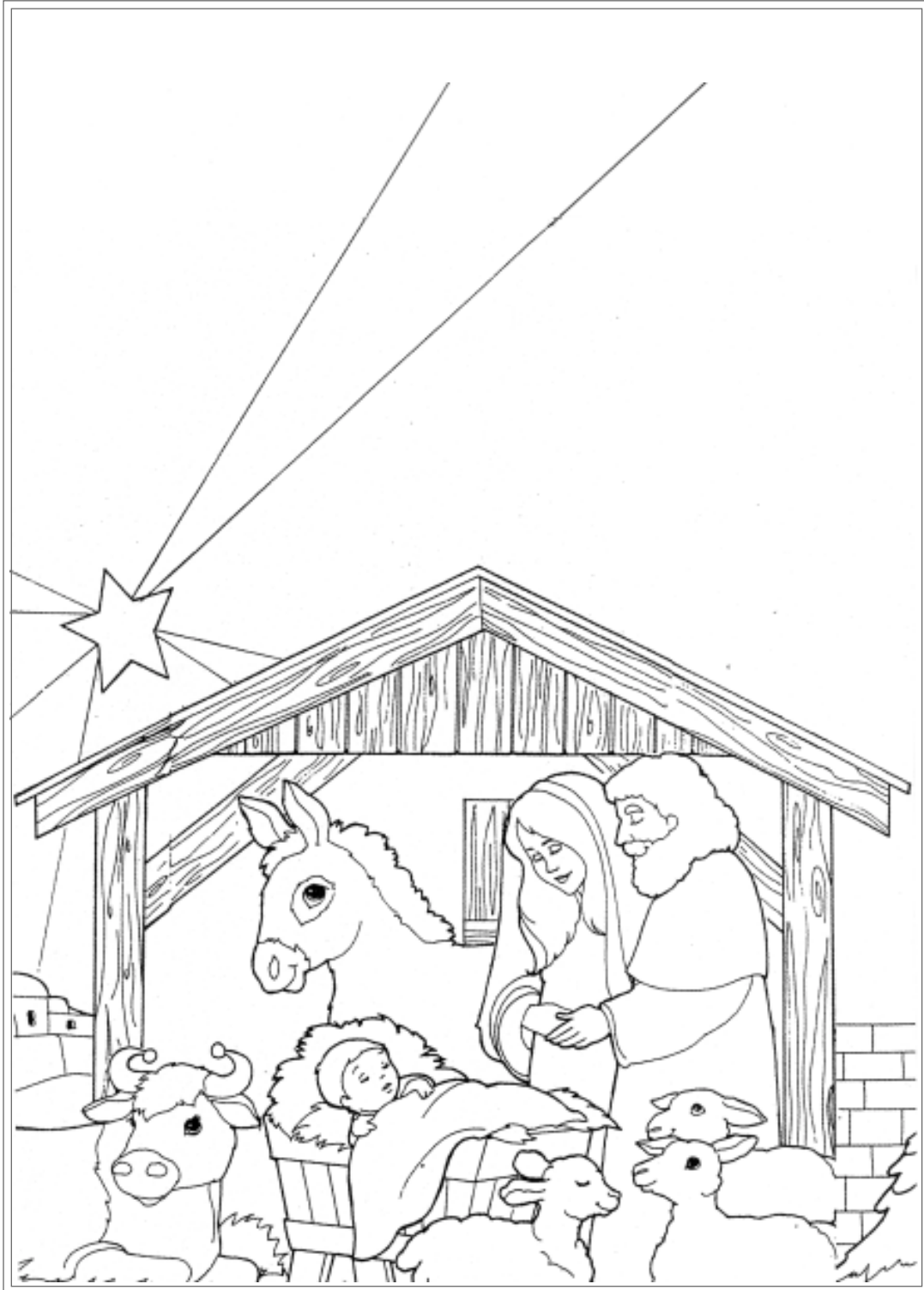
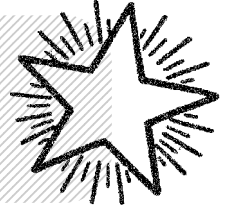

“บทเยซู มารีย์ โยเซฟ”

เยซู มารีย์ โยเซฟ ข้าพเจ้าขอถวายดวงใจ สติปัญญาและชีวิตแด่ท่าน
 เยซู มารีย์ โยเซฟ โปรดทรงช่วยข้าพเจ้าเมื่อใกล้จะตาย
 เยซู มารีย์ โยเซฟ โปรดทรงช่วยข้าพเจ้าให้สิ้นใจอย่างราบรื่น
 ในศีลในพรของท่านด้วยเทอญ

มุมนเด็กดิลป้ดราวนี้อภาพ "พระผู้ไถ่"
ร:บางสีนลิวสงมาร่วมสนุกซงรากลกนน:ดริบ
(นมดเตรีบผลงงานวันที่ 10 มกราคม 2012)

สุขสันต์วันคริสต์มาสและสวัสดีปีใหม่แด่พี่น้องทุกท่านค่ะ ในเดือนธันวาคมนี้เราคริสตชนกำลังอยู่ในช่วงเทศกาลเตรียมรับเสด็จพระคริสตสมภพ ทุกท่านพร้อมหรือยังคะที่จะรับเสด็จองค์พระกุมารมาบังเกิดในใจของเราแต่ละคน ให้จิตใจที่แห้งแล้งกลับชุ่มชื้นด้วยความยินดี เปลี่ยนจิตใจที่แข็งดั่งศิลากลับอ่อนโยน และมีเมตตาต่อผู้อื่น ดังเช่นองค์พระเยซูเจ้าทรงถ่อมองค์ลงมาบังเกิดเป็นมนุษย์ เพื่อรัก รั้งใช้ และไถ่บาปเราให้รอดพ้น

บรรยากาศการเตรียมฉลองคริสต์มาสที่ประเทศฟิลิปปินส์นั้น เขาเริ่มตั้งแต่กลางๆ เดือนกันยายนแล้วค่ะ บางบ้านเริ่มประดับดาว ตกแต่งไฟสวยงาม ห้างสรรพสินค้าต่างเปิดเพลงคริสต์มาส มีการขายสินค้าที่เกี่ยวกับคริสต์มาสสีสันสดใส แต่สิ่งหนึ่งที่สวยงามคือ ดาวดวงใหญ่ที่ทำจากเปลือกหอย และประดับไฟสวยงาม แต่ราคาก็ค่อนข้างสูงค่ะ อยากได้เหมือนกันค่ะ แต่...

ที่สถาบันที่นูเรียนอยู่ที่นี่พวกเรากำลังเตรียมสำหรับคริสต์มาสเช่นกันค่ะ พวกเราต้องหาทุนสำหรับการไปออกภาคสนามงานแพร่ธรรมในเดือนกุมภาพันธ์ประมาณ 1 เดือน และต้องใช้งบประมาณค่อนข้างสูง เนื่องจากในรุ่นที่ 6 นี้ พวกเรามีกันทั้งหมด 13 คน และมีรุ่นพี่และทีมผู้ให้การอบรมที่จะต้องเดินทางไปออกภาคสนามงานแพร่ธรรมพร้อมกับพวกเราด้วย พวกเราจึงเตรียมกิจกรรมสำหรับหาทุน โดยแบ่งเป็นสองกลุ่มค่ะ กลุ่มที่ 1 จะไปร้องเพลงส่งความสุขคริสต์มาสและปีใหม่ตามบ้านและตามโรงแรม รวมถึงสถาบันการศึกษาที่พอจะรู้จัก ส่วนกลุ่มที่ 2 นั้นทำสายประคำ ทำขนม ทำของที่ระลึกขาย เพื่อช่วยกันหาทุนอีกทางหนึ่ง เมื่อคิดแล้วก็น่าจะเป็นประสบการณ์ที่ดีมากๆ อีกประสบการณ์หนึ่ง... จึงขอคำภาวนาจากพี่น้องสำหรับกิจกรรมที่พวกเรา จะกระทำในครั้งนี้ด้วยนะคะ

ในช่วงปิดเทอมที่ผ่านมา พวกเราเดินทางไปทางตอนใต้ของเกาะ Luzon ประเทศฟิลิปปินส์ ไปยังเมือง Legazpi เพื่อไปอยู่กับชาวบ้าน หนูได้ไปอยู่กับครอบครัว Balitian ที่บ้านนี้เขาขายของชำและ

ขายกับข้าวด้วย เขาตื่นตั้งแต่ตีสี่กว่าๆ เพื่อเตรียมทำอาหารเช้า คนที่นี่เขาทานกล้วยเดี่ยวผัดในตอนเช้า เขาเรียกว่า Pancit จากนั้นก็ทยอยทำอาหารสำหรับตอนเที่ยง แต่ละวันก็จะสลับอาหารไปเรื่อยๆ แต่อาหารอย่างหนึ่งที่แม่ต้องทำทุกวันคือ Bical Express เป็นอาหารพื้นบ้านที่ต้องหั่นเนื้อหมูสามชั้นเป็นชิ้นเล็กๆ เทาถูกเตาและผัดกับเนื้อมะพร้าวที่ขูดและบีบน้ำนมดอกแล้วและใส่พริกขี้หนู รสชาติอาหารส่วนใหญ่จะเค็มมากค่ะ บ้านของเราด้านหน้าสามารถมองเห็นภูเขาไฟ Mayon Volcano และด้านหลังบ้านก็มองเห็นทะเล ธรรมชาติที่นี่สวยงามมากค่ะ แต่ชาวบ้านที่นี่เขาก็กังวลกับภูเขาไฟที่ยังคงคุกรุ่นอยู่ตลอดเวลา ตลอด 2 สัปดาห์ที่ได้อยู่ที่นั่น บางวันก็เห็นควันสีดำออกมาจากภูเขาไฟ แสดงว่าภูเขาไฟนั้นยังมีชีวิตอยู่ เมื่อปี ค.ศ. 2001 ภูเขาไฟนี้ระอุเกิดลาวาไหลลงมาทำให้ชาวบ้านเสียชีวิตและทรัพย์สินจำนวนมาก นอกจากนั้นแล้วเขาก็ยังหวาดกลัวกับไต้ฝุ่น เนื่องจากเมืองนี้เป็นประตูสู่มหาสมุทรแปซิฟิก และเมื่อมีไต้ฝุ่นมาก็มักจะเข้ามาทางเมืองนี้เป็นแห่งแรกค่ะ เมื่อ 30 พฤศจิกายน ค.ศ. 2006 ไต้ฝุ่น Reming เข้าทำให้คนตายพันกว่าคน

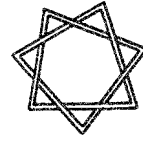
แม้ชาวบ้านที่นี่เขาจะประสบกับภัยธรรมชาติที่ร้ายแรง แต่เขาก็ยังคงอยู่ที่นั่น เพราะนี่คือแผ่นดิน คือบ้านคือชีวิตของเขา ความเชื่อความศรัทธาของชาวบ้าน ที่เขามีต่อพระเจ้าก็ยังคงเข้มแข็งไม่เปลี่ยนแปลง เขาขอบพระคุณพระเจ้าเสมอที่ทรงดูแลปกป้องเขาให้ปลอดภัยและมีชีวิต และยังพวกเราเข้าไปอยู่ไปเป็นหนึ่งเดียวในครอบครัวของเขา เขาคิดว่านั่นคือพระพรที่พระเจ้าทรงประทานให้ แม้จะเป็นเพียงช่วงเวลาสั้นๆ ที่เราได้ไปสัมผัสชีวิต แต่มิตรภาพที่มีให้ต่อกันนั้นยังคงสานต่อไปอีกนานแสนนาน อาแมน... ๕

เกมสโมสรร

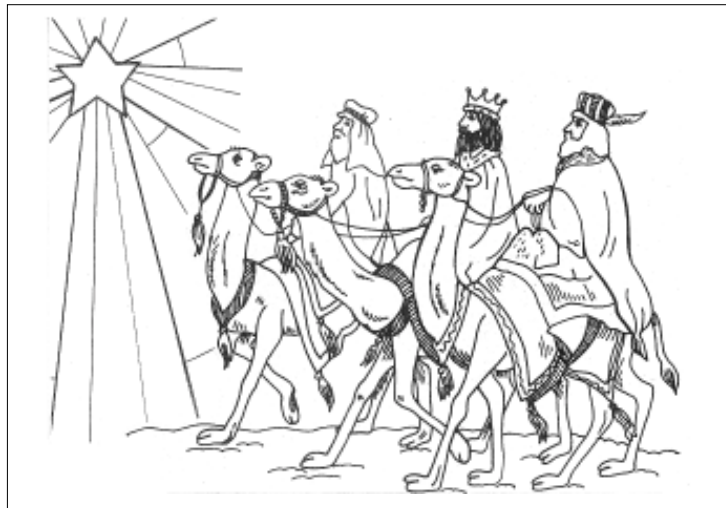
• ฝึกอบ •

จุดมศานต์

ในรัชสมัยกษัตริย์เฮโรด พระเยซูเจ้าประสูติที่เมืองเบธเลเฮมในแคว้นยูเดีย ไทราจารย์บางท่านจากทิศตะวันออก เดินทางมายังกรุงเยรูซาเล็ม สืบถามว่า “กษัตริย์ชาวยิวที่เพิ่งประสูติอยู่ที่ใด พวกเราได้เห็นดาวประจำพระองค์ขึ้น จึงพร้อมใจกันมาเพื่อนมัสการพระองค์” (มัทธิว 2:1-2)

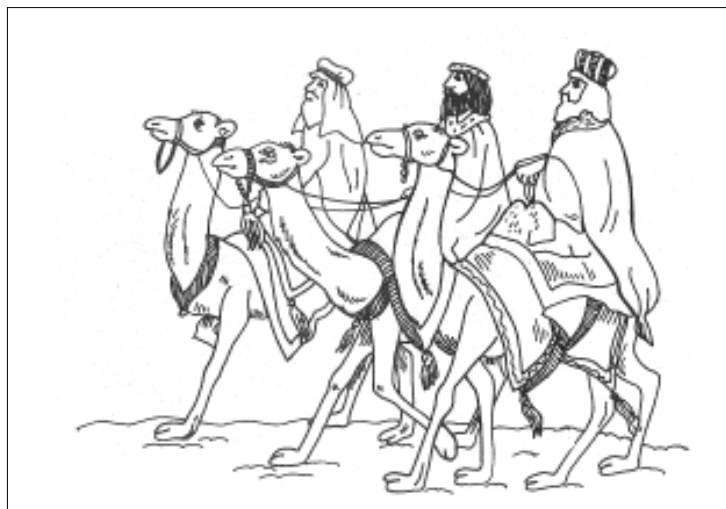
สำหรับเกมฯ ครั้งนี้อยากให้น้องๆ ช่วยกันค้นหาจุดต่างที่มีอยู่ใน 2 ภาพนี้ รวม 10 แห่ง ใครค้นพบครบแล้ว รับส่งมาร่วมสนุกชิงรางวัลนะครับ

A

B

ECCLESIASTES : ปัญญาจารย์

ECCLESIASTES INTRODUCTION

The book of Ecclesiastes contains the thoughts of the “Philosopher,” a man who reflected deeply on how short and contradictory human life is with its mysterious-injustices and frustrations, and concluded that “life is useless.” He could not understand the way of God, who controls human destiny. Yet, in spite of this, he advised people to work hard, and to enjoy the gifts of God as much and as long as they could.

Many of the Philosopher’s thoughts appear negative and even depressing. But the fact that this book is in Bible shows that biblical faith is broad enough to take into account such pessimism and doubt. Many have taken comfort in seeing themselves in the mirror of Ecclesiastes, and have discovered that the same Bible which reflects these thoughts also offers the hope in God that gives life its greater meaning.

ปัญญาจารย์ อารัมภบท

หนังสือ ปัญญาจารย์ บรรจุความคิดของท่าน “นักปราชญ์” ไว้มาก ท่านสะท้อนให้เห็นอย่างลึกซึ้งว่าชีวิตมนุษย์นั้นสั้นและขัดแย้งกันอยู่ในตัว แฝงไปด้วยความยุติธรรมที่ลึกลับและความไม่สมหวัง แล้วก็ลงเอยเอาว่า “ชีวิตนี้ไร้ประโยชน์” ทั้งๆ ที่ท่านก็ไม่สามารถเข้าใจวิถีทางที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงควบคุมชะตากรรมของมนุษย์ แต่ก็ยังแนะนำส่งเสริมให้คนชื่นชมยินดีกับพรสวรรค์ที่พระองค์ทรงประทานให้ให้มากที่สุดและนานที่สุดเท่าที่จะทำได้

ความคิดหลายอย่างของท่านนักปราชญ์ ยังขัดแย้งกันอยู่และน่าหดหู่ ตามความเป็นจริงหนังสือเล่มนี้อยู่ในพระคัมภีร์ซึ่งแสดงถึงความเชื่อในศาสนากว้างพอที่จะพิจารณาอนุโลมความคิดในแง่ร้ายและข้อสงสัยต่างๆ หลายคนพอใจที่จะมองตัวเองโดยใช้กระจกแห่ง ปัญญาจารย์ และก็พบว่าพระคัมภีร์ เล่มเดียวกันกับที่สะท้อนความคิดเหล่านี้ซึ่งให้ความหวังในพระเจ้าผู้เป็นเจ้าและความหมาย ที่ยิ่งใหญ่กว่าแก่ชีวิต

● เราพูดกับพระเจ้าคือคำภาวนา เราอ่านพระคัมภีร์คือฟังพระวาจาของพระองค์ ●

**UNION
ASSOCIATES
THAI
CO.,LTD.**
Since 1969

บริการติดตั้งงานระบบกันรั้วซึมทุกชนิดของอาคาร
งานเคลือบพื้นโรงงานอุตสาหกรรม
งานเสริมความแข็งแรงและซ่อมแซมโครงสร้างคอนกรีต
ด้วยวัสดุที่มีคุณภาพ และอุปกรณ์ที่ทันสมัย
โดยช่างที่มีความชำนาญ และประสบการณ์สูง
พร้อมการรับประกันผลงาน

10 - year guarantee, specification service,
roof inspection and training รับปรึกษาให้คำ
แนะนำ และ ซ่อมแซม แก้ไข รอยแตกร้าวของอาคาร
งานป้องกันสึมนิคมโครงสร้าง งานหยุดน้ำรั้วกันที่

ให้บริการโดยวิศวกรของบริษัท พร้อมทีมผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศ

-**Chemical Construction** จำหน่ายเคมีภัณฑ์ก่อสร้าง
น้ำยาผสมคอนกรีตปูนทราย วัสดุซ่อมแซม ฯลฯ

-**Industrial Flooring** รับเคลือบพื้นและส่วน
ต่างๆ ของโรงงาน เพื่อทนทานต่อแรงกระแทก ลดการ
สึกกร่อน จากแรงเสียดสี และการกัดกร่อนจากสารเคมี

-**Chemical Resistance** รับเคลือบสารป้องกัน
การกัดกร่อนจากสารเคมี

-**Waterproofing System** รับติดตั้งระบบป้องกัน
การรั้วซึมอาคาร

- Membrane : APP, SBS, EPDM, TPO, PVC

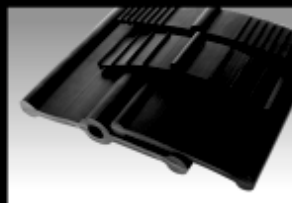
- Coating : Bitumen, Polyurethane,
Flexible cement, Acrylic

-**Joint Sealing** งานหยุดรอยต่อถนน พื้นโรงงาน
ด้วยวัสดุพ่นกรอยต่อหลายชนิด

-**PU & Epoxy Injection** งานซ่อมแซมรอยรั้วซึม
รอยแตกร้าวโครงสร้างคอนกรีตด้วยวิธี injection

-**Ceramic Coating** งานระบบสีกันความร้อน
สะท้อนความร้อนจากแสง UV ได้มากกว่า 97%

-**PVC Waterstop** แผ่นยางพีวีซีฝังกันรอยต่อ
คอนกรีต

บริษัทยูเนี่ยน แอ็สโซซิเอทส์ (ไทย) จำกัด

1242-1244 ถนนพหลโยธิน แขวงคลองเตย เขตคลองเตย กรุงเทพฯ 10110

โทรศัพท์: 02-249-0170 โทรสาร: 02-249-6812

Email: sales@union-thai.com Web: www.union-thai.com

จดหมายจากสายน้ำ

น้ำคงลระดับลงแล้ว แต่ความเชื่อในจิตใจของคนที่ถูกน้ำท่วมต้องไม่ลดระดับลงนะครับ ส่วนผู้ที่ไม่ถูกน้ำท่วมก็อย่าลืมขอบพระคุณความรักความเมตตาของพระเป็นเจ้าที่มีต่อครอบครัวของเราและอานิสงส์ของคนที่ไม่แบกรับภาระน้ำท่วมแทนเราไว้ทั่วประเทศ เราเป็นหนี้ความรักต่อพระและผู้คนมากมาย ลองอ่านเรื่องน้ำท่วมของจดหมายฉบับนี้ดูนะครับ จะได้มีความเชื่อในพระเป็นเจ้ามากยิ่งขึ้นแล้วจะได้รักพระและเพื่อนพี่น้องในชีวิตจริงต่อไป

เรื่องเกิดขึ้นเมื่อวันอาทิตย์ที่ 30 ตุลาคม ที่ผ่านมา เมื่อน้ำทะเลเข้าสู่ถนนตรงประกามาได้ 2 สัปดาห์ ก็เริ่มสูงขึ้นท่วมบริเวณรอบๆ วัดและแน่นอนทุกตรอกชอกซอยบ้านเรือนของประชาชน สัตบุรุษต่างทยอยอพยพไปอาศัยพักพิงกับครอบครัวญาติพี่น้องของตนได้สัก 1 สัปดาห์มาแล้ว เพราะฉะนั้นผมจึงทำพวารและถวายมิสซาในเย็นวันเสาร์ที่ 29 ตุลาคม โดยมีเพียงสัตบุรุษ 2 ครอบครัวที่อาศัยอยู่หลังโรงเรียนที่น้ำท่วมรอบบ้าน แต่ยังไม่เข้าสู่พื้นบ้านมาร่วมมิสซา เมื่อเห็นว่ามีอยู่เพียง 2 ครอบครัวนี้เท่านั้น รวมกับคนงาน 7-8 คน และซิสเตอร์อีก 5 รูป แถมทุกคนต้องเดินย่ำน้ำสูงระดับต้นขามาวัด ผมจึงประกาศหลังมิสซาว่า มิสซาวันเสาร์เย็นวัดเราแทนมิสซาวันอาทิตย์อยู่แล้ว ดังนั้นพรุ่งนี้จะของคมิสซาเพราะเกรงว่าเขาจะต้องย่ำน้ำมากจนอย่างยากลำบาก แต่ใครจะคิดว่าความยากลำบากนี้จะมีสิ่งที่ไม่น่าเชื่อเกิดขึ้น

เช้าวันอาทิตย์ตอนตี 4 น้ำก็เริ่มทะเลาะเข้ายังบ้านพักพระสงฆ์ ผมตื่นขึ้นมากลางดึกวิดน้ำออก จนกระทั่ง 8 โมงเช้า เห็นว่าคงสู้น้ำที่เพิ่มระดับอย่างต่อเนื่องไม่ได้แล้วจึงทำใจ นั่งทานข้าวเช้าจ้องมองดูน้ำที่พื้นแล้วก็ไปอาศัยอยู่ชั้นบน ไม่นานก็มีเสียงโทรศัพท์ดังขึ้น เสียงตามสายบอกว่าอยากขอมิสซากับคุณพ่อ ผมแปลกใจมากจึงถามว่าอยู่ตรงไหน? มาได้อย่างไร? เสียงในสายบอกว่าอยู่บนม้าหินที่ยังไม่ถูกน้ำท่วม ผมจึงรีบชะโงกไปที่หน้าบ้านตรงระเบียงชั้น 2 เขาก็ค่อยๆ เดินย่ำน้ำมาพร้อมกับของมิสซาเอาใส่ถุงพลาสติกที่ผมหย่อนจากชั้น 2 ลงไปให้เขาที่ยืนแช่น้ำใส่ของมิสซาหาวะไร่อ่างแล้วก็ป้าขึ้นมาให้ผมบนชั้น 2 เขาว่า “คุณพ่อช่วยถวายให้ในวันที่ 2 พฤศจิกายนด้วย เป็นวันระลึกถึงวิญญาณของผู้ล่วงลับ และครบ 100 วันของญาติผู้ล่วงลับนี้พอดี” ผมถามว่า “ที่บ้านน้ำท่วมไหม?” เขาตอบว่า “น้ำยังเข้าไม่ถึงตัวบ้าน ท่วมที่ถนน” ผมถามต่อไปว่า “แล้วมาอย่างไร?” เขาตอบว่า “เดินย่ำน้ำจากบ้านมาตั้งแต่ 6 โมงเช้า เพื่อจะมาวัดมิสซา 9 โมงตามปกติ ไม่มีรถยนต์วิ่งได้แล้ว พอมาถึงจึงรู้ว่าไม่มีมิสซา!!!” แล้วก็หัวเราะอารมณ์ดี ผมบอกเขาไปว่า

“เธอเดินย่ำน้ำ 3 ชั่วโมงเพื่อมาวัด เธอได้ผลบุญเท่ากับร่วมมิสซา 3 รอบแล้ว”
เราหัวเราะเสียงดังอารมณ์ดีมากกว่าเก่าอีก

ตลอดสัปดาห์ระดับน้ำยังขึ้นไม่หยุด สูงจนทะเลาะเข้าพื้นวัดแต่ยังไม่ถึงพื้น
พระแท่น เราเก็บเก้าอี้ของสัตบุรุษขึ้น ถอดบานพับที่ผูกเข้าเพื่อไม่ให้ฟองน้ำ
โดนน้ำ และให้สัตบุรุษมานั่งร่วมมิสซาตรงบริเวณพระแท่นแทน

เลื่อนมิสซาประจำวันมาตอน 4 โมงเย็นแทนตอนเช้า 2 ครอบครัพล้าง
โรงเรียนยังมาวัดเหมือนเดิม แต่คราวนี้พายเรือมา มีหลาน 2 คนมาช่วยมิสซา
คนเล็กอยู่อนุบาล 3 แต่ช่วยมิสซาเป็นแล้วตอนช่วงน้ำท่วมนี้เอง วันอาทิตย์มี
มิสซาตอน 10 โมง แทน 9 โมงเช้า เพื่อเวลาให้ทยอยพายเรือมาส่งคนจนครบ
แล้วจึงเริ่มมิสซา อาทิตย์นี้คนที่เดินย่ำน้ำ 3 ชั่วโมงเมื่อวันอาทิตย์ก่อนก็มาอีก
คราวนี้ เขาให้เรือเครื่องมาส่งค่าจ้าง 100 บาท พอถึงปากประตูโรงเรียนก็เดิน
ย่ำน้ำระดับต้นขาเข้ามาจนถึงวัด เพื่อร่วมมิสซาวันอาทิตย์ที่เรารัก ขากลับจ่ายค่าเรือ
อีก 100 บาท เราเลยเข้าใจคำพระคัมภีร์ที่ว่า **“ผู้ที่มีก็จะมามากขึ้น ส่วนผู้ที่ไม่มี
แม้ที่มีอยู่ก็จะถูกริบไปให้แก่ผู้ที่มี”** (เทียบ มธ 25:29) คนที่มีความเชื่อ ความเชื่อ
ที่มีแล้วนำมาใช้ในชีวิตก็จะยิ่งเพิ่มพูน แต่คนที่ไม่มี ความเชื่อ แม้ความเชื่อที่มี
เล็กน้อยแล้วไม่นำมาใช้ในชีวิตก็จะหายไปเพิ่มพูนแก่ผู้มีความเชื่อแทน เกร็ดเล็ก
เกร็ดน้อยเรื่องคนเดินย่ำน้ำ 3 ชั่วโมงมาวัด คงเป็นกำลังใจก่อเกิดความเชื่อแก่คนที่
เชื่อน้อยอย่างพวกเราได้บ้างกระมัง?!!!

สะพาน

ห้วงเวลาภาวะวิกฤตการณ์
สะท้อนภาพ “สะพาน” หลายพื้นที่
สะพานหนุนคุณธรรมและความดี
เชื่อมน้ำจิตมิตรไมตรีพี่น้องไทย
ให้คนทุกข์กับคนทุกข์อยู่ร่วมทุกข์
พากันสุขไปแบ่งสุขสำนึกให้
ส่งคนจนคนมีเสมอใจ
เพราะต่างได้เดินดั้นร่วมหนทาง
ได้เห็นมือส่งมือเพื่อจับมือ
เลิกยึดถือรอยแยกความแตกต่าง
ให้ความทุกข์อยู่ร่วมระหว่างกลาง
และใช้น้ำชำระล้างระหว่างเรา
ปล้นสะพานเปลี่ยนสภาพเป็นพื้นที่
ทุกคนมีที่ฮีนอย่างเทียมเท่า
รวมพลังหลอมแรงร่วมแบ่งเบา
วิกฤติแล้ววิกฤติเล่าเราไม่แพ้

ภัคม์